

Czasopisma naukowe w PB

Politechnika jest w modzie
– III edycja akcji Dziewczyny na Politechnikę

Pierwszy semestr BUD już za nami

Wspomnienie o prof. Stanisławie Urbańskim

W numerze:

aktualności

Katedra Mechaniki Konstrukcji o drganiach	4
Wykład Prof. Tadeusza Popławskiego w Polskiej Akademii Nauk w Paryżu	4
Własność intelektualna w Politechnice Białostockiej	5
Nagrody i wyróżnienia dla pracowników Politechniki Białostockiej w konkursie Ministra Infrastruktury	7
Naukowcy z Wydziału Zarządzania wśród autorów projektu „Strategia Szkolnictwa Wyższego 2010-2020. Projekt Środowiskowy”	8
Foresight i nanotechnologie. Podsumowanie konferencji otwierającej projekt „NT FOR Podlaskie 2020”	9
Nowości w Bibliotece	10
Kirkut	13
Pierwszy semestr Białostockiego Uniwersytetu Dziecięcego już za nami!	14
4'63" Przegląd Krótkich Form Filmowych	14
Przedstawiamy studia podyplomowe	15
Wiosenna ramówka radia Akadera	18
Politechnika jest w modzie	18

nauka

Czasopisma naukowe w Politechnice Białostockiej	20
Bezpieczeństwo konstrukcji a obciążenia wyjątkowe	23
Z wizytą w Coventry University	25
Zarządzanie organizacją w nowej rzeczywistości gospodarczej	28
O projektach badawczych, współpracy z innymi jednostkami i pozyskiwaniu funduszy na badania	29

mieszanka studencka

Bezzałogowce w Bezmiechowej	32
Sukcesy absolwentów Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska	34
Nauka poprzez praktykę – studenci w firmie Bianor	36
Nagrody	37
Nowy zarząd Klubu Uczelnianego AZS	38
Osiągnięcia sekcji lekkiej atletyki kobiet i mężczyzn KU AZS PB w roku akademickim 2008/2009	38
Pierwsza Gala Politologii 2010	43

60 lat Politechniki Białostockiej

Jubileusz Politechniki Białostockiej	44
60 lat Wydziału Elektrycznego Politechniki Białostockiej	45
Historia Wydziału Mechanicznego PB	48

sylwetki

Politechnika ma niesamowity potencjał... rozmowa z prof. Markiem Drużdżelem	50
Tytuł doktora honoris causa Politechniki Śląskiej dla prof. Bolkowskiiego	54
Profesorowi Stanisławowi Urbańskiemu w 30 rocznicę śmierci	55
Odeszli w ostatnim roku... pożegnania pracowników Politechniki Białostockiej	57

varia

Po co i komu potrzebna jest jakość kształcenia?	59
Graficzny Białystok 2009 – podsumowanie trzeciej edycji	61

Życie Politechniki	Pismo Politechniki Białostockiej. Numer 1/2010. Nakład: 600 egz.
Redakcja:	Agnieszka Halicka, Monika Rokicka
Współpraca:	Agnieszka Gierjekiewicz-Wróbel
Korekta:	Magdalena Niedźwiedzka, Monika Rokicka, Agnieszka Halicka
Zdjęcie na okładce:	Jakub Gwiazdowski (SAF)
Zdjęcia:	Tomasz Jastrzębski, Jakub Gwiazdowski (SAF), Monika Rokicka, archiwum PB
Skład:	Agencja Wydawniczo-Edytorska Ekopress, Andrzej A. Poskrobko, tel. 601 311 838
Druk i oprawa:	Oficyna Wydawnicza Politechniki Białostockiej
Wydawca:	Politechnika Białostocka, ul. Wiejska 45A, Białystok, tel. 85 746 97 24

ISSN 1641-3369

Wersja internetowa: <http://www.pb.edu.pl/Zycie-Politechniki.html>

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów, korekty nadesłanych materiałów, a także do publikacji materiałów w dogodnym dla redakcji czasie i kolejności.

Katedra Mechaniki Konstrukcji o drganiach

W dniach 19-20 listopada 2009 roku odbyło się w Krakowie XII Sympozjum „Wpływy sejsmiczne i parasejsmiczne na budowlę”.

Celem sympozjum było przedstawienie aktualnego stanu wiedzy z zakresu inżynierii sejsmicznej i parasejsmicznej, prezentacja najnowszych prac z tej dziedziny (w tym wyników badań polskich) oraz problemów normalizacji. Uczestnikami forum byli przedstawiciele firm projektowych i wykonawczych oraz kadry naukowej polskich uczelni technicznych. Spotkanie zorganizował Instytut Mechaniki Budowli Politechniki Krakowskiej Wydział Inżynierii Lądowej przy współudziale Komisji Budownictwa O/PAN oraz Polskiej Grupy Inżynierii Sejsmicznej i Parasejsmicznej.

W XII Sympozjum wzięli udział przedstawiciele Katedry Mechaniki Konstrukcji Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska PB, którzy od lat naukowo i praktycznie zajmują się problematyką pomiarów i diagnostyki dynamicznej konstrukcji budowlanych. W ramach współpracy z Podlaskim Zarządem Dróg pracownicy KMK podjęli interesujący temat wpływu drgań generowanych przejazdami pojazdów kołowych drogą wojewódzką nr 671 na obiekty budowlane zlokalizowane w obrębie zabudowanego miasta Tykocin oraz zakresie ich odczuwalności przez mieszkańców. Badaniami objęto 10 budynków o konstrukcji typowej dla zabudowy miasta. W wyniku przeprowadzonych pomiarów i analiz stwierdzono, iż drgania podłoża wywołane ruchem pojazdów mogą intensyfikować naturalne procesy niszczenia wypraw tynkarskich (zarysowania) budynków. Potwierdzono także znaczący wpływ drgań drogowych na ludzi i związane z tym faktem pogorszenie komfortu zamieszkiwania.

dr inż. Krzysztof Robert Czech, WBiŚ

Wykład Prof. Tadeusza Popławskiego w Polskiej Akademii Nauk w Paryżu

8 grudnia 2009 r. w Stacji Polskiej Akademii Nauk w Paryżu, odbyła się debata publiczna na temat europejskiej polityki dobrosąsiedztwa z udziałem naukowców z Francuskiej Akademii Nauk (CNRS): Yanna Richarda i Vladimira Goudakova oraz prof. Tadeusza Popławskiego z Wydziału Zarządzania PB, który wygłosił wykład na temat: Polityka dobrosąsiedztwa w Polsce – doświadczenia regionalne.

Debatę prowadziła prof. Wanda Dressler z Uniwersytetu Paris X Nanterre. Burzliwą i interesującą dyskusję na temat roli Polski w polityce transgranicznej Unii Europejskiej podsumował dyrektor Stacji PAN w Paryżu prof. Jerzy Pielaszek. Prof. Tadeusz Popławski koordynuje wspólny polsko-francuski program ministerialny Polonium, dotyczący relacji transgranicznych na wschodniej granicy UE.

Własność intelektualna w Politechnice Białostockiej

17 grudnia 2009 roku Senat Politechniki Białostockiej uchwalił „Regulamin ochrony i korzystania z własności intelektualnej w Politechnice Białostockiej”.

Celem Regulaminu jest określenie zasad korzystania z wyników prac intelektualnych powstałych w Politechnice Białostockiej lub przy jej udziale, zarządzania tymi wynikami oraz ochrona interesów zarówno Uczelni, jak i twórców wyników. Zapisy Regulaminu wyjaśniają jakie prawa przysługują twórcom, a jakie Uczelni.

Swym zakresem Regulamin obejmuje pracowników Uczelni zatrudnionych na podstawie umowy o pracę lub mianowania, których zakres obowiązków chociażby w części polega na świadczeniu pracy w charakterze twórczym, a także studentów, doktorantów, słuchaczy studiów podyplomowych lub innych osób, które mają swój udział w wynikach prac intelektualnych powstałych w Politechnice Białostockiej lub przy jej pomocy i nie pozostają z Uczelnią w stosunku pracy, jeżeli wynika to z umów zawartych przez nich z Uczelnią. Postanowienia Regulaminu dotyczą także osób, które uzyskały dostęp do wyników prac intelektualnych objętych w Uczelni tajemnicą.

Do kategorii wyników pracy intelektualnej zdefiniowanych w Regulaminie należy zaliczyć:

- utwory oraz przedmioty praw pokrewnych w rozumieniu prawa autorskiego;
- bazy danych niebędące utworami prawa autorskiego, chronione przepisami ustawy o ochronie baz danych;
- rozwiązania będące projektami wynalazczymi w rozumieniu prawa własności przemysłowej;
- know-how i inne wyniki pracy intelektualnej, w tym takie, które nie stanowią przedmiotu praw wyłącznych.

Z powyższego widać wyraźnie, że postanowienia Regulaminu stosuje się do dużego grona osób związanych z Uczelnią oraz swym zakresem przedmiotowym obejmują szerokie spektrum wytworów ludzkiego intelektu.

Już samo prawo autorskie definiuje utwór jako każdy przejaw działalności twórczej o indywidualnym charakterze, ustalony w jakiejkolwiek postaci, niezależnie od wartości, przeznaczenia i sposobu wyrażenia. Obowiązująca ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych wyróżnia dwie grupy praw autorskich: osobiste oraz majątkowe. Autorskie prawa osobiste chronią nieograniczoną w czasie i niepodlegającą zrzeczeniu się lub zbyciu więź twórcy z autorem, a w szczególności prawo do:

- autorstwa utworu;
- oznaczania utworu swoim nazwiskiem lub pseudonimem albo do udostępnienia go anonimowo;
- nienaruszalności treści i formy utworu oraz jego rzetelnego wykorzystania;
- decydowania o pierwszym udostępnieniu utworu publiczności;
- nadzorem nad sposobem korzystania z utworu.

Natomiast autorskie prawa majątkowe obejmują:

- prawo do korzystania z utworu;
- prawo do rozporządzania utworem;
- prawo do wynagrodzenia za korzystanie z utworu.

W przypadku pracowniczych wyników prac intelektualnych autorskie prawa osobiste należą do twórcy, natomiast majątkowe prawa autorskie przysługują Uczelni. W stosunku do studentów i doktorantów, zarówno autorskie prawa osobiste jak i majątkowe do utworów, według zapisów Regulaminu, przysługują ich twórcom. Odstępstwem od tej zasady mogą być umowy zawierane pomiędzy twórcami a Uczelnią.

Kwestią, którą należy w tym miejscu poruszyć są utwory naukowe, czyli utwory, które są rezultatem naukowego procesu poznawczego i równocześnie w swej podstawowej funkcji komunikacyjnej są zorientowane nie na siebie lecz na przedstawienie obiektywnie istniejącej rzeczywistości. Utwory naukowe zawierają z reguły rezultaty pracy naukowej, np. zasady, hipotezy, metody, wyniki badań itp. W przypadku takich utworów wszystkie prawa autorskie należą do twórcy, który jednakże musi liczyć się z pewnymi ograniczeniami. Uczelni przysługuje prawo pierwszeństwa opublikowania utworu naukowego pracownika, które wygasa, jeżeli w ciągu 6 miesięcy od dostarczenia utworu nie zawarto z twórcą umowy o wydanie utworu albo jeżeli w okresie 2 lat od daty jego przyjęcia utwór nie został przez Uczelnię opublikowany. Uczelnia może również zrezygnować z zamiaru publikowania utworu naukowego pracownika we własnych wydawnictwach – wtedy twórca publikując ten utwór zobowiązany jest do podania pełnej nazwy Uczelni obok swego nazwiska. Należy również zaznaczyć, że Uczelni przysługuje prawo do korzystania z materiału naukowego zawartego w utworze naukowym pracownika bez dodatkowego wynagrodzenia.

Ze względu na sposób ochrony, bardzo ważną kategorią wyników pracy intelektualnej są projekty wynalazcze, które w odróżnieniu od utworów nie są chronione z mocy ustawy, lecz wymagane jest zgłoszenie ich do odpowiedniej organizacji, która udziela praw wyłącznych. Na terenie naszego kraju taką funkcję pełni Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej, który udziela następujących praw wyłącznych: patentu na wynalazek, prawa ochronnego na wzór użytkowy, prawa z rejestracji wzoru przemysłowego, znaku towarowego lub topografii układu scalonego. Biorąc pod uwagę obowiązujące prawo i procedury kluczowym jest utrzymanie projektu wynalazczego w tajemnicy do momentu zgłoszenia go do Urzędu Patentowego. Dopiero po dokonaniu zgłoszenia można rozpowszechniać informacje dotyczące projektu w publikacjach, na konferencjach, sympozjach, wystawach, stronach internetowych itd.

„Regulamin ochrony i korzystania z własności intelektualnej w Politechnice Białostockiej” wprowadza również ogólne zasady komercjalizacji wyników pracy intelektualnej należących do Uczelni oraz określa zasady wynagradzania twórców tychże. Jeżeli wynagrodzenie twórcy nie zostało określone w odrębnej umowie, to 60% dochodu uzyskanego przez Uczelnię w wyniku komercjalizacji wyników prac intelektualnych należy się twórcy. Pozostała część przypada Uczelni, z czego połowa tych środków zasila jednostkę organizacyjną, w której wynik powstał.

Pełny tekst Regulaminu dostępny jest pod adresem: <http://bip.pb.edu.pl/send-File.php?inf=4467&z=6>.

mgr inż. Arkadiusz Stankiewicz,

Centrum Innowacji i Transferu Technologii, Ośrodek Informacji Patentowej

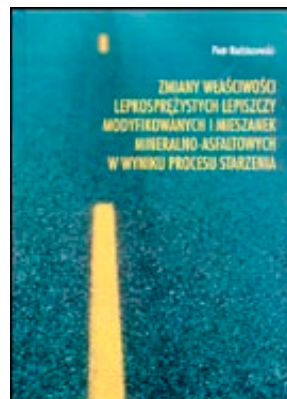

Nagrody i wyróżnienia dla pracowników Politechniki Białostockiej w konkursie Ministra Infrastruktury

Rozstrzygnięto kolejną, 43. edycję Nagród Ministra Infrastruktury za prace dyplomowe, doktorskie, habilitacyjne i publikacje w dziedzinach architektury, budownictwa, urbanistyki, gospodarki mieszkaniowej i komunalnej, ekonomiki budownictwa i inwestycji oraz nieruchomości.

Do tegorocznej edycji konkursu 30 uczelni i 30 oficyn wydawniczych zgłosiło 34 prace dyplomowe inżynierskie, 106 magisterskich, 45 doktorskich, 17 habilitacyjnych oraz 42 publikacje, które analizowano w trzech kategoriach: architektoniczno-urbanistyczne, budowlano-konstrukcyjne, ekonomika budownictwa. Uroczystość wręczenia dorocznych nagród i wyróżnień w konkursie Ministra Infrastruktury odbyła się w dniu 22 grudnia 2009 r. w Gmachu Naczelnej Organizacji Technicznej w Warszawie. Wzięli w niej udział Podsekretarze Stanu Olgierd Dziekoński i Piotr Styczeń.

Prof. dr hab. inż. **Piotr Radziszewski** otrzymał wyróżnienie za książkę „Zmiany właściwości lepkosprężystych lepiszczy modyfikowanych i mieszanek mineralno-asfaltowych w wyniku procesu starzenia”, która została wydana w Oficynie Wydawniczej Politechniki Białostockiej. Tytuł został doceniony za przedstawienie stanu wiedzy dotyczącej mieszanek mineralno-asfaltowych oraz walory praktyczne monografii. W publikacji prof. Radziszewski przedstawił ocenę odporności na starzenie lepiszczy asfaltowych modyfikowanych i niemodyfikowanych produkowanych obecnie w Polsce oraz mieszanek mineralno-asfaltowych takich jak: beton asfaltowy, SMA, MNU, mieszanka porowata drenująca oraz mieszanka „Superpave”. Zawarł wyniki badań nad właściwościami lepkosprężystymi lepiszczy asfaltowych i mieszanek mineralno-asfaltowych niepoddanych procesowi starzenia laboratoryjnego, po starzeniu technologicznym i po starzeniu eksploatacyjnym.

W konkursie wyróżniono również rozprawę doktorską dr. inż. arch. Janusza Grycela „Współczesna architektura mieszkaniowa polsko-białoruskiego pogranicza – na przykładzie Białegostoku i Grodna”, której promotorem jest prof. dr hab. inż. arch. Dariusz Jerzy Kozłowski Dziekan z Politechniki Krakowskiej. Komisja Nagród doceniła oryginalność tematyki pracy i jej cenny wkład w rozwój wiedzy o współczesnej architekturze mieszkaniowej pogranicza polsko-białoruskiego. Dr Grycel przedstawił historię zabudowy mieszkaniowej na terenie Białegostoku i Grodna w kontekście przemian politycznych, ekonomicznych i społecznych w latach 1990-2005. Wykazał, że w określonych warunkach politycznych i ideologicznych przestrzeń pogranicza może stać się barierą we wzajemnym przenikaniu się idei artystycznych, społecznych i kulturowych.

Wyróżnienie za pracę doktorską „Energoszczędny dom dostępny jako wyraz realizacji idei racjonalnego budownictwa jednorodzinne” otrzymała dr inż. **Jolanta Niedzielko**. Promotorem pracy był dr hab. inż. Leszek Laskowski, prof. Politechniki Warszawskiej. Rozprawę wyróżniono za studia dotyczące relacji między rozwiązaniami architektonicznymi i charakterystyką termooenergetyczną małych budynków mieszkalnych. Przedmiotem badań dr Niedzielko była charakterystyka energetyczna budynków o neutralnej architekturze i technologii, z jednej strony odzwierciedlających tendencję do wdrażania niskoenergochłonnych i proekologicznych rozwiązań, a z drugiej – stymulujących rozwój budownictwa finansowanego przez inwestorów indywidualnych.

dr inż. Jolanta Niedzielko z prof. Laskowskim

Wyróżnienie Ministra Infrastruktury otrzymały prace magisterskie absolwentek Wydziału Architektury PB: mgr inż. arch. Karoliny Hamerszmit pt. „WOPR z bazą szkoleniową w Mikołajkach” (promotor dr inż. arch. Robert Misiuk) oraz mgr inż. arch. Anny Marii Szałkowskiej pt. „Harcerska baza obozowa w Ciekotach” (promotor dr inż. arch. Aleksander Owerczuk).

na podstawie informacji
dr. inż. **Andrzeja Plewy** i dr inż. **Jolanty Niedzielko** WBiŚ

Naukowcy z Wydziału Zarządzania wśród autorów projektu „Strategia Szkolnictwa Wyższego 2010-2020. Projekt Środowiskowy”

W czwartek, 3 grudnia 2009 r. w Warszawie odbyła się publiczna prezentacja opracowania pn. „Strategia Szkolnictwa Wyższego 2010-2020. Projekt Środowiskowy”.

Wśród autorów projektu jest prof. Joanicjusz Nazarko wraz z doktorantkami: Katarzyną Kuźmich, Martą Komudą i Joanną Urban. Pracownicy naukowcy Wydziału Zarządzania Politechniki Białostockiej opracowali w strategii następujące zagadnienia:

1. Międzynarodowa pozycja konkurencyjna i rozpoznawalność polskich uczelni.
2. Krajowa i międzynarodowa typologia i klasyfikacja uczelni.
3. Międzynarodowe i krajowe rankingi akademickie.
4. Benchmarking w systemie szkolnictwa wyższego.
5. Wskaźniki efektywności w systemach benchmarkingu i rankingach akademickich.

Strategię przygotowała Fundacja Rektorów Polskich działająca w imieniu konsorcjum KRASP – KRePSZ – FRP – KRZaSP. Wersja książkowa została wydana przez Uniwersytet Warszawski.

Krzysztof Połubiński, WZ

Foresight i nanotechnologie.

Podsumowanie konferencji otwierającej projekt „NT FOR Podlaskie 2020”

Dnia 25 listopada 2009 r. na Wydziale Zarządzania Politechniki Białostockiej odbyła się konferencja otwierająca projekt badawczy pt. *Foresight technologiczny „NT FOR Podlaskie 2020”. Regionalna strategia rozwoju nanotechnologii*. Konferencja zgromadziła ponad stu uczestników, wśród których znaleźli się przedstawiciele środowisk nauki, biznesu, władz samorządowych, organizacji pozarządowych i mediów. Prelegentami byli wybitni eksperci z zakresu foresightu i nanotechnologii.

Konferencję honorowym patronatem objął Prezes Polskiej Akademii Nauk prof. Michał Kleiber. W swoim wystąpieniu *Zarządzanie przyszłością. Nauka i sztuka antycypacji nieznanego* przedstawił ideę foresightu oraz znaczenie tej metody w budowaniu wizji przyszłości.

Koordynator projektu – prof. Joanicjusz Nazarko – zaprezentował założenia, cele i metodykę projektu, podkreślając ważną rolę przełomowych technologii w myśleniu o przyszłości regionu.

Na konferencji gościł również dr Ozcan Saritas (University of Manchester) – redaktor naczelny czasopisma „Foresight”. W prezentacji *Systemic Foresight Methodology. An application in the nano field* podzielił się wiedzą z zakresu systemowego podejścia do foresightu oraz doświadczeniem w zastosowaniu tej metody w obszarze nanotechnologii.

Prof. Adam Skorek (Universite du Quebec a Trois-Riviers, Kanada) przedstawił obecne zastosowania nanotechnologii oraz nowe perspektywy związane z nanowymiarom.

Tematem wystąpienia prof. Anny Rogut (Uniwersytet Łódzki) były doświadczenia foresightu technologicznego Loris Wizja, przeprowadzonego w województwie łódzkim.

Konferencję zakończyła dyskusja panelowa nt. *Nanotechnologie – nowy wymiar Podlasia*, moderowana przez red. Krzysztofa Michalskiego (Program I Polskiego Radia). Przedmiotem dyskusji były szanse i wyzwania związane z zaistnieniem „nanotechnologii podlaskiej”.

Konferencję uświetniły wystawy:

- „Okolice nano” ze zdjęciami z mikroskopu skaningowego znajdującego się na Wydziale Mechanicznym Politechniki Białostockiej,
- „Nanoświat” ze zdjęciami studentów należących do Studenckiego Koła Naukowego „Menedżer Przyszłości”: Karoliny Krupy, Hanny W. Matejczyk i Łukasza A. Komosy.

Projekt *Foresight technologiczny NT FOR Podlaskie 2020. Regionalna strategia rozwoju nanotechnologii* będzie realizowany do końca marca 2012 roku. Projekt jest współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz środków budżetu w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka.

Ewa Stolarewska, Anna Kowalewska, WZ

Prezes Polskiej Akademii Nauk
prof. Michał Kleiber
fot. K. Krupa, WZ

Nowości w Bibliotece

Biblioteka Politechniki Białostockiej z przyjemnością informuje, że zbiory elektroniczne Biblioteki w 2010 r. zostały wzbogacone o trzy nowe kolekcje: Association for Computing Machinery Press publikuje wiele prestiżowych czasopism oraz magazynów zajmujących się zarówno teorią, jak i praktycznymi zastosowaniami technik informatycznych. Elektroniczna biblioteka ACM (ACM Digital Library) jest największym na świecie zbiorem tego typu informacji i obejmuje ponad 197 000 artykułów pełnotekstowych (najczęściej w formacie PDF). ACM Digital Library zawiera m. in.: 40 czasopism naukowych, 175 materiałów konferencyjnych, materiały 34 grup dyskusyjnych (Special Interest Groups). Międzynarodowa baza Emerald oferuje dostęp do dwóch najbardziej poczytnych baz danych: Emerald Engineering zawiera ponad 7000 artykułów z najważniejszych czasopism wydawnictwa o tematyce inżynierskiej. Kolekcja Emerald Management Xtra 17 zawiera prestiżowe czasopisma wydawnictwa Emerald, obejmujące pełne spektrum dziedzin związanych z biznesem. Web of Knowledge - inteligentna platforma internetowa, udostępniona przez korporację Thomson Reuters, zapewniająca dostęp do największych na świecie baz danych cytowań. Licencja krajowa Web of Knowledge obejmuje pakiet Web of Science zawierający trzy bazy abstrakto-bibliometryczne (tzw. indeksy cytowań: Science Citation Index Expanded, Social Science Citation Index oraz Art & Humanities Citation Index).

Wszelkie informacje oraz link dostępu do elektronicznych baz danych jest możliwy ze strony Biblioteki PB: <http://biblioteka.pb.edu.pl>

Serdecznie zapraszamy do korzystania z elektronicznych źródeł informacji i wiedzy.

Joanna Putko, Dyrektor Biblioteki PB

w skrócie ...

O języku biznesu w SJO

W październiku 2009 odbyło się w Studium Języków Obcych Politechniki Białostockiej szkolenie dla lektorów i wykładowców języka angielskiego obejmujące techniki nauczania języka świata biznesu. Spotkanie poprowadził Bart J. Tkaczyk z amerykańskiej organizacji Energizers, organizującej m.in. specjalistyczne egzaminy z zakresu business english oraz kursy dla nauczycieli języka angielskiego. Sesję wzbogaciły prezentacje multimedialne, pokaz najnowszych materiałów do nauczania business english oraz wykorzystania tablicy multimedialnej w nauczaniu języków obcych.

Uczestnicy szkolenia zastanawiali się nad najlepszymi metodami określenia potrzeb słuchaczy, wyboru podręcznika oraz innych materiałów do nauczania, a także nad sposobami zaktywizowania studentów podczas zajęć językowych. Spotkanie zakończyła krótka prezentacja nowego egzaminu Clinique Qualifications, który będzie dostępny wiosną 2010 r. W szkoleniu wzięło udział 23 wykładowców i lektorów Studium.

mgr Halina Bramska, SJO

Honorowa Nagroda SARP dla arch. Jana Kabaca

5 listopada 2009 r. arch. Jan Kabac otrzymał Honorową Nagrodę Stowarzyszenia Architektów Polskich Oddział Białystok za całokształt dokonań twórczych.

Tytuł naukowy dla profesora Jarosława Stepaniuka

30 grudnia 2010 roku prezydent RP podpisał decyzję o nadaniu tytułu profesora w dziedzinie nauk technicznych wieloletniemu pracownikowi Wydziału Informatyki prof. **Jarosławowi Stepaniukowi**.

Awans naukowy dr. hab. inż. arch. Aleksandra Asanowicza

16 grudnia 2009 r. przed Radą Wydziału Architektury Politechniki Wrocławskiej dr inż. **Aleksander Asanowicz** nostryfikował stopień naukowy doktora habilitowanego uzyskany w Moskiewskim Instytucie Architektury. Rozprawa habilitacyjna nosiła tytuł „Komputery i ewolucja metodologii projektowania architektonicznego”.

Profesor Andrzej Łapko przewodniczącym Komitetu Naukowego PZITB

Prof. dr hab. inż. **Andrzej Łapko** został powołany na stanowisko Przewodniczącego Komitetu Nauki Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa na kadencję 2009-2012. Spotkanie sprawozdawczo-wyborcze Komitetu Nauki PZITB odbyło się 23 września 2009 r., podczas obrad 55. Konferencji Naukowej KILiW PAN i KN PZITB w Krynicy. Zadaniem Komitetu Nauki PZITB jest wspieranie nauk mających zastosowanie w budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych, a także upowszechnianie prac naukowych i projektowych oraz promocja osiągnięć naukowych i inżynierskich członków PZITB. Prof. Łapko pełni funkcję kierownika Katedry Konstrukcji Budowlanych na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska PB.

Kierunki zamawiane na Wydziale Informatyki PB

Wydział Informatyki realizuje Program Operacyjny Kapitał Ludzki - działanie 4.1.2 „Zwiększenie liczby absolwentów kierunków o kluczowym znaczeniu dla gospodarki opartej na wiedzy”. 3 listopada 2009 roku zapadła decyzja, że projekt znany pod nazwą „kierunki zamawiane”, będzie przeprowadzony na Wydziale Informatyki w okresie od 1.10.2009 r. do 31.03.2013 r. Kosztem prawie 5 mln zł zostaną zrealizowane:

- stypendia o wartości 1000 zł dla najlepszych studentów kierunków: informatyka (studia I i II stopnia) i matematyka (studia I stopnia),
- kursy wyrównawcze z matematyki i programowania dla studentów I roku,
- zwiększenie atrakcyjności kształcenia poprzez wsparcie działalności kół naukowych i zajęcia dodatkowe,
- wdrożenie platformy zdalnego nauczania,
- dostosowanie programów nauczania do standardów UE i wymogów rynku pracy,
- modernizacja wyposażania pracowni specjalistycznych i laboratoriów.

Posiedzenie Zarządu Głównego TUP na Wydziale Architektury PB

25 listopada 2009 r. w hali Wydziału Architektury odbyło się posiedzenie wyjazdowe Zarządu Głównego Towarzystwa Urbanistów Polskich z dyskusją na temat planowania rozwoju przestrzennego i prezentacją Karty Przestrzeni Publicznej oraz Polskiej Polityki Architektonicznej. W posiedzeniu wzięli udział m.in.: Prezydent Miasta Białegostoku dr hab. Tadeusz Truskolaski, Zastępca Prezydenta Miasta Białegostoku Adam Poliński, Vice-Marszałek Województwa Podlaskiego Bogusław Dębski, Przewodniczący Polskiej Rady Architektów arch. Krzysztof Chwalibóg, Prezes TUP prof. Tadeusz Markowski, Sekretarz Generalny TUP dr Tomasz Majda, Prezes Oddziału TUP w Białymstoku dr inż. arch. Jerzy Tokajuk.

Obradom towarzyszyła wystawa prac dyplomowych z zakresu urbanistyki i gospodarki przestrzennej nagrodzonych w konkursie TUP.

Debata nad projektem koncepcji urbanistycznej centrum Białegostoku

20 listopada 2009 w hali Wydziału Architektury Politechniki Białostockiej odbyła się otwarta debata nad projektem koncepcji urbanistycznej centrum Białegostoku. Jej celem była prezentacja zamierzeń władz miasta co do kierunku dalszych przekształceń obszaru centrum i zebranie opinii na ten temat. Koncepcja urbanistyczna poprzedza opracowanie ustaleń planów miejscowych. Plany miejscowe będą podejmowane sukcesywnie i docelowo obejmą cały zaprezentowany obszar.

Organizatorem debaty był Departament Urbanistyki Urzędu Miejskiego i Wydział Architektury Politechniki Białostockiej.

Remont parteru budynku Wydziału Architektury

W budynku Wydziału Architektury przy ul. Grunwaldzkiej trwa remont i przebudowa parteru. Prace budowlane objęły pomieszczenia przeznaczone na dziekanat i wydziałową bibliotekę. Pierwszy etap prac został ukończony w grudniu 2009 roku i od stycznia br. biblioteka WA działa już w nowych pomieszczeniach.

O energetyce inaczej

Seminarium pt. „O energetyce inaczej” odbyło się 28 stycznia 2010 r. w Auli Dużej przy Wydziale Elektrycznym. Wizję polskiej energetyki w XXI wieku przedstawił prof. dr hab. inż. Ryszard Kozłowski z Politechniki Krakowskiej, były członek Parlamentarnego Zespołu Ekspertów ds. Energetyki, przedstawiciel Polski w europejskim projekcie energetycznym COST 522 („Energetyka XXI wieku o wysokiej sprawności i niskiej emisji zanieczyszczeń”).

Problemy utylizacji...

19 lutego br. odbyło się seminarium „Problemy utylizacji odpadów komunalnych w Białymstoku w świetle raportu oddziaływania na środowisko”. Obradom przewodniczył Prorektor ds. Rozwoju i Współpracy PB prof. dr hab. inż. Lech Dzieńis. Wśród prelegentów znaleźli się specjaliści z uczelni krajowych, którzy zajmują się tą tematyką: dr hab. inż. Adam Jan Grochowalski, prof. PK z Instytutu Chemii i Technologii Nieorganicznej Politechniki Krakowskiej, dr hab. inż. Grzegorz Wielgoski z Wydziału Inżynierii Procesowej i Ochrony Środowiska Politechniki Łódzkiej, dr inż. Agnieszki Generowicz z Wydziału Inżynierii Środowiska Politechniki Krakowskiej, prof. dr hab. inż. Janusz Wandras z Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki Politechniki Śląskiej oraz mgr inż. Krzysztof Okrański - autor raportów o oddziaływaniu przedsięwzięć na środowisko, ekspert ds. oceny środowiskowej projektów finansowanych z funduszy UE. W seminarium udział wzięli pracownicy Politechniki Białostockiej, mieszkańcy naszego miasta a także przedstawiciele Urzędu Miejskiego.

Bezpieczeństwo techniczne dziś i jutro

22 stycznia odbyła się konferencja „Bezpieczeństwo techniczne dziś i jutro” zorganizowana przez Urząd Dozoru Technicznego. Podczas konferencji z prezentacją wystąpił dr inż. Jerzy Obolewicz z WBiŚ, który przedstawił problematykę bezpieczeństwa i ochrony zdrowia. W konferencji udział wzięł także Prorektor ds. Nauki prof. Andrzej Seweryn.

Biblioteka Wydziału Architektury po remoncie,
fot. W. Niebrzydowski

Teren położony w narożniku ulic Bema i Wyszyńskiego, kończący się na wysokości budynku ZUS-u w Białymstoku, był miejscem pochówku białostockiej społeczności żydowskiej przez ponad 100 lat.

Cmentarze, powinny być otaczane wyjątkowym szacunkiem, ten jednak nie miał szczęścia i od czasów II Wojny Światowej został skazany na niebyt. Zdewastowany i rozszabrowany Kirkut zamienił się na ponad pół wieku w zaniedbany plac parkingowy z chaotyczną zabudową usługowo-handlową.

Z inicjatywy władarzy miasta w 2008 r. – a w szczególności Departamentu Ochrony Środowiska i Gospodarki Komunalnej w Białymstoku – postanowiono przywrócić pamięć godną miejsca wiecznego spoczynku byłych obywateli naszego miasta. Część studentów III semestru Architektury Wnętrz na zajęciach z rzeźby podjęła realizację tematu „Siedzisko jako parkowa forma architektoniczno-rzeźbiarska” pod kierownictwem dr. hab. Jerzego Grygorczuka.

Modele najlepszych prac zostały zrealizowane w skali 1:1. Jeden z nich autorstwa studenta Daniela Nikołajuka spełniał wszelkie warunki funkcjonalno-estetyczne, charakteryzując się oszczędną, prostą formą, ale nie pozbawioną ekspresji, a przy tym posiadającą możliwości wielorakiego zestawiania większej ilości elementów ze sobą. „Mobilna ławka miejska” – taką otrzymała nazwę, została wkomponowana w centralnym miejscu Kirkutu według wizualizacji komputerowej studentki Blanki Zawistoskiej. Kompozycję zrealizowała jesienią 2009 roku firma Jarbud na zlecenie Urzędu Miasta w Białymstoku. Zdarza się, że charakter miejsca wyznacza szczególne potrzeby, produktu nie wyróżniającego się, a charakteryzującego się dobrą stylistyką, trwałością i wysmakowanym kolorem. Krąg siedzisk wokół centralnego klombu Kirkutu wykonanych z gładkiego betonu spełnia taką rolę, dając satysfakcję i pierwsze doświadczenia realizacyjne młodym projektantom.

prof. nzw. dr hab. Jerzy Grygorczuk, WA

fot. J. Grygorczuk

Pierwszy semestr Białostockiego Uniwersytetu Dziecięcego już za nami!

Pierwszy semestr roku akademickiego 2009/2010 w ramach Białostockiego Uniwersytetu Dziecięcego właśnie dobiega końca. W spotkaniach brało udział 72 dzieci, zakwalifikowanych spośród ponad 300, które ubiegały się o przyjęcie.

Pierwsze zajęcia prowadzone przez profesora Wiesława Tadeusza Popławskiego przybliżyły małym studentom zagadnienia związane z kulturą. W trakcie wykładu można było uzyskać odpowiedzi na pytania, czym jest kultura, skąd się wzięła, jak również zapoznać się z przejawami kultury we współczesnym świecie. Pojawiły się również odpowiedzi na zaskakujące pytania, np. „czy pies jest kulturalny?” Spotkanie zakończyła burzliwa dyskusja pomiędzy wykładowcą a uczestnikami.

Drugie spotkanie „Roboty XXI wieku” miało formę warsztatów, po których każde z dzieci otrzymało certyfikat ich ukończenia. Podczas spotkania zaprezentowano roboty mobilne Wydziału Mechanicznego. Dzieci miały też okazję sprawdzić swoje siły w konkurencji rysowania na czas manipulatorem L1. Zajęcia prowadzili studenci ze Studenckiego Koła Naukowego Robotyki pod opieką dr. inż. Romana Trochimczuka.

Trzecie spotkanie Białostockiego Uniwersytetu Dziecięcego poświęcone było tematyce motoryzacyjnej. Zajęcia zatytułowane „Samochodzik i Ja” poprowadził dr inż. Dariusz Szpica i studenci zrzeszeni w Studenckich Kołach Naukowych: „AUTO-MOTO-CLUB” i „Mot-Rol”. Po krótkiej części teoretycznej, na której poruszane były zagadnienia związane z mechaniką pojazdów, mali studenci oglądali pojazdy Wydziału Mechanicznego, w tym zapierającego dech w piersiach monster truck’a. Dzieci były wyraźnie zafascynowane. Przecież nie każdy może pochwalić się tym, że widział wytwory motoryzacji, których na próżno by szukać na polskich drogach.

Ostatnie spotkanie w semestrze zimowym odbyło się w Radiu Akadera Politechniki Białostockiej. Dzieci oczarowała atmosfera radia: obejrzały studio, z którego prowadzone są audycje, poznały pracę dziennikarza radiowego. Jednak główną atrakcją spotkania okazały się „żywe” wypowiedzi małych studentów emitowane na antenie. W tajniki pracy Akadery wprowadzała słuchaczy BUDu Redaktor Naczelna rozgłośni – Julitta Grzywa.

Na tym nie kończą się atrakcje, jakie Politechnika Białostocka przygotowała swoim najmłodszym studentom. Już w marcu rozpocznie się kolejny semestr, a z nim pojawi się mnóstwo ciekawych zagadnień do poruszenia. Dzieci będą miały okazję odwiedzić Muzeum Almaria oraz Laboratorium Promieniowania Optycznego na Wydziale Elektrycznym. Następnie pracownicy Centrum Popularyzacji Matematyki „Signum” spróbują przekonać najmłodszych, że matematyka, uznawana za królową nauk, wiąże się z dobrą zabawą i rozwiązywaniem zabawnych łamigłówek. Semestr letni zakończą warsztaty poświęcone zawodom przyszłości, które przygotuje i poprowadzi Biuro Karier PB. Na zakończenie roku akademickiego, wszyscy pilni studenci, którzy regularnie uczestniczyli w zajęciach Białostockiego Uniwersytetu Dziecięcego, otrzymają specjalne dyplomy.

Wkrótce rozpoczną się przygotowania do uruchomienia drugiej edycji Białostockiego Uniwersytetu Dziecięcego. Chcemy dać szansę innym dzieciom na udział w wyjątkowych zajęciach, które nie tylko zapewniają maluchom mnóstwo wrażeń, ale także dostarczają konkretnej wiedzy i skutecznie przekonują, że nauka jest fascynująca. Zapraszamy do śledzenia bieżących informacji na stronie internetowej Białostockiego Uniwersytetu Dziecięcego: <http://pb.edu.pl/bialostocki-universytet-dzieciecy.html>.

mgr **Marta Sznajder**, Dział Spraw Studenckich i Dydaktyki

Wystawa „Wacław Zalewski: Shaping Structures” i wykład otwarty prof. Wojciecha Zabłockiego

W dniach 30 marca – 23 kwietnia 2010 r., w hali Wydziału Architektury Politechniki Białostockiej, prezentowane będą prace prof. Wacława Zalewskiego – światowej sławy inżyniera, autora wielu nowatorskich konstrukcji obiektów wzniesionych m.in. w Polsce i Stanach Zjednoczonych.

Wystawa zatytułowana „Wacław Zalewski: Shaping Structures” została przygotowana przez MIT School of Architecture and Planning i Wolk Gallery pod kierownictwem prof. Edwarda Allena. Na ekspozycję składa się 49 plansz o wymiarach 100×70 cm i makiety. Wystawa prezentowana była już we Wrocławiu i Krakowie. Do Białegostoku sprowadził ją, przy współpracy Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa oraz Stowarzyszenia Architektów Polskich, Wydział Architektury Politechniki Białostockiej.

Wykład inauguracyjny podczas wernisażu – 30 marca o godz. 14:00 – wygłosi prof. Wojciech Zabłocki – znany architekt współpracujący z prof. Zalewskim m.in. przy projektowaniu hal sportowo-widowiskowych. Po prelekcji prof. Zabłockiego, pt. „Inspiracje inżynierskie kształtowania budynków wysokich”, zostanie wyświetlony krótki dokument „Projektowanie z Wacławem Zalewskim”.

dr inż. arch. Wojciech Niebrzydowski, WA

4'63" Przegląd Krótkich Form Filmowych

Zbliża się trzecia odsłona Przeglądu Krótkich Form Filmowych. Po dwóch latach, podsumowanych wydawnictwem z prezentowanymi na przeglądzie filmami, przyszedł czas na kolejną edycję w maju 2010 r. Idea konkursu nie ulega zmianie, tak jak do tej pory, głównym wymogiem zgłaszanych prac jest czas trwania filmu nie przekraczający 4 minut i 63 sekund. Forma czy tematyka – zależą całkowicie od zgłaszających. Taki sposób kwalifikacji do przeglądu gwarantuje zachowanie podczas majowego pokazu szerokiego zakresu utworów, gdzie obok dokumentu socjologicznego pojawia się często eksperyment formalny.

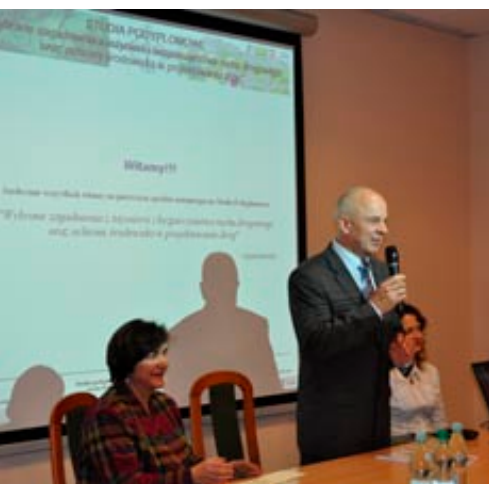
Szczegółowe informacje i adres nowej oficjalnej strony Przeglądu znajdują się na stronie Wydziału Architektury Politechniki Białostockiej. Zapraszamy do przygotowywania zgłoszeń!

Paweł Dudko, student WA

Przedstawiamy studia podyplomowe

Wybrane zagadnienia z inżynierii i bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz ochrony środowiska w projektowaniu dróg

Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska

Inżynieria ruchu drogowego jest dziedziną inżynierii zajmującą się badaniami procesów ruchu drogowego i praktycznym zastosowaniem wiedzy o ruchu w planowaniu, projektowaniu, realizacji i eksploatacji systemów transportu oraz urządzeń komunikacyjnych, a zwłaszcza organizacją i sterowaniem ruchem. Podstawowym celem inżynierii ruchu drogowego jest zapewnienie bezpiecznego, sprawnego i ekonomicznego przemieszczania osób i towarów przy ograniczeniu ujemnego wpływu transportu na środowisko. Odpowiadając na zapotrzebowanie rynku pracy, 1 października 2009 r. na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska PB zostały uruchomione studia podyplomowe „Wybrane zagadnienia z inżynierii i bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz ochrony środowiska w projektowaniu dróg”. Kierownikiem studiów został prof. nzw. dr hab. inż. Władysław Gardziejczyk.

Studia są prowadzone w systemie zaocznym i obejmują 182 godziny zajęć dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia projektowe, seminaria), prowadzonych w dwóch semestrach. Program studiów podyplomowych jest realizowany w następujących blokach tematycznych:

- I. Problemy organizacji i zarządzania ruchem (modelowanie i prognozowanie ruchu pojazdów; przepustowość dróg, ulic i skrzyżowań; sterowanie ruchem drogowym);
- II. Bezpieczeństwo ruchu drogowego (infrastruktura drogowa a brd; koszty wypadków i metody oceny efektywności przedsięwzięć w zakresie brd);
- III. Problemy ochrony środowiska i zagadnienia prawno-administracyjne w projektowaniu infrastruktury drogowej (metody i środki ochrony środowiska dotyczące drogownictwa; obszary Natura 2000, a postępowanie inwestycyjne; przepisy ochrony środowiska w UE i w Polsce a projektowanie dróg).

Zajęcia prowadzone są przez pracowników naukowych z Politechniki Gdańskiej, Politechniki Poznańskiej, Politechniki Białostockiej oraz wybitnych praktyków z drogowych biur projektowych z Warszawy, Poznania, Wrocławia i Krakowa.

Studia są adresowane do osób z wyższym wykształceniem, głównie absolwentów kierunku budownictwo o specjalności drogowej lub absolwentów kierunków pokrewnych, pod warunkiem zatrudnienia w drogownictwie co najmniej 2 lata. Obecnie na studiach kształcą się 29 inżynierów z biur projektowych, zarządów dróg krajowych i powiatowych oraz przedsiębiorstw drogowych. Absolwenci będą przygotowani do wykonywania zadań związanych z organizacją oraz zarządzaniem ruchem drogowym, podejmowania praktycznych działań w zakresie doskonalenia miejskich układów komunikacyjnych. Nabyta wiedza w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego i ochrony środowiska pozwoli absolwentowi na prawidłowe i zgodne z obowiązującymi przepisami, opracowywanie dokumentacji elementów infrastruktury komunikacyjnej.

Szczegółowe informacje o studiach podyplomowych są dostępne na stronie internetowej www.inzynieria-ruchu.pb.edu.pl.

mgr inż. **Marta Wasilewska**, WBiŚ
sekretarz studiów podyplomowych

Technika rolnicza i leśna

Wydział Mechaniczny

Technika rolnicza i leśna to nowa propozycja studiów podyplomowych prowadzonych na Wydziale Mechanicznym. Celem studiów podyplomowych jest kształcenie osób z wykształceniem wyższym, które nie mają formalnego wykształcenia rolniczego a są zainteresowane jego zdobyciem. Studia są ukierunkowane na pracujących bezpośrednio w rolnictwie i szeroko rozumianym otoczeniu rolnictwa. Studia skierowane są zarówno do rolników, jak i pracowników szkolnictwa zawodowego, Agencji Rządowych oraz Ośrodków Doradztwa Rolniczego. Uzyskanie wiedzy z zakresu rolnictwa, techniki rolniczej, a w szczególności gospodarki energią, umożliwi absolwentom wdrażanie szeroko rozumianego postępu technicznego tak w pracach polowych i produkcji roślinnej, jak i hodowli zwierząt oraz wyposażeniu i eksploatacji urządzeń technicznych w zapleczu gospodarczym gospodarstw rolniczych.

Słuchaczami studiów mogą być osoby zamierzające uzyskać uprawnienia do otrzymywania pomocy finansowej objętej Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach działań: „Modernizacja gospodarstw wiejskich”, „Renty strukturalne” i „Ułatwienie startu młodym rolnikom”. Studia podyplomowe „Technika rolnicza i leśna” przygotowują również merytorycznie nauczycieli przedmiotów rolniczych pracujących w szkolnictwie zawodowym.

Program studiów ma charakter alternatywny i przewiduje dwa warianty:

1. Studia dwusemestralne TRiL - pozwalają uzyskać absolwentom uprawnienia do otrzymywania pomocy finansowej w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich i działań: „Modernizacja gospodarstw wiejskich”, „Renty strukturalne” i „Ułatwienie startu młodym rolnikom” Liczba zjazdów w semestrze – 10 (za jeden zjazd należy uważać 2 dni: sobotę i niedzielę); zajęcia odbywać się będą w systemie zaocznym (sobota, niedziela); na każdym zjeździe realizowanych będzie 14 godzin zajęć; łączna liczba godzin zajęć dydaktycznych: 280.
2. Studia trzysemestralne TRiL - ukończenie studiów w wymiarze trzech semestrów (360 godzin) umożliwiają absolwentom uzyskanie przygotowania wymaganego od nauczycieli przedmiotów zawodowych pracujących w szkolnictwie zawodowym. Liczba zjazdów w semestrze – 10 (za jeden zjazd należy uważać 2 dni: sobotę i niedzielę); zajęcia odbywać się będą w systemie zaocznym (sobota, niedziela); na każdym zjeździe w semestrze I i II realizowanych będzie 14 godzin zajęć; w semestrze III studenci realizują łącznie 80 godzin zajęć i dodatkowo przygotowują pracę końcową; łączna liczba godzin zajęć dydaktycznych: 360. Pierwszy zjazd odbędzie się w dniach 20-23 marca 2010 r. Kierownikiem

Słuchaczami studiów podyplomowych mogą być osoby posiadające dyplom ukończenia studiów wyższych.

Kierownikiem studiów podyplomowych „Technika rolnicza i leśna” jest dr hab. inż. Sławomir Bakier.

Anna Kryńska, WM
sekretarz studiów podyplomowych

Wiosenna ramówka radia Akadera

Już od 21 marca zapraszamy na nowe programy. Na antenie zagości znany prezenter i kabareciarz – Krzysztof Szubzda, który wraz z Radkiem Brożyną poprowadzą audycję: „Po bandzie”. W każdy czwartek białostockie kabarety prezentował będzie Michał Królikowski. W poniedziałki, piątki i soboty na „Popołudniówki studenckie” zaprosi Milena Kazberuk, a codziennie na „Poranki z gościem” i wędrówki szlakiem kultury studenckiej – Julitta Grzywa. Z podróżującymi studentami będzie w każdą sobotę rozmawiała Katarzyna Cisoń-Komarnicka, a kobiecy punkt widzenia na świat zaprezentują: Agata Papierz i Natasza Topor. Studenci Politechniki Białostockiej na czwartki przygotowali nową audycję sportową pod nazwą „AZETESIAK”. Z nowym magazynem kulturalnym wystąpi Katarzyna Turosieńska-Durlik. Przed zgubnymi nałogami będziemy was przestrzegali w znanym już cyklu „Znaki zapytania”. Nie zabraknie też lubianych audycji, m.in.: „Prorocka niedzielnego”, „Alterlisty” czy „Punktu wrzenia”.

Szczegóły na naszej stronie internetowej: www.akadera.bialystok.pl.

PRZEŻYJ WIOSEŃ W RYTMIE ROCKA – Z AKADERĄ NA 87,7 FM

Julitta Grzywa, Radio AKADERA

Politechnika jest w modzie

Już po raz trzeci Politechnika Białostocka uczestniczy w akcji Dziewczyny na politechniki. Jest to wspólne przedsięwzięcie polskich uczelni technicznych, KRPUT oraz Fundacji Edukacyjnej Perspektywy.

Kulminacją akcji będzie Dzień Otwarty Tylko Dla Dziewczyn, przypadający na czwartek 22 kwietnia. Tego dnia uczennice szkół średnich będą miały okazję poznać ofertę edukacyjną uczelni, porozmawiać ze studentkami i pracownikami naukowymi, a także zwiedzić Politechnikę Białostocką. Na portalu internetowym www.dziewczynynapolitechniki.pl znajduje się formularz aplikacyjny, o którego wypełnienie proszone są osoby chcące uczestniczyć w Dniu Otwartym Tylko Dla Dziewczyn. Hasło tegorocznej edycji brzmi: Politechnika jest w modzie.

O studiach na Politechnice Białostockiej, doświadczeniach zawodowych i prowadzeniu firmy rozmawiam z absolwentką Wydziału Architektury mgr inż. arch. Agnieszką Kudraszow – vice prezes Infinity Group, agencji zajmującej się kreacją w nowych mediach oraz tworzeniu systemów informatycznych, współpracującej m.in. z firmami: Castorama, Era GSM, Wedel, Alianz czy Citi Handlowy.

Dlaczego wybrałaś architekturę i studia na Politechnice Białostockiej?

(śmiech) Wybrałam SGH i studia w Warszawie. Wybór ten nie był do końca mój, to raczej realizacja nadziei i ambicji moich bliskich.... Nie dostałam się na te studia i przez rok zastanawiałam się jak ułożyć sobie przyszłość. Miałam przyjaciół studiujących w Warszawie, odwiedzałam ich, poznawałam miasto i życie w stolicy. Okazało się, że Warszawa to nie do końca moje miejsce na ziemi. Białystok wydał mi się bardziej przyjazny. Potem zaczęłam się uczyć rysunku i dostałam się na Politechnikę Białostocką.

Co Ci dały te studia?

Poznałam ludzi z otwartymi głowami, którzy robili różne fajne rzeczy. W swoim Zambrowie działałam w harcerstwie, jeździłam w Tatry i Alpy, organizowałam jakieś ogniska, ale tu zmieniła mi się perspektywa. Okazało się, że można robić więcej, inaczej... Studia otworzyły mi „klapki” w głowie. Dzięki temu, że miałam takie przedmioty jak liternictwo czy teoria koloru –inaczej patrzyłam na billboardy i reklamy. Już na czwartym roku studiów zaczęliśmy tworzyć naszą firmę ...Skończyłam architekturę, ale nigdy nie pracowałam w zawodzie. Natomiast architektura ciągle leży w obszarze moich zainteresowań: prenumeruję czasopisma architektoniczne, śledzę trendy, a kiedy zwiedzam nowe miejsca, patrzę na nie pod kątem architektury właśnie.

Czym zajmujesz się w Infinity Group?

Skupiam się na myśleniu o strategii i dalszym rozwoju firmy, o nowych ścieżkach i kierunkach, w które warto pójść. Nie jest dobrze dla biznesu, kiedy przestaje się myśleć „do przodu”. Ponadto zajmuję się sprawami personalnymi i socjalnymi.

Jesteś też pracodawcą. Jak wygląda struktura firmy ze względu na płeć?

Zdecydowanie więcej jest mężczyzn, to wynika chyba ze specyfiki firmy. Nasz dział IT – programistów – to dział samych mężczyzn. Była w nim jedna dziewczyna, ale ze względów osobistych wyprowadziła się do Warszawy. Podczas rozmów kwalifikacyjnych nigdy nie pytaliśmy kobiet o plany małżeńskie czy prokreacyjne. Wiem, że zawsze można ustawić pracę tak, żeby ciąża czy macierzyństwo nie było problemem. Chcieliśmy stworzyć taką firmę, w której fajnie będzie się pracować nam samym... I to się udało.

rozmawiała: **Agnieszka Halicka**

mgr inż. arch. Agnieszka Kudraszow,
vice prezes Infinity Group.

Czasopisma naukowe w Politechnice Białostockiej

Od stycznia 2010 roku czasopisma naukowe wydawane w Politechnice Białostockiej podlegają nowym zasadom, które określa zarządzenie Rektora PB nr 27 z dnia 2 marca 2009 r. Muszą one posiadać m.in. redaktora naczelnego, własny regulamin redakcyjno-wydawniczy, radę naukową oraz stronę internetową, na której zamieszczane będą wszystkie artykuły przyjęte do druku.

Jako pierwsze zasady te spełniło czasopismo „Acta Mechanica et Automatica”, utworzone w 2007 r. na Wydziale Mechanicznym. Za nim poszły następne. Ukazały się już dwa numery „Architecturae et Artibus” – czasopisma redagowanego na Wydziale Architektury. Wydział Zarządzania wydał w październiku 2009 r. pierwszy numer kwartalnika „Ekonomia i Zarządzanie (Economy and Management)”. Wkrótce Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska odda do druku pierwszy numer „Budownictwa i Inżynierii Środowiska (Civil and Environmental Engineering)”. Bliski zakończenia formalności związanych z powołaniem nowego tytułu wydawniczego jest Wydział Informatyki.

O komentarz do zarządzenia nr 27 poprosiłam Prorektora ds. Nauki prof. dr. hab. inż. Andrzeja Seweryna:

Obserwujemy ostatnio silną tendencję w kierunku umiędzynarodowienia nauki. Sprzyjają temu liczne międzynarodowe programy badawcze, w tym realizowane w ramach 7 Programu Ramowego UE. Współczesna nauka ma wymiar globalny, osiągnięcia o charakterze lokalnym mają coraz mniejsze znaczenie. Chcemy, żeby czasopisma naukowe wydawane w Politechnice Białostockiej otworzyły się na kraj, a nawet na zagranicę. Zdobyły wyższą rangę i większy zasięg. Są to oczywiście plany długofalowe, ich realizacja wymaga czasu. Niemniej jednak trzeba zmierzać w tym kierunku, jest to bowiem tendencja widoczna na większości renomowanych uczelni w kraju.

Dotychczas wydawane w Uczelni zeszyty naukowe miały często opinię czasopism o charakterze lokalnym. Obecnie rolą redaktora naczelnego jest zaproszenie do komitetu naukowego pisma uznanych naukowców, także tych o renomie międzynarodowej. Udział osób reprezentujących najwyższy poziom naukowy w redagowaniu naszych czasopism, rzetelna ocena merytoryczna artykułów kwalifikowanych do opublikowania, coraz wyższy poziom edytorski, to recepta na stworzenie takich czasopism, które będą mogły w niedalekiej przyszłości wypłynąć także na międzynarodowe wody. Wiele zależy tu od zaangażowania i solidnej pracy całego zespołu redakcyjnego.

Drugim uzasadnieniem konieczności transformacji uczelnianych czasopism naukowych jest fakt, że na Politechnice Białostockiej prowadzimy studia doktorskie w pięciu dyscyplinach i zatrudniamy wielu młodych asystentów. Musimy im stworzyć warunki szybkiej i rzetelnej (ale i życzliwej) oceny ich prac naukowych. Do tego celu znakomicie nadają się uczelniane czasopisma naukowe.

„Zarządzenie w sprawie zasad wydawania oraz trybu powoływania czasopism naukowych w Politechnice Białostockiej” określa pewne ramy postępowania. Możliwe są jednak odstępstwa – pewien margines swobody pozostawiono redaktorom naczelnym, licząc na ich własne pomysły.

Dla naszych wydziałów czasopisma naukowe mogą stać się swoistą reklamą działań naukowych i sposobem na rozwój współpracy z innymi ośrodkami naukowymi, a także powinny pomóc w zdobyciu nowych uprawnień do nadawania stopni naukowych.

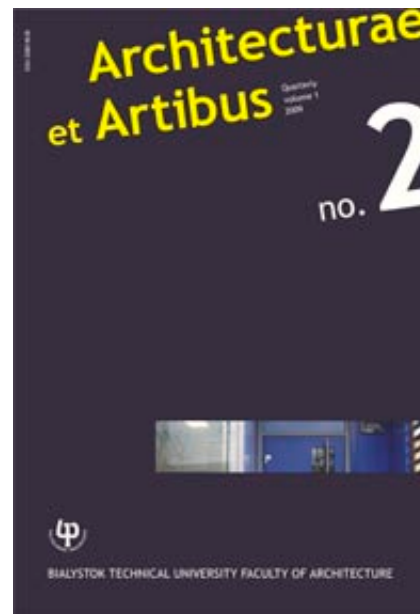
Zrobiliśmy pierwszy krok w zmianie podejścia do wydawania czasopism uczelnianych. Oby doprowadziło to w przyszłości do sytuacji, w której każdy wydział Politechniki Białostockiej ma w wykazie Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego swoje – wysoko punktowane – czasopismo. Być może niektóre z nich będą miały szansę zaistnieć nawet na tzw. „liście filadelfijskiej”.

Przegląd czasopism naukowych wydawanych w Politechnice Białostockiej

„Architecturae et Artibus”

Kwartalnik jest kontynuacją Zeszytów Naukowych PB seria „Architektura”, wydawanych w latach 1985-2008, umieszczonych w wykazie MNiSW. Zakres tematyczny czasopisma obejmuje dyscypliny naukowe: architekturę i urbanistykę (w tym w szczególności tematykę z zakresu architektury, urbanistyki, planowania przestrzennego, planowania regionalnego, architektury i planowania wsi, kształtowania krajobrazu, projektowania zieleni, historii oraz teorii architektury i rozwoju miast, ochrony i konserwacji zabytków architektury), sztuki piękne i sztuki projektowe. Czasopismo jest publikowane w języku angielskim i polskim (w uzasadnionych przypadkach także w rosyjskim).

- REDAKTOR NACZELNY: dr hab. inż. arch. Grażyna Dąbrowska-Milewska
- Z-CA REDAKTORA NACZELNEGO: dr hab. Jarosław Perszko
- SEKRETARZ NAUKOWY: dr inż. arch. Bartosz Czarnecki
- SKŁAD RADY NAUKOWEJ: prof. Yauheniya Ahranovich-Panamarova (Mińsk, Białoruś), Patrick Bailly-Cowell (Etival, Francja), prof. Barbara Borkowska-Larysz (ASP Kraków), prof. Witold Czarnecki (PB), dr hab. Grażyna Dąbrowska-Milewska (PB), prof. Volodymyr Durmanov (Moskwa, Rosja), dr hab. inż. Barbara Gronostajska (PWroc), Konstantinas Jakovlevas-Mateckis (Wilno), dr hab. inż. Wojciech Kosiński (PK), prof. Józef Krzysztof Lenartowicz (PK), dr hab. inż. Piotr Lorens (PG), prof. Waldemar Marzęcki (ZUT Szczecin), prof. Valery Morozov (Mińsk, Białoruś), dr hab. inż. Joanna Olenderek (PŁ), dr hab. Jarosław Perszko (PB), prof. Marek Proniewski (WSFiZ Białystok), prof. Bohdan Rymaszewski (PŚw), prof. Janusz A. Włodarczyk (Tychy), dr inż. Aleksandra Sas-Bojarska (PG), prof. Hanka Zaniewska (Warszawa).
- SEKRETARZ TECHNICZNY: mgr Urszula Miłkowska

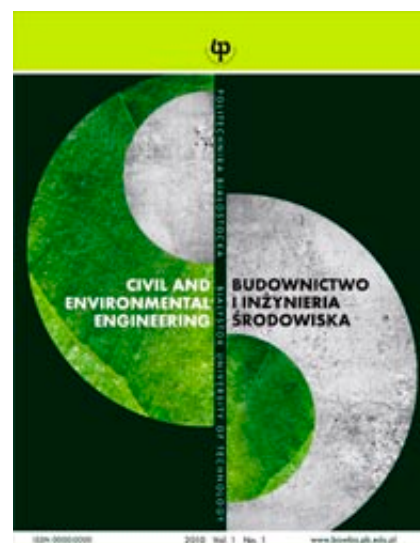

strona internetowa:	www.aeawa.pb.edu.pl
ISSN:	2080-9638

„Budownictwo i Inżynieria Środowiska – Civil and Environmental Engineering”

Kwartalnik jest kontynuacją Zeszytów Naukowych Politechniki Białostockiej serii Budownictwo, wydawanych w latach 1983-2009, umieszczonych w wykazie MNiSW. Tematyka czasopisma obejmuje szeroko pojęty zakres dyscyplin naukowych: budownictwa, inżynierii środowiska oraz kształtowania środowiska. Czasopismo jest publikowane w języku polskim lub angielskim.

- REDAKTOR NACZELNY: dr hab. inż. Katarzyna Zabielska-Adamska
- Z-CA REDAKTORA NACZELNEGO: prof. dr hab. inż. Rafał Miłaszewski
- SEKRETARZ: dr inż. Maria Jolanta Sulewska
- SKŁAD RADY NAUKOWEJ: prof. Grzegorz Bąk (PB), prof. Stanisław Biedunig (PW), prof. Eugeniusz Dembicki (PG), prof. Lech J. Dzień (PB), prof. Maciej Gryczmański (PŚl), prof. Józef Hulla (Bratysława, Słowacja), prof. Anatoli Hurynovich (Mińsk, Białoruś), prof. Jerzy W. Jasieńko (PWroc), prof. Józef Judycki (PG), prof. Oleg Kapliński (PP), prof. Andrzej Królikowski (Kraków), prof. Andrzej Łapko (PB), prof. Czesław Miedziałowski (PB), prof. Waldemar Mioduszewski (IT-P), prof. Aleksiej Pierwow (Moskwa, Rosja), prof. Janusz R. Rak (PRz), prof. Sławomir A. Sorko (PB), prof. Józefa Wiater (PB), prof. Jelenia Wołokszyna (Kijów, Ukraina)

strona internetowa:	www.biswbis.pb.edu.pl
ISSN:	w trakcie nadawania

„Acta Mechanica et Automatica”

strona internetowa:	www.actawm.pb.edu.pl
ISSN:	1898-4088

Kwartalnik publikuje prace teoretyczne i eksperymentalne z zakresu mechaniki, budowy i eksploatacji maszyn oraz automatyki i robotyki. Redakcja zachęca również do zgłaszania prac z zakresu biocybernetyki i inżynierii biomedycznej, inżynierii materiałowej oraz systemów informatycznych. Nadsyłane artykuły powinny być napisane w języku angielskim lub polskim. „Acta Mechanica et Automatica” są indeksowane w „Bazie zawartości polskich czasopism technicznych BazTECH”. Czasopismo posiada 4 pkt. wg klasyfikacji Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

- REDAKTOR NACZELNY: prof. dr hab. inż. Andrzej Seweryn
- ZASTĘPCA REDAKTORA NACZELNEGO: prof. dr hab. inż. Zdzisław Gosiewski
- SEKRETARZE NAUKOWI: dr inż. Zbigniew Kulesza, dr inż. Marek Romanowicz
- SKŁAD RADY NAUKOWEJ: prof. Stanisław Adamczak (Kielce), prof. Józef Kubik (Bydgoszcz), prof. Jerzy Bajkowski (Warszawa), prof. Roman Kushnir (Lwów, Ukraina), prof. Wojciech M. Batko (Kraków), prof. Stanisław J. Matysiak (Białystok), prof. Romuald Będziński (Wrocław), prof. Krzysztof Marchelek (Szczecin), prof. Tadeusz Burczyński (Gliwice), prof. Arkadiusz Mężyk (Gliwice), prof. Mikołaj Busłowicz (Białystok), prof. Zenon Mróz (Warszawa), prof. Jan R. Dąbrowski (Białystok), prof. Józef Nizioł (Kraków), prof. Grzegorz Glinka (Waterloo, Kanada), prof. Volodymyr Panasyuk (Lwów, Ukraina), prof. Zdzisław Gosiewski (Białystok), prof. Jerzy T. Sawicki (Cleveland, USA), prof. Tadeusz Kaczorek (Białystok), prof. Franciszek Siemieniako (Białystok), prof. Laszlo Keviczky (Budapeszt, Węgry), prof. Andrzej Seweryn (Białystok), prof. Jerzy Klamka (Gliwice), prof. Anatolii I. Sviridenok (Grodno, Białoruś), prof. Jan Kiciński (Gdańsk), prof. Józef Szala (Bydgoszcz), prof. Janusz Kowal (Kraków), prof. Jozef Živčák (Koszyce, Słowacja).
- SEKRETARZ TECHNICZNY: mgr Małgorzata Zdrodowska

„Ekonomia i Zarządzanie” („Economy and Management”)

strona internetowa:	www.zneiz.pb.edu.pl
ISSN:	2080-9646

Periodyk jest kontynuacją Zeszytów Naukowych PB serii „Ekonomia i Zarządzanie”, wydawany jest w cyklu kwartalnym. Zakres tematyczny pisma obejmuje pięć działów: ekonomia społeczna i polityka, organizacja i zarządzanie turystyką, zarządzanie logistyczne, zarządzanie organizacjami, zarządzanie produkcją. Misją kwartalnika jest prezentowanie najnowszych kierunków oraz wyników badań w zakresie obejmującym tematykę badawczą realizowaną na Wydziale Zarządzania. Prace publikowane na łamach pisma są efektem badań zarówno pracowników Wydziału, jak też ludzi nauki o podobnych zainteresowaniach, pracujących w innych instytucjach naukowych w kraju i zagranicą.

- REDAKTOR NACZELNY: dr hab. inż. Marcin Smoleński, prof. nzw.
- ZASTĘPCA REDAKTORA NACZELNEGO: dr hab. inż. Wiesław Matwiejczuk, prof. nzw.
- SEKRETARZE NAUKOWI: dr hab. inż. Stanisław Jurewicz, prof. nzw., prof. dr hab. inż. Janusz Leszek Sokół, dr hab. Zofia Tomczonek, prof. nzw., dr hab. Tadeusz Popławski, prof. nzw., dr Danuta Tarka.
- SKŁAD RADY NAUKOWEJ: przewodniczący prof. zw. dr hab. inż. Joanicjusz Nazarko, członkowie: dr hab. Henryk Bronakowski (WSFiZ w B-stoku), dr hab. Włodzimierz Deluga (Politechnika Koszalińska), prof. dr hab. Adam Dobroński (UwB), prof. dr hab. Mirosław Karwat (UW), dr inż. Maciej Dobrzyński (PB), prof. dr hab. Anatoli Gurinowicz (Białoruski Narodowy Uniwersytet Techniczny w Mińsku), prof. dr hab. Andrzej Jasiński (UW), prof. dr hab. Jerzy Łunarski (PRz), dr hab. Aleksander Panasiuk (USz), dr hab. Krzysztof Piliński (PB), prof. dr hab. Henryk Sasiniowski (PB), dr hab. Swietłana Selwerstowa (Uniwersytet w Grodnie), prof. dr hab. Jan Sikora (UE w Poznaniu), prof. dr Mirosław Skibniewski (University of Maryland), prof. dr hab. Remigiusz Sosnowski (PŚI), dr hab. Andrzej Wasiak (PB).
- SEKRETARZ TECHNICZNY: dr Krzysztof Stepaniuk.

Monika Rokicka

Bezpieczeństwo konstrukcji a obciążenia wyjątkowe

IV Międzynarodowa Konferencja Protection Of Structures Against Hazards poświęcona była różnorodnym rodzajom obciążeń wyjątkowych, które zagrażają konstrukcjom budowlanym.

Konferencja odbyła się w dniach 23–25 października 2009 roku w Pekinie, Chiny. Konferencję organizowali: Tsinghua University, Beijing, China i Ci-Premier Conference Organization, Singapore. Konferencje odbywała się przy wsparciu National Natural Science Foundation of China i Department of Civil Engineering, Yantai University, China.

Miejscem konferencji był Uniwersytet Tsinghua w Pekinie i Uniscenter Hotel przy Uniwersytecie w Pekinie.

Prof. Lin-Hai Han z Tsinghua University w Pekinie i prof. Tat-Seng Lok z Nanyang Technological University w Singapurze w słowie otwierającym konferencję zauważyli, jak wiele katastrofalnych następstw może być wynikiem nieadekwatnych zabezpieczeń lub braku zrozumienia zachowania się materiałów, konstrukcji inżynierskich i całych budowli poddanych działaniu niebezpiecznych obciążeń i oddziaływań na budowle. Szerokie badania materiałowe i elementów konstrukcji, czasem całych zespołów konstrukcji i budynków, oraz zaawansowane komputerowe modelowanie, pozwalają inżynierom i naukowcom lepiej poznawać i rozumieć zachowanie się konstrukcji, na którą wpływają ryzykowne i niebezpieczne obciążenia. Konferencja stała się platformą wymiany poglądów uczonych i inżynierów z różnych rejonów świata, i umożliwiła lepsze wejżenia w złożone problemy techniczne wynikające z obciążeń wyjątkowych konstrukcji inżynierskich.

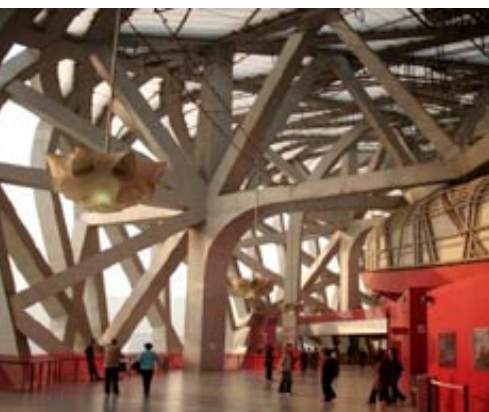
Główne tematy konferencji związane były z zabezpieczeniem budynków i ich elementów, a także użytkowników tych budynków przed efektami niebezpiecznych i ryzykownych oddziaływań. Nowoczesne rozwiązania znajdują potwierdzenie ich zastosowań w praktyce inżynierskiej od etapu projektowania po realizację obiektów budowlanych. Codzienna praktyka wymaga coraz lepszych i nowszych rozwiązań w zakresie bezpieczeństwa konstrukcji.

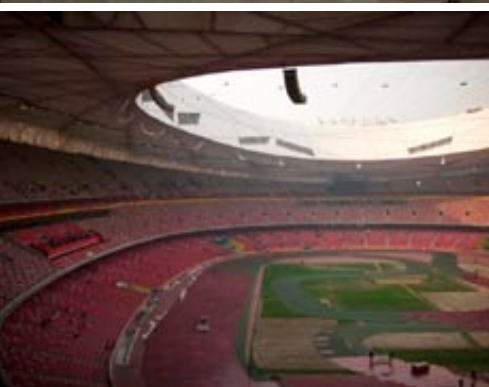
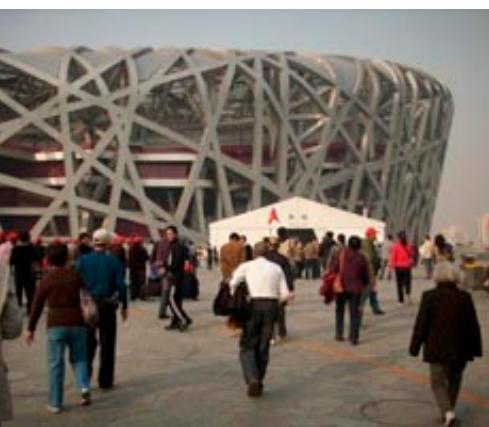
Uniwersytet Tsinghua w Pekinie

Obrazy podczas jednej z sesji konferencji

Fragmenty konstrukcji nośnej stadionu;
jeden z dźwigarów głównych i jeden z węzłów

Tereny Igrzysk Olimpijskich 2008 – Ptasię Gniazdo
i Ogromny Stadion – główna arena Igrzysk

W trakcie konferencji przedstawiano zaawansowane prace doświadczalne prowadzone w różnych krajach. Szczególnie w Chinach, Singapurze, Korei i Japonii prowadzi się szereg badań doświadczalnych w zakresie zachowania się materiałów i konstrukcji w złożonych warunkach obciążeń wyjątkowych. W tym celu organizuje się ogromne laboratoria z unikalną aparaturą i kilkudziesięciu osobową obsadą naukowców. W laboratoriach tych badane są nie tylko pojedyncze elementy ale i całe zespoły oraz części budynków o złożonych typach konstrukcji poddanych działaniu różnych typów obciążeń.

Podczas konferencji prezentowano prace z zakresu konstrukcji żelbetonowych w warunkach obciążeń typu wyjątkowego, jak też oddziaływań typu środowiskowego na trwałość konstrukcji.

Autorzy tego artykułu przedstawili pracę „Degradation in time and strength analysis of selected concrete structures”. Szereg zagrożeń konstrukcji pochodzi od działań związanych z wykonywaniem robót budowlanych z zastosowaniem ciężkiego sprzętu budowlanego lub nieprzewidzianych obciążeń typu parasejsmicznego, które są szczególnie istotne w przypadku budowli wysokich. Realizowana obecnie wieża o wysokości 70 m w Białymstoku przy ulicy Antoniukowskiej dla Parafii Prawosławnej Św. Ducha jest tego typu konstrukcją. Autorzy: M. Malesza, T. Chyży i Cz. Miedziałowski przedstawili swój artykuł „The dynamic identification of the bell tower”, w którym zawarto istotne zagadnienia związane z uwzględnianiem niektórych aspektów dynamiki tego typu obiektów w praktyce inżynierskiej.

Dyskusja trwała ponad 15 minut, pomimo przewidzianego czasu 10 minut a pytania związane były z analizą modeli obliczeniowych konstrukcji wieży.

W trakcie konferencji zapoznano się także z metodami, a przede wszystkim stosowanymi technikami w badaniach konstrukcji, w tym zespolonych stalowo-betonowych w warunkach złożonych obciążeń ogniowych i wyjątkowych. Konferencję zorganizowano w Pekinie będącym nie tylko centrum kultury i dziedzictwa narodowego Chin, ale także ośrodkiem nowoczesnego budownictwa. Obecnie jest to jedno z największych miast świata, liczące 20 milionów mieszkańców i zmagające się z różnego rodzaju ryzykownymi i niebezpiecznymi obciążeniami fizycznymi, środowiskowymi czy biologicznymi.

Uczestnicy konferencji mieli także okazję zwiedzić tereny Igrzysk Olimpijskich 2008 roku w Pekinie. Wyjazd ten był interesujący z punktu widzenia projektanta konstrukcji inżynierskich. Mimo że wielokrotnie pokazywane w różnych programach telewizyjnych konstrukcje budzą swoim rozmachem, ogromem i złożonością ogromny respekt i wiarę w możliwości techniki.

Czas poza obradami został wykorzystany na zwiedzanie Chin. Zobaczyliśmy Plac Tian'anmen z ogromną ilością ludzi oraz Zakazane Miasto – olśniewającą perłę architektury odległych czasów cesarstwa.

Również o 70 km odległy od Pekinu Badaling z Wielkim Murem wywołał niezapomniane wrażenie i skłonił do pytań, jak w odległych czasach w dzikim i niedostępnym obszarze gór możliwe było wzniesienie takiej budowli, która widoczna jest nawet z kosmosu.

dr inż. **Mikołaj Malesza**,
prof. dr hab. inż. **Czesław
Miedziałowski**, WBiŚ

Z wizytą w Coventry University

sprawozdanie z wyjazdu do Coventry University

24-27 listopada 2009 r.

Słowo wstępne

W marcu 2009 r. została podpisana umowa bilateralna z Coventry University w Wielkiej Brytanii. Zgodnie z porozumieniem na studia w ramach Programu LLP Erasmus wyjechać mogą studenci Politechniki Białostockiej z Wydziałów: Budownictwa, Elektrycznego, Mechanicznego oraz Informatyki. W listopadzie Biuro ds. Współpracy Międzynarodowej PB otrzymało zaproszenie na coroczne spotkanie partnerskie oraz ceremonię wręczenia dyplomów w Coventry University. Jako reprezentanci PB wyjechali: dr inż. Jarosław Makal, mgr inż. Krzysztof Bandurski- Koordynatorzy Programu Erasmus, oraz mgr Magdalena Opacka z Biura ds. Współpracy Międzynarodowej.

Gorąco zachęcam do wyjazdu na wymianę studencką do Coventry. Na uczelnie bardzo otwartą na studentów zagranicznych, oferującą inne podejście do kształcenia, otwierającą nowe możliwości w trakcie i po ukończeniu studiów. Zapewniam, że każdy kto się zdecyduje tam pojechać, przeżyje niesamowite doświadczenie i pozna wielu, wspaniałych ludzi z różnych zakątków świata. Taka szansa nie zdarza się zbyt często, więc nie warto czekać. Powodzenia.

Paweł Zdanowicz, student Wydziału Informatyki PB
przebywający na rocznej wymianie w Coventry University

dr inż. Jarosław Makal
Magdalena Opacka, mgr inż. Krzysztof Bandurski

24 listopada

Do Coventry docieramy przed godz. 19.00 tamtejszego czasu. Na dworcu czeka już student Erasmusa z Politechniki Białostockiej, który z chęcią podjął się roli naszego przewodnika po mieście. Po zameldowaniu się w hotelu Britannia, który znajduje się dosłownie kilka kroków od dworca i uczelni, odbywamy krótką wycieczkę po okolicy. Nie pada, ale za to bardzo wieje. Zmęczenie podróży nie pozwala nam jednak na zbyt długie kontemplowanie Coventry i dość szybko udajemy się na zasłużony odpoczynek.

25 listopada

Dzień rozpoczyna się od Partner's Fair. Z pomocą studenta trafiamy do właściwego budynku i sali. Wszystkie zaproszone do Coventry delegacje prezentują swoje materiały promocyjne i rozmawiają z zainteresowanymi studentami. Atmosfera jest miła i przyjazna. Nie wiadomo kiedy znikają prawie wszystkie nasze broszurki (nasze stanowisko było jednym z „najbogatszych”). Warto wspomnieć, że sala, w której odbywają się prezentacje, służy jako sala egzaminacyjna, a na ścianach wiszą plansze z regułami zdawania egzaminów.

Następnie przebieramy się w togi (a właściwie zostajemy w nie przebrani, bo nie jest to czynność łatwa) i udajemy się na uroczystość wręczenia dyplomów zesłorocznym absolwentom Faculty of Engineering and Computing of Coventry University (Bachelor's Degree). Zdolności organizacyjne Anglików są imponujące. Z kilkudziesięcioosobowej grupy członków wielu zagranicznych delegacji udaje im się utworzyć procesję składającą się z dwóch równej długości rzędów osób, które wkraczają do uniwersyteckiej katedry i przemierzają główną nawę. Zgromadzone w katedrze rodziny i przyjaciele absolwentów robią nam zdjęcia, czuję się... chyba jak gwiazda Hollywood na czerwonym dywanie...? Zajmujemy miejsca w głębi katedry, o dziwo każdy trafia na krzesło oznaczone numerkiem podanym wcześniej przez organizatorów. Samo rozdanie dyplomów trwa dość krótko. Później okazuje się, że tak naprawdę odbywa się ono w turach. Bierzemy jeszcze udział w ceremonii wręczenia nagród za wybitne osiągnięcia w nauce, która odbywa się w naszym hotelu. Wszyscy widzimy się ponownie na nieformalnym spotkaniu, podczas którego

mamy okazję swobodnie podyskutować o sytuacji europejskiego szkolnictwa wyższego. Napięty program dnia następnego nie pozwala nam na żadne dalsze działania, więc nasze dyskusje kończymy jeszcze przed północą.

26 listopada

Od rana trwają spotkania koordynatorów ze studentami, którzy studiują w Coventry University.

Od naszego studenta dowiaduję się kilku ciekawych rzeczy.

Po pierwsze każdy student Coventry University otrzymuje konto, do którego ma dostęp z dowolnego komputera na uczelni. Służy ono jako sieciowy dysk, na którym można przechowywać swoje pliki. Dodatkowo umożliwia drukowanie, każdy student otrzymuje pulę 300 stron na rok. Klasyczne wykłady, prowadzone w dużej auli dla całego roku, są rzadkością. Studenci spotykają się z prowadzącymi w grupach ok. trzydziestoosobowych, a zajęcia mają charakter warsztatowy. Przeznacza się na nie łącznie około 10 godzin tygodniowo, lecz studenci mają obowiązek pracy w małych grupach projektowych, z której są rozliczani na podstawie sporządzanych przez siebie raportów. Przed sesją zawsze jest ok. miesięczna przerwa w regularnych zajęciach, mająca umożliwić studentom spokojne przygotowanie się do egzaminów. Nasz student nie podchodził jeszcze do żadnej sesji egzaminacyjnej, ale z informacji uzyskanych na uczelni wynika, że egzaminy nie są zbyt trudne. W Coventry dużo większy nacisk kładzie się na zajęcia praktyczne, które w większości wymagają kontaktów studentów z prawdziwym środowiskiem biznesowym, czyli działającymi na rynku firmami.

Po „przesłuchaniu” student zabiera nas na wycieczkę do uniwersyteckiej biblioteki. Jest to duży, kilkupiętrowy budynek, czynny od wczesnych godzin porannych do północy. Jest piętro do pracy cichej, piętro do pracy głośnej, piętro do pracy bardzo głośnej (z bufetem i automatami z napojami/przekąskami). Są też pomieszczenia do pracy w małych grupach. To, co najbardziej rzuca się w oczy, to ruch, jaki panuje w bibliotece. Przypomina ona wręcz supermarket przed świętami Bożego Narodzenia. Mnóstwo grupek studentów dyskutujących nad projektami, kursujących między rzędami półek z literaturą, pracujących przed komputerami. A bynajmniej nie jest to okres poprzedzający sesję!

Po wizycie w bibliotece dokonujemy „inspekcji” mieszkania naszego przewodnika. Wspólnie z czterema cudzoziemcami, wynajmuje niewielką szeregówkę tuż przy uczelni, okazuje się, że jest to tańsze, niż mieszkanie w niż akademiku. Oczywiście nie jest to Wersal, ale zdecydowanie wygrywa z naszymi akademikami.

Czas nagli, wracamy na spotkanie poświęcone współpracy międzynarodowej. Dowiadujemy się na nim o nowej koncepcji nauczania, nazywanej „activity-lead

learning”. Polega ona na tym, że studenci zaczynają od zadań praktycznych, a dopiero później poznają teorię. Przykładem takiego podejścia był eksperymentalny projekt, w ramach którego studentom pierwszego roku polecono zaplanowanie i skonstruowanie odtwarzacza mp3, bez dogłębnego zapoznawania ich z pozornie niezbędną teorią. Pomysł polega na tym, aby studenci sami określili obszary wiedzy, jakie muszą przyswoić aby osiągnąć postawiony im cel. Eksperyment podobno zakończył się sukcesem, a studenci przedstawili ciekawe i imponujące wyniki pracy.

Drugim istotnym punktem spotkania było omówienie form rozszerzania współpracy międzynarodowej w Coventry University. Mimo, iż już w tej chwili uczelnia ta edukuje głównie studentów zagranicznych (stanowią oni ponad 60%), bardzo intensywnie pracuje się tam nad stałym poszerzaniem współpracy z uczelniami z innych państw i kładzie duży nacisk na umożliwianie wyjazdów studentom.

Spotkanie zakończyło się wyznaczeniem czasu i miejsca kolejnego spotkania osób odpowiedzialnych za wymianę i współpracę międzynarodową – 10 maja 2010 roku, Heidelberg, Niemcy.

Tego dnia mamy wolne popołudnie (w końcu czas na dłuższy spacer po Coventry), a wieczorem wycieczkę to tajemniczego Bugatti Building. Niestety fotografowanie było zabronione, gdyż w tym miejscu naukowcy i studenci zajmujący się projektowaniem i wzornictwem przemysłowym pracują nad projektami dla dużych koncernów przemysłowych. Projekty te są tajne i dano nam do zrozumienia, że powinniśmy się czuć wyróżnieni, gdyż będziemy mogli przejść przez drzwi oznaczone czerwonym znakiem “Absolutely no visitors beyond this point”. To, co tam zobaczyliśmy, rzeczywiście robiło wrażenie. Pokój, w którym po założeniu specjalnych okularów można podziwiać prawdziwie trójwymiarowe modele projektowanych pojazdów/urządzeń/wnętrz. Po raz pierwszy w życiu miałem też okazję popatrzeć na ekran, na którym efekt trójwymiarowości uzyskuje się BEZ okularów – to działa! Oglądaliśmy komputerowo sterowane frezarki tworzące trójwymiarowe modele z gliny lub specjalnej pianki. Oprawadzały nas pracownik nie omieszkali się pochwalić, iż wielu z absolwentów Coventry University pracuje obecnie w dużych firmach na stanowiskach głównych projektantów.

Dzień zakończył się wizytą w średniowiecznym opactwie, którą umilały nam występy artystyczne okraszone angielskim humorem w stylu Monty Pythona. Organizatorzy naprawdę bardzo się postarali, aby żaden uczestnik nie wyjechał z Coventry znudzony. Z chęcią zostalibyśmy tam dłużej, konieczność podróży do Londynu, z którego startował nasz samolot, niestety nam to uniemożliwiła. Wyjechalibyśmy następnego dnia rano, gdyż chcieliśmy uniknąć stresu związanego z łapaniem ostatniego autobusu-pociągu na lotnisko.

Podsumowując że Coventry University jest uczelnią, która na pewno spodoba się każdemu studentowi dostrzegającemu konieczność rozwijania się i poszerzania zarówno wiedzy, jak i horyzontów. Nie jest to oczywiście miejsce, na cześć którego można wygłaszać wyłącznie pochwały. Mnie osobiście nieco rozczarował fakt, iż dominującą pozycję, jeżeli chodzi o rozwiązania informatyczne, zajmuje tam wszechobecny Microsoft, a inne rozwiązania, w szczególności typu open-source, są traktowane wyraźnie po macoszemu. Pomimo tego każdy student, który zdecyduje się na wyjazd na tę uczelnię w ramach programu Erasmus, nie będzie zawiedziony. Obserwowaliśmy satysfakcję i zadowolenie Pana Pawła Zdanowicza, jedyne go studenta Politechniki Białostockiej studiującego w tym roku w Coventry University, któremu w imieniu całej naszej delegacji serdecznie dziękuję za okazaną nam pomoc oraz godne reprezentowanie naszej uczelni.

mgr inż. **Krzysztof Bandurski**

Koordynator Programu Erasmus na Wydziale Informatyki PB

współpraca:

dr inż. **Jarosław Makal**

Koordynator Programu Erasmus na Wydziale Elektrycznym PB

Magdalena Opacka

Biuro ds. Współpracy Międzynarodowej

Paweł Zdanowicz i mgr inż. Krzysztof Bandurski

Zarządzanie organizacją w nowej rzeczywistości gospodarczej

Kleosin-Księżyno, 25-26 listopada 2009 r.

Katedra Organizacji i Zarządzania we współpracy z Urzędem Marszałkowskim Województwa Podlaskiego zorganizowała drugą edycję międzynarodowej konferencji naukowej, poświęconej zagadnieniom zarządzania przedsiębiorstwami w warunkach spowolnienia gospodarczego i zwiększonej konkurencyjności w nowej rzeczywistości gospodarczej. Patronat honorowy nad imprezą objął Marszałek Województwa Podlaskiego.

Wśród uczestników spotkania byli m.in. przedstawiciele Uniwersytetu Daugavpilis (Łotwa), Grodzieńskiego Państwowego Uniwersytetu im. J. Kupały w Grodnie (Białoruś) oraz Białoruskiego Narodowego Uniwersytetu Technicznego w Mińsku (Białoruś). W gronie polskich gości znaleźli się reprezentanci m.in. Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, Politechniki Koszalińskiej, Wyższej Szkoły Zarządzania w Warszawie, Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie, Politechniki Łódzkiej, Państwowej Wyższej Szkoły Informatyki i Przedsiębiorczości w Łomży oraz Wyższej Szkoły Finansów i Zarządzania w Białymstoku.

Obrady przebiegały w czterech sesjach, których podsumowanie stanowiły dyskusje. Szczególne zainteresowanie wzbudził panel międzynarodowy, w którym referenci prezentowali sytuację ekonomiczną na Łotwie oraz na Białorusi w okresie kryzysu gospodarczego oraz panel praktyków, w którym swoje opinie i doświadczenia związane z funkcjonowaniem przedsiębiorstw w okresie dekonstrukcji oraz instrumenty konkurencyjności zaprezentowali Janina Mironowicz (Wojewódzki Urząd Pracy), Stanisław Kaczyński (Łomżyńska Izba Przemysłowo-Handlowa), Lech Pilecki (Białostocki Klub Biznesu), Tomasz Matwiejczuk (Centrum Informatyki ZETO S.A.).

Konferencja stanowiła doskonałą okazję do wymiany opinii i doświadczeń teoretyków i praktyków z zakresu nauki, gospodarki i administracji publicznej. Głównym celem spotkania było przedstawienie wiedzy i doświadczeń niezbędnych do pobudzenia funkcjonowania przedsiębiorstw w okresie międzynarodowego kryzysu. Uczestnicy konferencji byli zgodni, że okres dekonstrukcji gospodarczej jest sprawdzianem umiejętności zarządzania firmami i wymaga znacznie więcej wysiłku i kreatywności dla utrzymania się na rynku. Debatowano o tym, jak rozpoznać sytuację kryzysową w przedsiębiorstwie i jakie działania należy podjąć, scharakteryzowano sytuację w poszczególnych branżach oraz na rynku pracy zarówno w Polsce, jak i w innych państwach europejskich. Prelegenci-praktycy podkreślali, iż kryzys, dzięki podjęciu właściwych działań przez kadrę zarządzającą, może stać się szansą na rozwój przedsiębiorstwa.

mgr Justyna Grześ, WZ
fot. dr inż. Wiesław Urban

O projektach badawczych, współpracy z innymi jednostkami i pozyskiwaniu funduszy na badania

pisze prof. nzw. dr hab. inż. Władysław Gardziejczyk

Projekt badawczy „Wpływ charakterystyki kruszywa na właściwości przeciwpoślizgowe nawierzchni drogowych” (N N506 371 634) jest kolejnym grantem, na realizację którego uzyskałem środki finansowe z MNiSW.

W latach 1998-2000 kierowałem projektem nt. hałasu toczenia pojazdów samochodowych w zależności od charakterystyki nawierzchni drogowych. Wykonane pomiary poziomu hałasu toczenia metodą statystycznego przejazdu (SPB), metodą kontrolowanego przejazdu (CPB) i metodą przyczepową (CPX) stanowiły podstawę do opracowania propozycji klasyfikacji nawierzchni pod względem hałaśliwości. Badania w ramach tego projektu przeprowadzono we współpracy z badaczami z Politechniki Gdańskiej, z zespołem kierowanym przez prof. dr. hab. inż. Jerzego Ejsmonta.

W latach 2002-2005 kierowałem projektem nt. właściwości przeciwpoślizgowych i hałaśliwości warstw ścieralnych. Należy podkreślić, że podczas realizacji tego projektu bardzo dobrze rozwinęła się współpraca z laboratoriami drogowymi z Białegostoku i z Poznania, działającymi przy oddziałach Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad. Współpraca dotyczyła w szczególności pomiarów cech techniczno-eksploatacyjnych nawierzchni drogowych bardzo specjalistycznym sprzętem, na zakup którego uczelnie, z uwagi na wysokie koszty, niestety nie mogą sobie pozwolić. Chciałbym podkreślić, że przy realizacji tych projektów współpracowałem z badaczami z Francji i ze Szwecji.

Równolegle w latach 2002-2006 uczestniczyłem jako wykonawca w pracach nad 3 projektami w ramach 5 i 6 Programu Ramowego UE (znanymi pod nazwami: HARMONOISE, SILVIA i IMAGINE), koordynatorem których była Politechnika Gdańska. Wykonane badania i analizy w ramach wymienionych powyżej projektów były przyczynkiem do przygotowania wielu publikacji i referatów oraz, co szczególnie jest ważne w rozwoju naukowym pracownika uczelni, rozprawy habilitacyjnej.

Obecnie realizowany projekt jest grantem promotorskim, którego głównym wykonawcą jest mgr inż. Marta Wasilewska, asystentka w Zakładzie Inżynierii Drogowej. Celem prowadzonych badań jest ocena wpływu kruszywa na właściwości przeciwpoślizgowe nawierzchni drogowych. Powierzchnia styku ziaren kruszywa z oponą samochodową jest zróżnicowana, i zależy od technologii wykonania warstwy ścieralnej i wynosi: około 90% – dla warstwy ścieralnej z mastyksu grysowego typu SMA, od 50 do 85% – dla warstwy z betonu asfaltowego, około 50% – dla warstwy z asfaltu lanego i praktycznie 100% – w przypadku powierzchniowych utrwaleń. Oznacza to, że uziarnienie zastosowanego kruszywa i jego charakterystyka w głównej mierze decydują o właściwościach przeciwpoślizgowych nawierzchni drogowych, a tym samym i o bezpieczeństwie ruchu samochodowego.

W dotychczasowych wymaganiach technicznych brak było jednoznacznych założeń, które już na etapie projektowania składu mieszanki mineralno-asfaltowej uwzględniałyby problem śliskości nawierzchni. Zgodnie ze standardami obowiązującymi w krajach Unii Europejskiej, a od roku w Polsce, laboratoryjną metodą oceny kruszywa, pod kątem właściwości przeciwpoślizgowych powierzchni jezdni, jest badanie odporności na polerowanie materiału kamiennego. Miarą odporności na polerowanie kruszywa jest tzw. wskaźnik PSV (Polished Stone Value), określany na podstawie pomiaru wahadłem angielskim stopnia wypolerowania próbek kruszywa, które zostały poddane procesowi przyspieszonego polerowania w specjalnie skonstruowanym aparacie. Badanie normowe pozwala jednak oceniać tylko wskaź-

Stanowiska badawcze do oceny właściwości przeciwpoślizgowych kruszywa i nawierzchni drogowych: *góra* – aparat do przyspieszonego polerowania, *dół* – polerka płytowa

nik PSV materiału kamiennego. Do rozwiązania pozostaje problem: jak najlepiej dobrać technologię wykonywania warstwy ścieralnej, aby właściwości przeciwpoślizgowe nawierzchni, w trakcie jej eksploatacji były możliwie najlepsze? Taki problem zamierzamy rozwiązać.

W ramach badań, przeprowadzonych w aparacie do przyspieszonego polerowania, przy wykorzystaniu wahadła angielskiego, ustaliliśmy wskaźniki odporności na polerowanie PSV dla kruszyw drogowych pochodzących z 38 złóż skalnych w kraju. Do badań szczegółowych wytypowaliśmy 6 kruszyw, najczęściej stosowanych do warstwy ścieralnej nawierzchni drogowej. Na ich bazie przygotowaliśmy mieszanki mineralno-asfaltowe, których właściwości przeciwpoślizgowe są obecnie sprawdzane w specjalnie skonstruowanej polerce płytowej, symulującej proces polerowania w warunkach „in situ”.

Pomiar poziomu hałasu toczenia metodą kontrolowanego przejazdu (CPB)

W odniesieniu do kruszyw wybranych do badań szczegółowych, prowadzimy badania zmian mikrostrukturalnych powierzchni ziaren, zachodzących w procesie polerowania. W tym celu, dzięki uprzejmości prof. dr hab. inż. Jana Dąbrowskiego, kierownika Katedry Inżynierii Materiałowej i Technologii Maszyn z Wydziału Mechanicznego PB, został wykorzystany mikroskop skaningowy. Wykonane zdjęcia powierzchni ziaren przed polerowaniem i w poszczególnych fazach polerowania są poddawane odpowiednim analizom, które pozwolą ocenić wpływ charakterystyki petrograficznej materiału na zachodzące zmiany na powierzchni ziaren kruszywa.

Ostatnim problemem, o którym chciałbym wspomnieć, jest pozyskiwanie środków na projekty badawcze z MNiSW.

Składane wnioski oceniane są oceniane przez 2 lub 3 recenzentów, a decyzja o finansowaniu projektu jest podejmowana przez powołany w tym celu zespół specjalistów z danej dyscypliny naukowej. Szanse uzyskania finansowania projektu są dość małe, a tzw. wskaźnik sukcesu w niektórych konkursach nie przekracza 30%. Finansowanie uzyskują wnioski najlepsze, zawierające w sposób jasny i czytelny sprecyzowany cel i zakres badań, a planowane koszty mają pełne uzasadnienie i są zgodne z harmonogramem planowanych zadań.

W moim przypadku oczywiście były też i porażki. W roku 2007 nie uzyskałem środków na finansowanie projektu dotyczącego kontynuacji badań nad hałaśliwością nawierzchni drogowych, a w roku 2009 – na badanie hałasu od robót drogowych. Na podstawie własnego doświadczenia mogę stwierdzić, że wnioski powinny być przygotowane w sposób bardzo merytoryczny, a szczególną uwagę należy zwrócić na aktualność problemu, zespół wykonawców i jego doświadczenie w prowadzeniu badań oraz możliwości sprzętowe jednostki.

prof. nzw. dr hab. inż. **Władysław Gardziejczyk**, WBiŚ
Kierownik Zakładu Inżynierii Drogowej

zaprojektuj swoją przyszłość!

zaloguj się na www.pb.edu.pl

KIERUNKI STUDIÓW

- ♦ architektura krajobrazu
- ♦ architektura i urbanistyka
- ♦ architektura wnętrz
- ♦ automatyka i robotyka
- ♦ budownictwo
- ♦ edukacja techniczno-informatyczna
- ♦ elektronika i telekomunikacja
- ♦ elektrotechnika
- ♦ gospodarka przestrzenna
- ♦ grafika
- ♦ informatyka
- ♦ inżynieria biomedyczna
- ♦ inżynieria środowiska
- ♦ leśnictwo
- ♦ logistyka
- ♦ matematyka
- ♦ mechanika i budowa maszyn
- ♦ ochrona środowiska
- ♦ politologia
- ♦ technika rolnicza i leśna
- ♦ turystyka i rekreacja
- ♦ zarządzanie
- ♦ zarządzanie i inżynieria produkcji

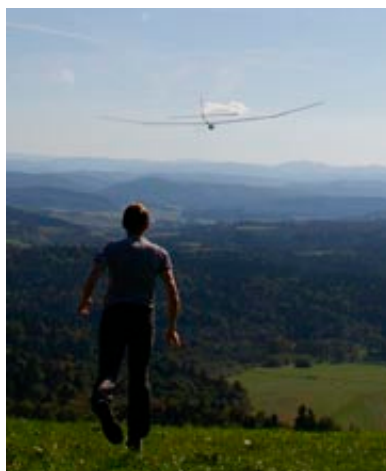
Bezzałogowce w Bezmiechowej

VI Międzyuczelniane Inżynierskie Warsztaty Lotnicze odbyły się w Bezmiechowej w dniach 24-28 września 2009 r. Warsztaty to cykliczna impreza skupiająca studentów z kierunków lotniczych uczelni całej Polski.

W tym roku na warsztatach reprezentowane były politechniki: warszawska, rzeszowska, wrocławska, poznańska, lubelska i białostocka oraz Wojskowa Akademia Techniczna i Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Chełmie. Prezentacjom prac studenckich i referatom towarzyszyły spotkania z przedstawicielami branży lotniczej, a emocji dodawała rywalizacja w konkursie Bezzałogowych Statków Latających.

Politechnikę Białostocką reprezentowali członkowie Koła Naukowego Mechaniki i Informatyki Stosowanej z Wydziału Mechanicznego: Kamila Hlebowicz, Wojciech Głazewski, Marcin Grodzki, Wojciech Grodzki i Filip Pul. Opiekunem grupy był mgr inż. Karol Łukaszewicz.

Jeszcze przed wyjazdem, 23 września, dokonaliśmy oblotu modelu PB-BSL-1 Podlasky. Płatowiec ten, o rozpiętości ponad 2,2 metra, przeznaczony jest do długotrwałej obserwacji obiektów naziemnych. Niestety z powodu ograniczonych możliwości finansowych, nie zostało zamontowane wyposażenie elektroniczne. Testowaliśmy tylko właściwości lotne modelu.

24 września, o świcie, wyruszyliśmy dwoma samochodami w prawie 500-kilometrową podróż. Akademicki Ośrodek Szybowcowy w Bezmiechowej znajduje się na szczycie bieszczadzkiej góry, koło miejscowości Lesko, 80 kilometrów na południe od Rzeszowa. Jest coś w atmosferze tego miejsca, co rozbudza lotnicze pasje i napędza chęcią wzniesienia się w powietrze. Może usytuowanie na szczycie, skąd spogląda się na okolicę z lotu ptaka, a może pokolenia szybowców, którzy latając w Bezmiechowej już od 1929 roku, uczynili to miejsce kultowym w dziejach polskiego lotnictwa? W 1938 roku, Tadeusz Góra dokonał przelotu polskim szybowcem PWS-101 z Bezmiechowej do miejscowości Soleczniki Małe pod Wilnem. Lot odbył się po trasie długości prawie 578 kilometrów, co było wówczas rekordem świata. Za ten lot Tadeusz Góra, jako pierwszy na świecie, został odznaczony Medalem Lilienthala – najwyższym odznaczeniem szybowcowym.

W czasie warsztatów mieliśmy okazję zobaczyć historię. Wyciągnięto z hangaru replikę szybowca „Salamandra”, zbudowaną dokładnie według przedwojennych planów i metod. Start odbył się tak, jak siedemdziesiąt lat temu - za pomocą gumowych lin naciąganych przez osiem osób. Niezwykle widowisko!

Pierwszego dnia odwiedziliśmy zakłady lotnicze w Mielcu, a następne dni spędziliśmy na wykładach lotniczych i lotach konkursowych bezzałogowców. W modelarskiej czołówce znalazły się koła naukowe z Politechniki Rzeszowskiej i Warszawskiej. Modele drużyn walczących o pierwsze miejsce wyposażone były w komputery pokładowe, odbiorniki GPS, urządzenia telemetryczne, kamery i aparaty fotograficzne oraz łączność radiową. Jarosław Hajduk, przewodniczący jury powiedział, że wyniki uzyskane przez studentów były lepsze niż jednej z komercyjnych firm, prezentujących swoje produkty dla wojska! Świadczy to o wysokim poziomie zawodów i dobrym przygotowaniu startujących drużyn. Zwycięska okazała się ekipa z Rzeszowa z modelem PR-5 Wiewiór, drugie i trzecie miejsce zajęły zespoły z Warszawy. My, niestety, nie mieliśmy szans nawiązać z nimi walki z powodu braku odpowiedniego sprzętu. W przyszłym roku, planujemy budowę kolejnego bezzałogowca, tym razem solidnie wyposażonego. Pokażemy, że także białostoccy modelarze należą do ścisłej czołówki.

Wojciech Głazewski, student III roku
automatyki i robotyki WM PB

Sukcesy absolwentów Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska

„Wyróżnienie i nagradzanie prac dyplomowych jest ważne nie tylko dla ich autorów, a także opiekunów – promotorów. Wyróżnienie pracy jest ogromną satysfakcją, które wieńczy wspólne dzieło studenta i nauczyciela akademickiego”.

Dziekan WBiŚ prof. Józefa Wiater

Konkurs Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa oraz Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska na Najlepsze Prace Dyplomowe Absolwentów Studiów Wyższych Kierunków: Budownictwo oraz Inżynieria i Ochrona Środowiska na stałe wpisał się w kalendarz wydarzeń.

Uroczystość wręczenia nagród absolwentom roku akademickiego 2008/2009 odbyła się 4 marca br. w sali konferencyjnej NOT. Na tę miłą ceremonię przybyli absolwenci – laureaci, ich promotorzy, studenci, a także przedstawiciele władz Uczelni. Uroczystość poprowadził dr inż. Jerzy Obolewicz – zastępca Przewodniczącej białostockiego oddziału PZITB, wieloletni pracownik WBiŚ. Laureaci odebrali gratulacje od Prorektor ds. Studenckich i Dydaktyki dr hab. inż. Katarzyny Zabielskiej – Adamskiej, Dziekan WBiŚ prof. Józefa Wiater, a także przedstawiciele władz wojewódzkich i samorządowych, biznesu i organizacji technicznych. Nagrodzeni i wyróżnieni absolwenci otrzymali nagrody rzeczowe i pieniężne. Organizatorzy złożyli podziękowania darczyńcom i sponsorom, bez pomocy których Konkurs nie mógłby się odbyć w tak atrakcyjnej formule. Szczególne wyrazy wdzięczności zostały skierowane do firm Budimex Danwood, UNIBEP SA oraz wydawnictwa Wolters Kluwer.

Komisji konkursowej przewodniczyła Dziekan WBiŚ prof. Józefa Wiater. O prawidłowy przebieg prac komisji dbały dr inż. Barbara Sadowska-Buraczewska – Zastępca Przewodniczącej ds. kierunku Budownictwo i dr inż. Iwona Skoczko – Zastępca Przewodniczącej ds. kierunku Inżynieria i Ochrona Środowiska

Nagrodzone prace dyplomowe magisterskie absolwentów w roku akademickim 2008/2009

Kierunek: **Budownictwo**

- mgr inż. Marek Motylewicz „Wspomaganie komputerowe procesu projektowania dróg”, promotor prof. nzw. dr hab. inż. Władysław Gardziejczyk,
- mgr inż. Krzysztof Szamreta „Analiza celowości budowy dodatkowych pasów ruchu na wyprzedzanie na odcinku drogi krajowej nr 19”, promotor prof. nzw. dr hab. inż. Władysław Gardziejczyk,
- mgr inż. Dariusz Stasiński „Wielokomorowy zbiornik na wodę”, promotor dr inż. Mariusz Gnatowski
- mgr inż. Andrzej Szupica „Hala wystawowa o przekryciu powłokowym”, promotor dr inż. Mariusz Gnatowski

Kierunków: **Inżynieria i Ochrona Środowiska**

- mgr inż. Paulina Lipińska „Wykorzystanie funduszy unijnych na ochronę środowiska w powiecie bielsko-podlaskim”, promotor prof. dr hab. inż. Józefa Wiater

Wyróżnione prace dyplomowe magisterskie absolwentów w roku akademickim 2008/2009

Kierunek: **Budownictwo**

- mgr inż. Piotr Chrzanowski „Projekt konstrukcji budynku dworca autobusowego z częściowo przeszklonym dachem”, promotor dr inż. Jolanta Anna Prusiel
- mgr inż. Jolanta Jagielska-Aleksandrowicz „Wpływ cyklu wykonania obiektu na wzrost kosztów jego realizacji – na przykładzie budownictwa szpitalnego”, promotor prof. nzw. dr hab. inż. Zygmunt Orłowski
- mgr inż. Piotr Dobrzyński „Projekt przejścia dla zwierząt nad pasem drogowym”, promotor dr inż. Aleksander Wawrusiewicz.

Kierunku: **Inżynieria i Ochrona Środowiska**

- mgr inż. Leszek Bargłowski „Analiza techniczno-ekonomiczna rozwiązań konstrukcyjnych grzejników na przykładzie budynku mieszkalnego”, promotor dr inż. Mariusz Adamski

Wyróżnione prace dyplomowe inżynierskie absolwentów w roku akademickim 2008/2009

Kierunku: **Inżynieria i Ochrona Środowiska**

- mgr inż. Dorota Marchel „Finansowanie przedsięwzięć ochrony środowiska w Polsce ze szczególnym uwzględnieniem terenu Podlasia”, promotor dr inż. Iwona Skoczko.

Agnieszka Halicka

Nauka poprzez praktykę – studenci w firmie Bianor

Od 6 lat studenci Wydziału Mechanicznego mogą konfrontować wiedzę zdobywaną podczas nauki przedmiotu przetwórstwo tworzyw sztucznych w fabryce Bianor, która specjalizuje się w produkcji elementów z takich właśnie materiałów. Fabryka ta wytwarza komponenty m.in. do wkrętarek, ekspresów do kawy, foteli samochodowych.

dr inż. Marek Jałbrzykowski ze studentami

Zajęcia w Bianorze prowadzi dr inż. Marek Jałbrzykowski z Zakład Inżynierii Materiałowej i Biomedycznej Wydziału Mechanicznego PB. Zapytany o genezę i program praktyk, powiedział: „Każdy młody doktor powinien odbyć staż naukowo-praktyczny w jakiejś fabryce – z takiego założenia wychodził dziekan, kiedy obroniłem doktorat. Dyrektor Bianoru powiedział wówczas, że chętnie przyjąłby doktora na praktykę, więc się zgłosiłem.

To było w 2004 roku i od tamtej pory jestem związany z tą fabryką. Początkowo pracowałem w normalnym „reżimie” trójmianowym, jednocześnie pracując na Uczelni, co bywało uciążliwe. Po półrocznym stażu zaproponowano mi dalszą pracę, ale już na innych warunkach. Niedługo potem okazało się, że na „tworzywowym” rynku pracy jest duże zapotrzebowanie na wykwalifikowanych pracowników, a w naszym regionie nie ma żadnej szkoły – ni to średniej, ni wyższej, która kształci w tym kierunku... Zrobiliśmy więc cykl szkoleń, w których uczestniczyli ludzie z całej Polski.

Następnie, dzięki staraniom profesora Dąbrowskiego, do programu nauczania włączono przedmiot przetwórstwo tworzyw sztucznych w postaci wykładu i ćwiczeń laboratoryjnych. W planie studiów przedmiot ten znajduje się na IX semestrze na Wydziale Mechanicznym. Prowadzę ćwiczenia z tego przedmiotu, część odbywa się w szkole, a część na produkcji w fabryce. Podczas ćwiczeń w laboratorium na uczelni studenci poznają właściwości fizyko-chemicznych i użytkowych tworzyw sztucznych. Studenci mieli za zadanie rozpoznać z jakiego tworzywa zrobiony jest detal, i do tego celu posłużyliśmy się instrukcjami dotyczącymi zachowania tworzyw sztucznych w płomieniu. Inne zajęcia dotyczyły zbadania właściwości mechanicznych i sprawdzenia, jak te właściwości się zmieniają po dodaniu jakiegoś składnika. Sprawdzaliśmy twardość tworzywa i wpływ barwnika na zmianę tej twardości. Do badań wykorzystywaliśmy granulaty uzyskane z fabryki.

Po tym cyklu rozpoznawczo-metodyczno-badawczym odbyły się ćwiczenia w fabryce. Nie da się nauczyć przetwórstwa tworzyw sztucznych z książek. W podręczniku trudno opisać problemy, jakie pojawiają się na etapie produkcji, np. wybłyszczenia czy srebrzenia. W laboratorium na uczelni studenci uczą się identyfikować tworzywa sztuczne, poznają ich właściwości chemiczne, fizyczne i mechaniczne. Ale dopiero w fabryce mogą zobaczyć, jak ta rzeczywistość laboratoryjna przekłada się na praktykę. Dziś np. będą musieli zidentyfikować problem i „wyprostować” proces technologiczny”.

Uczestniczący w zajęciach studenci V roku mechaniki i budowy maszyn mówili o tym, dlaczego zajęcia w fabryce są cenne „Zobaczyć proces na rysunku czy na slajdzie, a w rzeczywistości – to duża różnica. Spotkania w zakładzie na dłużej zostają w pamięci niż wykład czy fragment suchej literatury. Możemy dużo szerzej poznać wszystko, co jest związane z tworzywami sztucznymi, od granulatu do gotowego produktu. Wracając do wyjazdów na praktyki: szkoda, że jest ich tak mało. Przez pięć lat studiów mieliśmy tylko jeszcze jeden wyjazd do Pronaru w Narwi. No i miesięczne praktyki w samodzielnie wyszukanych zakładach”. Podkreślali, że pewnych aspektów produkcji nie uświadomiliby sobie w laboratorium. Bartosz Ostrowski: „zaskoczyła mnie wielkość form i ich koszt w porównaniu do kosztu samego detalu. Zdziwiło mnie też to, że forma jest taka duża, a z niej otrzymujemy mały detal.” W ramach współpracy z Bianorem studenci mogą realizować projekty oraz prace dyplomowe. Oprócz słuchaczy Wydziału Mechanicznego firma gości także studentów kierunków: zarządzania, architektury wnętrz czy elektrotechniki.

Prezes Bianoru Hans de Haas podkreśla, że współpraca firmy z Politechniką Białostocką układa się dobrze. Przedstawia rozmaite jej aspekty: poziom badawczy, kiedy naukowcy tworzą i badają nowe technologie, poziom dydaktyczny – umożliwiający studentom zdobycie wiedzy podczas warsztatów. Firma przygotowała także program stażów dla kończących studia.

Korzyści, jakie niesie współpraca uczelni i fabryki, są więc obopólne. Studenci podnoszą swoje kompetencje, a firma ma możliwość poznania i zrekrutowania doskonałych pracowników spośród absolwentów.

Agnieszka Halicka

nagrody

Stypendium sportowe dla Kamila Popławskiego z informatyki

Student III roku informatyki Kamil Popławski otrzymał stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za wybitne osiągnięcia sportowe. Kamil od 12 już lat trenuje karate, w 2008 roku zdobył Wicemistrzostwo Polski w kumite (walki) oraz III miejsce w kata (pokaz).

Kamil Popławski

Jakub Gwiazdowski laureatem konkursu fotograficznego

Student Wydziału Mechanicznego Jakub Gwiazdowski został laureatem konkursu fotograficznego zorganizowanego przez portal turystykapodlasia.pl „Pejzaże Podlasia”. Jakub studiuje na kierunku mechanika i budowa maszyn, prowadzi także Studencką Agencję Fotograficzną na PB.

Zwycięskie zdjęcie publikujemy na okładce tego numeru Życia Politechniki. Zapraszamy na nową stronę Studenckiej Agencji Fotograficznej www.saf.pb.edu.pl.

Nagrodzone prace dyplomowe absolwentów Wydziału Zarządzania

W związku z zakończonym Ogólnopolskim Konkursem na Najlepsze Prace Dyplomowe, ogłoszonym przez Polskie Towarzystwo Zarządzania Produkcją, Komisja Konkursowa Podlaskiego Oddziału PTZP w składzie: prof. dr hab. inż. Joanicjusz Nazarko, dr inż. Katarzyna Halicka, dr inż. Ireneusz Jakuszewicz, mgr inż. Anna Olszewska, przyznała trzy nagrody pieniężne. Recenzentem w konkursie był prof. nzw. PB dr hab. inż. Wiesław Matwiejczuk.

Nagrodzone zostały następujące prace:

I miejsce – praca mgr Małgorzaty Gołąbek pt. „Możliwość zastosowania Lean Manufacturing na przykładzie przedsiębiorstwa Gaia sp. z o.o.”, wykonana pod kierunkiem dr. inż. Wiesława Urbana;

II miejsce – praca mgr. Kamila Siemieniuka pt. „Lean Manufacturing a zrównoważony rozwój. Analiza związku koncepcji na przykładzie Metal-Fach sp. z o.o.”, wykonana pod kierunkiem prof. nzw. PB dr. hab. Andrzeja Wasiaka;

III miejsce – praca mgr. Konrada Sidorowicza pt. „Perspektywy rozwoju nanotechnologii w Polsce na podstawie badań foresightowych”, wykonana pod kierunkiem prof. dr inż. Mirosława Skibniewskiego.

GRATULUJEMY !

Nowy zarząd Klubu Uczelnianego AZS

Pod kierownictwem nowego Zarządu, Klub Uczelniany AZS rozpoczął nowy rok akademicki. 3 listopada 2009 r. odbyło się zebranie sprawozdawczo-wyborcze, podczas którego podsumowano mijającą kadencję oraz wybrano Prezesa i Zarząd Klubu na następne dwa lata. Studenci – sportowcy Politechniki Białostockiej, w wielu przypadkach, obdarzyli zaufaniem osoby działające w poprzednim Zarządzie i zagłosowali na nie ponownie. Skład Zarządu Klubu Uczelnianego AZS Politechniki Białostockiej:

- dr Mirosław Broniewicz – prezes
- mgr Andrzej Kukliński – v-ce Prezes ds. Sportowych
- mgr Witold Głuszuk – v-ce Prezes ds. Organizacyjnych
- Anna Górka – v-ce Prezes ds. Promocji
- Członkowie: Katarzyna Milewska, Monika Godlewska, Jan Szymański, Jakub Waliszewski, Grzegorz Bobowik, Tomasz Filipiuk, Krzysztof Zaniewski, mgr Dariusz Świetlicki, mgr Wojciech Kruszyński.

Osiągnięcia sekcji lekkiej atletyki kobiet i mężczyzn KU AZS PB w roku akademickim 2008/2009

Jeden z największych sukcesów w historii sportu Politechniki Białostockiej odniosła reprezentacja Uczelni w lekkiej atletyce na rozgrywanych w Warszawie Akademickich Mistrzostwach Polski. Nasi lekkoatleci zdobyli trzy tytuły wicemistrzowskie: drużyna kobiet tytuł Akademickiego Wicemistrza Polski w kategorii Uczelni Technicznych, drużyna mężczyzn tytuł Akademickiego Wicemistrza Polski w kategorii Uczelni Technicznych, drużyna mężczyzn tytuł Akademickiego Wicemistrza Polski w klasyfikacji generalnej. Indywidualnie w tych zawodach studentki i studenci zdobyli łącznie 15 medali: 5 złotych, 3 srebrne, 7 brązowych, a drużyna kobiet zajęła VI miejsce w klasyfikacji generalnej. Najlepiej w indywidualnej klasyfikacji generalnej wypadli: Łukasz Wilanowski – złoty medal na 400 m; Karol Sienkiewicz – brązowy medal na 100 m, sztafeta 4×400 m w składzie Łukasz Wilanowski, Daniel Januszczyk, Piotr Sulima, Marcin Krajewski – srebrny medal.

W klasyfikacji Politechnik najwyżej uplasowali się: sztafeta kobiet 4×100 m, w składzie: Agnieszka Krajewska, Monika Godlewska, Justyna Dondziło, Monika Przestrzelska – złoty medal; Agnieszka Krajewska – brązowy medal na 100 m oraz brązowy na 200 m; Agnieszka Polińska – brązowy medal w kuli; Julita Czurać – brązowy medal w skoku wzwyż; Łukasz Wilanowski – złoty medal na 200 m i złoty na 400 m; sztafeta 4×400 m – złoty medal; Karol Sienkiewicz – srebrny medal na 100 m; sztafeta 4×100 m w składzie: Karol Sienkiewicz, Kamil Kryński, Piotr Sulima, Przemysław Magnuszewski – srebrny medal; Bartosz Krzywisz – brązowy medal w kuli; Dawid Sawicki – brązowy medal w trójskoku.

Poza medalistami punktowane miejsca zajęli: Anna Andrzejewska – sztafeta 4×400 m; Marzena Żuk – biegi 400 m, 800 m, sztafeta 4×400 m; Magdalena Chojdacka – pchnięcie kulą, rzut oszczepem; Iga Cieplucha – skok wzwyż; Julita Czurać – pchnięcie kulą; Justyna Dondziło – biegi 100 m, 200 m; Weronika Dondziło – biegi 200 m, 4×400 m; Monika Godlewska – biegi 100 m, 200 m; Kamila Hodun – rzut dyskiem, pchnięcie kulą; Izabela Niewińska – rzut oszczepem; Agnieszka Polińska – rzut dyskiem; Ewa Ponikarczyk – pchnięcie kulą, rzut oszczepem; Monika Przestrzelska – skok w dal; Emilia Rafałko – skok w dal, sztafeta 4×100 m; Marzena Tekień – rzut oszczepem, sztafeta 4×100 m; Patrycja Węgrzyniak – skok wzwyż,

sztafeta 4×100 m; Anna Zalewska – biegi 200 m, sztafeta 4×400 m; Rafał Żernaczuk – sztafeta 4×400 m; Władysław Bernacki – biegi 800 m, 1500 m, sztafeta 4×400 m; Rafał Borkowski – skok w dal, trójskok; Karol Chodorowski – trójskok, skok wzwyż; Przemysław Cieślukowski – skok w dal, trójskok; Daniel Januszczyk – 200 m, 400 m; Krzysztof Jaroszewicz – skok w dal; Marcin Krajewski – bieg na 800 m; Kamil Kryński – bieg na 100 m; Bartosz Krzywosz – rzut dyskiem; Arkadiusz Miazga – skok w dal, trójskok; Przemysław Osipczuk – rzut oszczepem; Łukasz Pęza – sztafeta 4×400 m; Przemysław Magnuszewski – biegi 100 m, 200 m; Dawid Sawicki – skok w dal; Piotr Sulima – bieg na 400 m; Mateusz Szestowski – rzut dyskiem, pchnięcie kulą; Łukasz Teśluk – biegi 1500 m, sztafeta 4×400 m; Damian Wesołowski – pchnięcie kulą, rzut dyskiem.

Trenerem sekcji lekkiej atletyki PB jest Andrzej Kukliński.

krótco ...

23 listopada 2009 r. na wszystkich wydziałach przeprowadzono wybory „Najlepszego sportowca Politechniki Białostockiej w sezonie 2008/9”. Oto wyniki głosowania (kolejność wg zajętego miejsca):

- Wilamowski Łukasz – lekka atletyka
- Waliszewski Jakub – judo
- Sulima Piort – lekka atletyka
- Krajewska Agnieszka – lekka atletyka
- Andzielewicz Łukasz – piłka nożna, futsal
- Tomczyk Kamil – piłka nożna, futsal
- Sienkiewicz Karol – lekka atletyka
- Pietrzak Robert – kolarstwo górskie
- Gudiel Tomasz – trójbój siłowy
- Snarski Mariusz – trójbój siłowy

W listopadzie 2009 r. ruszyły rozgrywki Podlaskiej Akademickiej Ligi Międzyuczelnianej, w której drużyny reprezentujące Politechnikę Białostocką walczą o czołowe miejsca w gronie dziewięciu uczelni naszego regionu. Po pierwszej rundzie w grach zespołowych nasze zespoły zajmują miejsca przedstawione w tabeli.

W dniach 4–6 grudnia 2009 roku w Poznaniu odbyły się Akademickie Mistrzostwa Polski w szachach. Startującą w nich reprezentacją Politechniki Białostockiej w kategorii Politechnik zajęła wysokie VI miejsce, a w klasyfikacji generalnej XIII (startowało 45 uczelni).

21 stycznia 2010 r. na basenie przy ul. Włókienniczej odbyły się Akademickie Mistrzostwa Białegostoku w Pływaniu, w których wzięli udział zawodnicy Politechniki Białostockiej. Na wyróżnienie zasługuje Tomasz Minko, który zajął drugie miejsce na 100 m oraz trzecie na 50 m stylem grzbietowym. Na podium stanął również Szymon Grzegorzczak zajmując trzecie miejsce na 100 m stylem klasycznym. Poza tym nasza sztafeta 4x50 m stylem dowolnym w składzie: Tomasz Minko, Józef Sawicki, Tomasz Ancutko i Karol Dąbrowski, zdobyła brązowy medal uzyskując czas 1:43,19.

KOBIECY	
dyscyplina sportowa:	miejsce w rywalizacji:
koszykówka	2
piłka siatkowa	1
tenis stołowy	2
MĘŻCZYŹNI	
dyscyplina sportowa:	miejsce w rywalizacji:
koszykówka	2
piłka siatkowa	3
tenis stołowy	3
futsal	1

Akademickie Drużynowe Mistrzostwa w Bowlingu

27 października 2009 r. zakończyły się Drużynowe Akademickie Mistrzostwa w Bowlingu organizowane przez Miejski Portal Informacyjny www.bstok.pl oraz kręgielnię MK Bowling. Najlepsi w rozgrywkach okazali się reprezentanci Politechniki Białostockiej. Mistrzami Akademickich Drużynowych Mistrzostw w Bowlingu zostali reprezentanci Wydziału Zarządzania Politechniki Białostockiej: Paweł Holubowicz, Maciej Deoniziak, Arkadiusz Gawryluk i Paweł Gudel. Wicemistrzowski tytuł wywalczyli studenci Wydziału Elektrycznego: Marta Charkiewicz, Piotr Chudzian, Marek Klimowicz i Grzegorz Krajewski. Trzecie miejsce zajęła reprezentacja Wydziału Filologicznego Uniwersytetu w Białymstoku.

I Bowlingowe Mistrzostwa Szkół Wyższych i Policealnych Kuriera Porannego

Podczas finału I Bowlingowych Mistrzostw Kuriera Porannego (17.11.2009) II miejsce zdobyła drużyna reprezentująca Wydział Informatyki Politechniki Białostockiej w składzie: Lubosz Kośnik, Krzysztof Kozioł, Łapiński Paweł, Jakub Poskrobko.

Wieczór Andrzejkowy

28 listopada 2009 r. studenci Wydziału Zarządzania Politechniki Białostockiej z kierunku turystyka i rekreacja, pod kierownictwem mgr Jolanty Zuzdy, przygotowali wieczór andrzejkowy w Ośrodku Kultury w Juchnowcu Kościelnym. Impreza była zorganizowana dla członków Regionalnego Oddziału Polskiego Towarzystwa Walki z Kalcem oraz innych zainteresowanych.

Uczestników zabawy andrzejkowej przywitała prezes Towarzystwa Walki z Kalcem p. Halina Sobolewska-Wildner oraz dyrektor Ośrodka Kultury p. Leszek Koleśnik. Młodzież akademicka stanęła na wysokości zadania, stworzyła tego wieczoru prawdziwie magiczną nastrój. Uczestnicy chętnie brali udział w atrakcyjnych grach i zabawach. Sympatyczne wróżki snuły przepowiednie i pomagały odczytać wróżby z lanego wosku.

mgr Jolanta Zuzda, WZ

Impreza Mikołajkowa

4 grudnia 2009 roku studenci turystyki i rekreacji zorganizowali imprezę mikołajkową dla podopiecznych świetlicy „Michałek” przy Stowarzyszeniu Czcieli Miłosierdzia Bożego w Białymstoku. Studenci wcielili się w rolę Mikołajów i Śnieżynek, rozdawali prezenty, zaprosili dzieci do zabaw oraz tańców na kończącej spotkanie dyskotecę. Impreza została zainicjowana przez mgr J. Zuzdę.

mgr Jolanta Zuzda, WZ

8 drużyn Wydziału Informatyki PB w II etapie Imagine Cup 2010

Do drugiego etapu konkursu Imagine Cup 2010 w kategorii Software Design przeszło aż 8 drużyn z WI PB. Żadna inna uczelnia w kraju nie może pochwalić się takim wynikiem. Gratulujemy drużynom i mentorom, życząc jednocześnie determinacji w przygotowaniu projektu, którego ocena będzie podstawą kwalifikacji na listę trzeciego etapu - najlepszej dziesiątki. Lista drużyn zakwalifikowanych do II etapu znajduje się na stronie: <http://codeguru.pl/fullnews-4654.aspx>

Wydział Informatyki PB w czołówce rankingu Imagine Cup 2009

Wydział Informatyki PB zajął piąte miejsce w Rankingu Uczelni - Imagine Cup 2009. Punkty w rankingu są przyznawane za liczbę uczestników i liczbę finalistów na szczeblu krajowym i ogólnoswiatowym we wszystkich kategoriach. Ranking dostępny jest na stronie organizatora: <http://www.microsoft.com/poland/edukacja/imaginecup/ranking.aspx>

20 października 2009 r. Grupa .NET Politechniki Białostockiej - Koło Naukowe na Wydziale Informatyki PB zorganizowało konferencję Imagine Cup Day. Prelegentami byli studenci oraz absolwenci Politechniki Białostockiej, którzy m.in. dzięki doświadczeniom wyniesionym z konkursu osiągnęli sukces zawodowy. Celem konferencji było wypromowanie wśród studentów Politechniki Białostockiej konkursu „Imagine Cup”. Jest to największy i najbardziej prestiżowy konkurs technologiczny dla studentów na świecie, którego światowy finał w 2010 roku odbędzie się w Warszawie. Studenci Politechniki Białostockiej wielokrotnie udowadniaли, że uczestnictwo w konkursie jest nie tylko szansą rozwoju i promocji dla nich samych, ale również dla uczelni.

IT Academic Day na Politechnice Białostockiej

IT Academic Day jest cyklem konferencji informatycznych organizowanych na uczelniach w całej Polsce przez studentów z Grup.NET, we współpracy z firmą Microsoft. Udział w nim to doskonała okazja do zdobycia najnowszych wiadomości ze świata IT, informacji o technologiach firmy Microsoft oraz do poznania ludzi o podobnych zainteresowaniach. Siódma konferencja IT Academic Day na Politechnice Białostockiej, odbyła się 10 grudnia 2009 r. W wydarzeniu wzięło udział około 350 osób. Stworzono także stronę internetową dedykowaną temu przedsięwzięciu www.itad.bialystok.pl.

Tematyka grudniowej konferencji IT Academic Day dotyczyła zdobywania narzędzi pomocnych w budowaniu zawodowego sukcesu. Marcin Bartoszek (DevCore.NET) oraz Arkadiusz Kondratiuk (DevCore.NET) w studenckim stylu przedstawili sekrety systemu Windows7. Tomasz Kopacz (Microsoft), w prezentacji „Imagine Cup okiem sędziego”, odsłonił zaplecze największego, międzynarodowego konkursu dla studentów IT. Dał szereg przydatnych wskazówek, które mogą być przydatne podczas konkursowych zmagani. Odkrył także przed publicznością tajniki programu Visual Studio 2010. Kolejnym drogowskazem do sukcesu była prelekcja Jakuba Jałbrzykowskiego (Finder Systems), który podzielił się wiedzą i doświadczeniem na temat sztuki prezentacji. Natomiast Katarzyna Pękala (Microsoft) omówiła narzędzia takie jak Surface, czy auto collage.

fot. Paweł Tadejko

Wręczenie dyplomów absolwentom informatyki

11 grudnia 2009 roku na Wydziale Informatyki odbyło się uroczyste wręczenie dyplomów absolwentom studiów magisterskich na kierunku informatyka. Po raz pierwszy absolwenci wystąpili w togach i czapkach zakupionych wspólnie przez pięć wydziałów PB. Podczas uroczystości Dziekan Wydziału Informatyki prof. Rakowski uhonorował pamiątkowymi dyplomami najlepszych i najbardziej zaangażowanych w życie Wydziału studentów. Całość podsumował krótki koncert w wykonaniu dr. inż. Jacka Grekowskiego (akordeon) i Aleksandry Wyszkowskiej (flet).

Uroczystość wręczenia dyplomów na Wydziale Informatyki, *fot. P. Tadejko*

Wyróżnienie dla absolwenta Wydziału Informatyki

Rozstrzygnięto XXVI Ogólnopolski Konkurs PTI na najlepsze prace magisterskie z informatyki organizowany przez Dolnośląski Oddział PTI. Do konkursu przyjęto 49 prac, wykonanych w roku akademickim 2008/2009 w czternastu krajowych uczelniach wyższych. Wyróżnienie otrzymała praca mgr. inż. Pawła Sadłowskiego pt. „Interfejs użytkownika dla osób z dużym stopniem niesprawności ruchowej” (promotor: dr hab. inż. Waldemar Rakowski, prof. nzw., konsultacja merytoryczna: mgr inż. Krzysztof Matuk). Jest to pierwszy absolwent Politechniki Białostockiej, który został wyróżniony w tym konkursie. Gratulujemy!

Udział studentów WI PB w Dniach Informatyki w I LO w Białymstoku

Studenci WI na Dniach Informatyki w I LO

21 grudnia 2009 roku w I Liceum Ogólnokształcącym w Białymstoku odbył się Dzień Informatyki. W imprezie, której głównym punktem były szkolne zespołowe zawody programistyczne, wzięli udział studenci Wydziału Informatyki PB. Mateusz Andrzejewski, Karol Rogowski i Kamil Mijacz opowiedzieli o swoim udziale w ubiegłorocznym konkursie Imagine Cup (prezentacja „Imagine Cup szansą na sukces”). Ich projekt, umożliwiający naukę ekonomicznej jazdy samochodem, zdobył wysokie 6. miejsce w polskich finałach konkursu i wzbudził szerokie zainteresowanie w mediach. W dalszej części Marcin Iwanowski, w prezentacji „Językiem robota z Microsoft Robotics Developer Studio”, powiedział i pokazał, jak w prosty sposób zaprogramować robota aby wykonywał to, co chcemy.

Nagrody NOT dla absolwentów Wydziału Architektury

9 listopada 2009 r. rozstrzygnięto konkurs Rady Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT w Białymstoku na najlepszą pracę z zakresu ekologii i ochrony środowiska. Nagrodzono pracę zatytułowaną „Zielona szkoła w Mieleskach” absolwentki Wydziału Architektury PB, mgr inż. arch. Anny Marii Modzelewskiej. Doceniono także pracę „Spalarnia śmieci w Białymstoku” mgr. inż. arch. Michała Dudicza, która zdobyła wyróżnienie. Promotorem obu prac był dr inż. arch. Robert Misiuk. Laureatom nagród oraz ich promotorowi serdecznie gratulujemy.

Nagroda dla studenta WA w konkursie fotograficznym ZPAF

W tegorocznej III edycji konkursu fotograficznego pt. „Życie jest piękne” organizowanego w Kielcach przez ZPAF nagrodzono pracę Pawła Dudko:

W tym roku moja praca z cyklu pt. „Marzy mi się...” znalazła się w gronie 12 nagrodzonych prac laureatów. Głównym tematem fotografii jest człowiek i jego marzenie. Znajomi, których zaprosiłem do współpracy, mieli często poważne problemy z określeniem treści swoich marzeń – nawet większe niż z samym ich przedstawieniem. Oprócz efektu, jakim jest obraz, wartością realizacji jest sam element poszukiwania i porządkowania swoich priorytetów i pragnień. Cykl został zainicjowany w ubiegłym roku, a termin jego realizacji nie jest określony – prace wciąż powstają. Moja praca została także nagrodzona w ubiegłym roku na konkursie organizowanym przez BOK „Człowiek obok mnie” – zdobyła wtedy II nagrodę”.

Gratulujemy !

Nagroda i wyróżnienie Prezydenta Miasta Elku dla autorów prac dyplomowych wykonanych na Wydziale Architektury

17 grudnia 2009 r. ogłoszono wyniki konkursu Prezydenta Miasta Elku na najlepsze prace dyplomowe o tematyce związanej z miastem Elk. W kategorii prac magisterskich nagrodę zdobył absolwent Wydziału Architektury PB mgr inż. arch. Kamil Birgiel za projekt „Centrum rozwoju wschodnich sztuk walki w Elku”. Wyróżniona została także praca mgr. inż. arch. Daniela Żaka pt. „Zespół mieszkaniowy nad Jeziorem Elckim w Elku”. Obie prace wykonano pod kierunkiem dr inż. arch. Wojciecha Niebrzydowskiego.

Gratulujemy !

Pierwsza Gala Politologii 2010

Pierwsza Gala Politologii to konkurs ogłoszony przez dr Alinę Borowską wśród studentów politologii Wydziału Zarządzania.

Konkurs ogłoszono w 4 kategoriach: na Najlepszego Dziennikarza, Najlepszego Polityka, Najlepszego Referat i Najlepszego Mówcę. Pierwszy etap konkursu przebiegał wewnątrz grupy i dotyczył oceny referatów wygłaszanych podczas zajęć, w trakcie całego semestru. Przy okazji jury, składające się ze studentów poszczególnych grup, wybierało najzdolniejszego mówcę. Zwycięzców wyłoniono w tajnym głosowaniu. Podczas drugiego etapu konkursu – debaty politycznej – studenci wcielili się w rolę polityków i dziennikarzy. Debaty dotyczyły takich tematów, jak: wprowadzenie w Polsce kary śmierci, oddzielenia w Polsce Kościoła od państwa, przyjmowania przez Polskę uchodźców oraz legalności i finansowania metody „in vitro”. Studenci reprezentowali partie oraz stowarzyszenia rzeczywiste i fikcyjne. Nie zabrakło również postaci wziętych z autentycznego życia politycznego, takich jak Andrzej Lepper czy Renata Beger. Dyskusje były pełne emocji, ale jednocześnie doskonale przygotowane pod względem merytorycznym.

Ostateczna walka pomiędzy „gwiazdami” odkrytymi podczas eliminacji wewnątrz grupy, nastąpiła w trakcie finałowej Gali Politologów 2010. Poszczególne grupy kibicowały swoim reprezentantom. Wyboru „najlepszych wśród najlepszych” dokonała dr Alina Borowska. Ogłoszenie wyników odbyło się 26 stycznia 2010 roku. Nagrody w postaci dyplomów, książek oraz gadżetów PB otrzymali: Najlepszy Dziennikarz - Rafał Lachowicz, Najlepszy Polityk – Karol Kajkowski, Najlepszy Autor Referatu - Sandra Wróblewska, Najlepszy Mówca – Kinga Adakimowicz. Podczas gali wystąpili autorzy najlepszych referatów na poziomie grupowym: Szymon Borowski z tematem „Wystąpienie perswazyjne”, Joanna Szuk – „Komunikacja za pomocą wizerunku”, Karol Kajkowski i Maciej Możejko – „Koń trojański w polityce”. Przysłowiową „wisienką na torcie” okazało się jednak wystąpienie Sandry Wróblewskiej zatytułowane „Metafora i dowcip w polityce”, które wzbudziło przychylną reakcję widowni.

Na zakończenie Gali dr Alina Borowska, skierowała do studentów kilka ciepłych słów. Jej przemówienie można spuentować myślą Marilyn vos Savant (amerykańskiej felietonistki i pisarki): żeby zdobyć wiedzę trzeba się uczyć. Ale żeby zdobyć mądrość - trzeba obserwować.

Kinga Adakimowicz, studentka III roku politologii, WZ

Podczas debaty studenci odtwarzają postaci Andrzeja Leppera i Renaty Beger

Para dziennikarska, po lewej Rafał Lachowicz, zdobywca tytułu Najlepszy Dziennikarz

Jubileusz Politechniki Białostockiej

Dzisiejsza Politechnika Białostocka wywodzi się z powstałej 1 grudnia 1949 roku Prywatnej Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej.

W dniach 1-3 grudnia świętowaliśmy jubileusz naszej Uczelni. Uroczyste posiedzenia Senatu XIII kadencji rozpoczęło się 1 grudnia o godz. 12.15. Pracownicy i studenci byli świadkami gratulacji składanych na ręce tych pracowników PB, którzy w ostatnim roku uzyskali wyższy stopień naukowy. W roku 2009 tytuł profesora nauk technicznych otrzymało 2 pracowników, 6 – uzyskało stopień doktora habilitowanego, a 25 – stopień doktora. Z tej ostatniej grupy aż 15 osób składało rozprawy doktorskie przed Radami Wydziałów Politechniki Białostockiej. Podczas uroczystości Wicewojewoda Podlaski Wojciech Dzierżgowski wręczył Medale za Długoletnią Służbę pracownikom Politechniki Białostockiej, a Prorektor ds. Rozwoju i Współpracy prof. Lech Dzienis – odznaki Zasłużony dla Politechniki Białostockiej.

3 grudnia odbyła się druga w historii Uczelni uroczystość nadania tytułu doktora Honoris Causa. Został nim profesor Henryk Józef Tunia – twórca polskiej elektroenergetyki. Laudację na cześć doktora Honoris Causa wygłosił prof. PB Marian Dubowski. Do publicznej wiadomości podano także opinie o dorobku naukowym Honorowego Doktora nadesłane przez Akademię Górniczo-Hutniczą, Politechnikę Wrocławską i Akademię Morską w Gdyni. Następnie prof. Henryk Tunia wygłosił wykład pt. Wielopulsowe przekształtniki energoelektroniczne. Ceremonię zaszczylicili swoją obecnością nie tylko przedstawiciele władz regionu, ale także uczestnicy Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych.

Podczas obu ceremonii przyjaciele i osoby zasłużone Uczelni otrzymały medale jubileuszowe. Uroczystości uświetnił Chór pod dyрекcją Wioletty Miłkowskiej, który wieczorem 1 grudnia dał także znakomity koncert. Wraz z solistami i orkiestrą barokową wykonał niezwykle trudny i podniosły utwór Jana Sebastiana Bacha pt. Magnificat. Druga część koncertu zatytułowana Kwiaty we włosach przypominała największe szlagiery polskiej muzyki rozrywkowej. Kiedy chórzycy pytali Powiedz stary, gdzieś ty był?, a na ekranie pojawiły się zdjęcia archiwalne, na twarzach publiczności pojawił się uśmiech, i niejednemu zakręciła się łza w oku.

Z okazji jubileuszu Sekcja ds. Promocji przygotowała wystawę, która przypominała 60-letnią historię Uczelni. Wystawę można było oglądać do końca grudnia w holu Wydziału Elektrycznego.

Fotorelację zamieszczamy na drugiej stronie okładki.

Agnieszka Halicka

60 lat Wydziału Elektrycznego Politechniki Białostockiej

Wydział Elektryczny był, obok Wydziału Mechanicznego, jedną z dwóch podstawowych jednostek organizacyjnych Prywatnej Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Białymstoku, powołanej w 1 grudnia 1949 roku.

Od początku swego istnienia Wydział Elektryczny kształcił studentów na kierunku elektrotechnika – pierwsze dyplomy inżyniera elektryka uzyskało w 1954 roku ośmiu absolwentów. W drugiej połowie lat pięćdziesiątych, z powodu braku chętnych, działalność dydaktyczna została zawieszona. Wznowiono ją dopiero w 1962 roku w formie Studium Elektrotechnicznego, w którym zajęcia dydaktyczne były prowadzone w systemie wieczorowym.

Od 1 października 1974 r., tj. od momentu przekształcenia ówczesnej Wyższej Szkoły Inżynierskiej (WSI) w Białymstoku w Politechnikę Białostocką, Wydział Elektryczny funkcjonował jako Instytut Elektrotechniki na prawach wydziału, swej historycznej nazwy Wydział Elektryczny powrócił w 1986 r.

W 1973 r. na Wydziale Elektrycznym zostały po raz pierwszy uruchomione jednolite dzienne studia magisterskie. W 1975 r. uruchomiono drugi kierunek elektronika – w formie Studium Elektroniki, którego słuchacze po dwóch latach nauki w Białymstoku kontynuowali studia na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej. W 1990 r. powstało Międzywydziałowe Studium Automatyki i Robotyki – jednostka dydaktyczna, kształcąca studentów równolegle na dwóch wydziałach Politechniki Białostockiej: Mechanicznym i Elektrycznym. Ta forma kształcenia została wkrótce przekształcona w kierunek studiów: automatyka i robotyka, początkowo prowadzony przez Wydział Elektryczny, jednak wkrótce przejęty przez Wydział Mechaniczny PB. W 1991 r. na Wydziale Elektrycznym rozpoczęto kształcenie na kierunku elektronika w systemie studiów dziennych magisterskich.

Aktualnie Wydział Elektryczny kształci studentów w systemie studiów dwustopniowych, (I stopnia – inżynierskich i II stopnia – magisterskich) na dwóch kierunkach studiów: elektrotechnice oraz elektronice i telekomunikacji. Dodatkowo działają stacjonarne studia III stopnia (studia doktoranckie) w dyscyplinie naukowej elektrotechnika, które umożliwiają najzdolniejszym absolwentom Wydziału pogłębienie wiedzy specjalistycznej i przygotowanie się do pracy naukowej. Studia I i II stopnia są prowadzone w systemie studiów stacjonarnych (dziennych) i niestacjonarnych zaocznych, zaś studia doktoranckie – wyłącznie w systemie stacjonarnym. Na Wydziale kształci się około 1250 studentów, z czego około 2/3 na studiach stacjonarnych i około 1/3 na studiach niestacjonarnych zaocznych. Do końca 2009 roku tytuł magistra inżyniera lub inżyniera uzyskało niemal 5 000 absolwentów Wydziału.

Kształceniem studentów i działalnością naukową zajmuje się 85 nauczycieli akademickich, w tym 9 osób posiadających tytuł naukowy profesora, 12 osób ze stopniem doktora habilitowanego nauk technicznych oraz 53 doktorów nauk technicznych. Ponadto w obsłudze procesu dydaktycznego oraz badań naukowych uczestniczy 20 pracowników inżynieryjno-technicznych oraz 11 pracowników administracyjnych. Strukturę organizacyjną Wydziału Elektrycznego tworzy aktualnie pięć katedr i jeden zakład, które prowadzą działalność dydaktyczną i naukowo-badawczą.

Wydział Elektryczny uzyskał pozytywną ocenę jakości kształcenia, wydaną przez PKA: na kierunku elektrotechnika w roku akademickim 2006/2007, a na kierunku elektronika i telekomunikacja – w 2007/2008. Aktywnie uczestniczy w wymianie studentów i nauczycieli z krajami Unii Europejskiej, realizując 22 umowy w ramach programu Erasmus, a także w innych projektach dydaktycznych, związanych z tworzeniem ujednoliconej europejskiej przestrzeni akademickiej. W ostatnich latach na studia za granicą wyjeżdżało corocznie około 30 studentów Wydziału, a co szczególnie cieszy – przyjeżdżało do nas corocznie około 20 studentów uczelni zagranicznych; część z nich realizuje na Wydziale Elektrycznym tzw. projekt końcowy, będący częścią ich prac dyplomowych w macierzystej uczelni.

W 1995 r. Wydział Elektryczny uzyskał prawo do nadawania stopnia doktora nauk technicznych w dyscyplinie naukowej elektrotechnika; od chwili uzyskania tych uprawnień Rada Wydziału Elektrycznego nadała ponad 45 stopni doktora. Bardzo istotnym wydarzeniem, podsumowującym pewien etap rozwoju naukowego Wydziału, było uzyskanie w styczniu 2005 r. uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie naukowej elektrotechnika. Było to pierwsze uprawnienie do nadawania tego najwyższego stopnia naukowego, uzyskane przez jednostkę organizacyjną Politechniki Białostockiej, a więc wydarzenie o historycznym znaczeniu w dziejach szkolnictwa technicznego w Białymstoku. W grudniu 2007 r. odbyło się pierwsze w PB kolokwium habilitacyjne, zakończone nadaniem stopnia doktora habilitowanego pracownikowi Wydziału Elektrycznego doktorowi Wiesławowi Petersonowi.

Uczestnicy XIX Ogólnopolskiego Zjazdu
Dziekanów Wydziałów Elektrycznych, Elektroniki,
Telekomunikacji i Informatyki

Posiadanie uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego pozwoliło Radzie Wydziału Elektrycznego występować z inicjatywą nadawania przez uczelnię najwyższej godności akademickiej – tytułu doktora honoris causa. W dniu 28 sierpnia 2008 r. odbyła się pierwsza w Politechnice Białostockiej uroczystość nadania tytułu doktora honorowego naszej uczelni pracownikowi Wydziału Elektrycznego – prof. zw. dr. hab. inż. Tadeuszowi Kaczorkowi. W dniu 3 grudnia 2009 r., odbyła się druga uroczystość nadania tej godności twórcy i nestorowi polskiej energoelektroniki, osobie wielce zasłużonej dla rozwoju kadry naukowej Politechniki Białostockiej – prof. dr inż. Henrykowi Tuni.

Działalność naukowa pracowników Wydziału jest doceniana w krajowym środowisku naukowym – nasi pracownicy są członkami z wyboru centralnych instytucji naukowych, jak na przykład Centralna Komisja ds. Stopni i Tytułów (przewodniczący Komisji jest pracownikiem Wydziału Elektrycznego), Polska Akademia Nauk, wchodzą w skład komitetów redakcyjnych renomowanych czasopism naukowych. Aktywnie działają również w krajowych i międzynarodowych stowarzyszeniach naukowych i zawodowych (Institute of Electrical and Electronics Engineers, Stowarzyszenie Elektryków Polskich, Polskie Towarzystwo Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej). Pracownicy Wydziału prowadzą międzynarodową współpracę naukową z ośrodkami zagranicznymi m. in. w Rosji, Francji, Kanadzie i Bułgarii.

Uroczystości jubileuszu 60-lecia Wydziału Elektrycznego

Uroczystości obchodów jubileuszu 60-lecia działalności Wydziału Elektrycznego rozpoczęły się od XIX Ogólnopolskiego Zjazdu Dziekanów Wydziałów Elektrycznych, Elektroniki, Telekomunikacji i Informatyki, który odbył się w dniach 1-3 czerwca 2009 r. w Białymstoku i Augustowie. Zjazd odbywał się pod patronatem Jego Magnificencji Rektora Politechniki Białostockiej prof. dr hab. inż. Tadeusza Citko i był również współorganizowany przez Wydział Informatyki PB, który obchodzi jubileusz 20-lecia swego istnienia. W zjeździe, oprócz dziekanów wydziałów wszystkich polskich publicznych wyższych uczelni technicznych wzięli udział liczni goście, reprezentujący Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, instytucje centralne nadzorujące działalność naukową i dydaktyczną (np. PKA) oraz organizacje i stowarzyszenia naukowe i zawodowe.

Jubileusz 60-lecia Wydziału uświetniła uroczystość nadania tytułu doktora honoris causa prof. dr inż. Henrykowi Tuni, która odbyła się w dniu 3 grudnia 2009 r., w ramach jubileuszu 60-lecia istnienia Uczelni. Profesor Henryk Tunia zainspirował i wspierał dynamiczny rozwój tej dziedziny nauki i techniki w gronie pracowników Politechniki Białostockiej.

Uroczystości jubileuszowe zakończyło seminarium, które odbyło się w dniu 5 lutego br. w Białymstoku i Supraślu. Seminarium, w którym uczestniczyli Jego Magnificencja Rektor PB prof. dr hab. inż. Tadeusz Citko i Prorektor PB ds. Nauki prof. dr hab. inż. Andrzej Seweryn, było poświęcone prezentacji wybranych zagadnień elektrotechniki i elektroniki. Uczestnicy wysłuchali również referatu przedstawiającego historię i perspektywy rozwoju Wydziału Elektrycznego.

prof. nzw. dr hab. inż. **Miroslaw Świercz**,
Dziekan WE

Historia Wydziału Mechanicznego PB

24 listopada 1949 r. Ministerstwo Oświaty wydało zgodę na założenie i prowadzenie z dniem 1 grudnia 1949 r. przez Naczelną Organizację Techniczną Prywatnej Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Białymstoku, zaś 29 grudnia tego roku został zatwierdzony statut szkoły, której pierwszym rektorem został mgr inż. Karol Białkowski.

Pierwszym dziekanem Wydziału Mechanicznego WSI był mgr inż. Marian Poniatowski. Pracę w 1950 roku rozpoczęło 8 pracowników etatowych. Zajęcia dydaktyczne na Wydziale Mechanicznym rozpoczęto 1.02.1950 r. W maju 1954 r. dyplomy inżyniera mechanika otrzymało 29 pierwszych absolwentów.

8 maja 1956 r. zawarto porozumienie, w którym Politechnika Warszawska zobowiązała się do opieki naukowej i dydaktycznej nad Wieczorową Szkołą Inżynierską w Białymstoku. Szczególne zasługi w rozwoju działalności dydaktycznej i naukowej na Wydziale Mechanicznym należy przypisać profesorom: Tadeuszowi Puffowi, Januszowi Tymowskiemu i Ludwikowi Uzarowiczowi.

W październiku 1964 r. nastąpiła zmiana nazwy i statusu uczelni – Wieczorowa Szkoła Inżynierska została przemianowana na Wyższą Szkołę Inżynierską, z prawem prowadzenia inżynierskich studiów dziennych i zaocznych oraz okresowych kursów magisterskich.

4 czerwca 1973 r. Komisja Planowania przy Radzie Ministrów wydała decyzję o lokalizacji nowych inwestycji Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Białymstoku w obrębie ulic Wiejskiej, Zwierzynieckiej, Świerkowej. W opracowaniu założeń technologicznych do projektu technicznego udział brali wszyscy pracownicy Wydziału, a pracami kierował mgr inż. Janusz Klentak.

W 1973 r. Wydział Mechaniczny otrzymał uprawnienia do prowadzenia dziennych studiów magisterskich.

16 lipca 1974 r. Zarządzeniem Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki utworzono Instytut Mechaniki na prawach wydziału. Z dniem 1 października 1974 roku WSI została przekształcona Rozporządzeniem Rady Ministrów w Politechnikę Białostocką.

We wrześniu 1987 r. Instytut Mechaniki przeprowadził się do trzech nowych budynków przy ul. Wiejskiej 45C, zaś 1 października 1988 r. został przekształcony w Wydział Mechaniczny.

Obecnie funkcjonują na Wydziale 3 katedry oraz 4 zakłady:

- Katedra Automatyki i Robotyki – kierownik prof. dr hab. inż. Zdzisław Gosiewski,
- Katedra Budowy i Eksploatacji Maszyn – kierownik dr hab. inż. Jerzy Nachimowicz, prof. nzw. w PB,
- Katedra Mechaniki i Informatyki Stosowanej – kierownik prof. dr hab. inż. Andrzej Seweryn,
- Zakład Techniki Rolno-Spożywczej – kierownik prof. dr hab. inż. Roman Hejft,
- Zakład Techniki Ciepłej i Chłodnictwa – kierownik dr hab. inż. Teodor Skiepek, prof. nzw. w PB,
- Zakład Inżynierii Produkcji – kierownik dr hab. inż. Roman Kaczyński, prof. nzw. w PB,
- Zakład Inżynierii Materiałowej i Biomedycznej – prof. dr hab. inż. Jan R. Dąbrowski.

Wydział Mechaniczny ma prawo nadawania stopnia doktora i doktora habilitowanego w dyscyplinie: budowa i eksploatacja maszyn oraz mechanika.

Na podstawie 60-letnich obserwacji, opierając się na informacjach zakładów produkcyjnych oraz wynikach różnych rankingów, należy pozytywnie ocenić przygotowanie do zawodu inżyniera absolwentów Wydziału Mechanicznego. Można ich spotkać na terenie niemal całego kraju. Wielu z nich pracuje w krajach europejskich, a także w Kanadzie i Stanach Zjednoczonych.

Współpraca Wydziału Mechanicznego z przemysłem datuje się od początków istnienia wydziału i przyjmowała bardzo różne formy – projektowanie, wytwarzanie, badania i wdrożenia urządzeń lub maszyn.

O poziomie wydziału świadczyć może także liczba nadanych stopni. Do chwili obecnej Wydział nadał stopień doktora nauk technicznych 36 osobom oraz przeprowadził trzy postępowania o nadanie tytułu profesora. Wymowne są także liczby 7600 absolwentów wydziału i 2300 obecnie studiujących.

Aktualnie na Wydziale Mechanicznym zatrudnionych jest 133 pracowników, w tym 14 profesorów tytularnych, 19 doktorów habilitowanych, 63 doktorów i 7 magistrów oraz 30 pracowników administracyjno-technicznych. Dziekanem Wydziału jest prof. dr hab. inż. Franciszek Siemieniako, prodziekanami zaś: dr hab. inż. Roman Kaczyński, prof. nzw. w PB, dr hab. inż. Zdzisław Kondrat, prof. nzw. w PB, dr inż. Kazimierz Dzierżek.

opr. mgr Kinga Jatkowska-Łukaszuk, WM

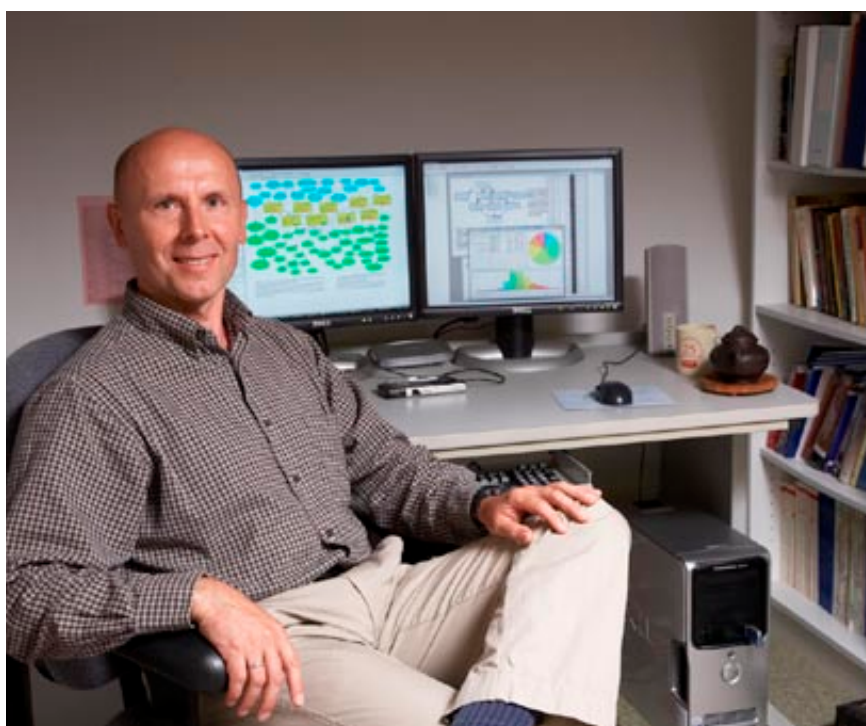

Politechnika ma niesamowity potencjał...

rozmowa z prof. Markiem Drużdżelem

Marek J. Drużdżel – dr hab. inż., profesor na Uniwersytecie Pittsburskim (USA), gdzie kieruje Laboratorium Systemów Decyzyjnych. Autor ponad 110 publikacji naukowych, promotor sześciu i recenzent ponad 20 prac doktorskich. Kierownik wielu grantów badawczych (na łączną sumę ponad 4,3 mln dolarów). Członek ponad 10 komitetów redakcyjnych czasopism naukowych (m.in. *Journal of Artificial Intelligence Research*, *Intelligent Decision Technologies*, *International Journal of Information Technology and Decision Making*, *The Open Artificial Intelligence Journal*, *The Open Artificial Intelligence Reviews*, *Far East Journal of Experimental and Theoretical Artificial Intelligence*). Współorganizator i członek komitetów programowych międzynarodowych konferencji, sympozjów i warsztatów. Recenzent wielu czasopism naukowych, konferencji, organizacji przydzielających granty oraz wydawnictw. Stypendysta Programu Fulbright'a, prestiżowego programu amerykańskiego szczytującego się największą liczbą noblistów wśród swoich laureatów, wspierającego wymianę naukową w 155 państwach.

Prof. Drużdżel, fot. School of Information Sciences, University of Pittsburgh

W jaki sposób znalazł się Pan na Politechnice Białostockiej?

Urodziłem i wychowałem się w Polsce. Spędziłem prawie 30 lat poza granicami kraju; 6 lat w Holandii - gdzie skończyłem studia na Politechnice w Delft, na dwóch kierunkach: informatyce i elektrotechnice. Następnie przenieśliśmy się do Stanów Zjednoczonych. Po półtora roku pracy w ośrodku IBM Thomasa J. Watsona w Yorktown Heights w Nowym Jorku, rozpocząłem studia doktoranckie na Carnegie Mellon University, jednej z najbardziej renomowanych uczelni technicznych na świecie. Pracowałem tam między innymi z noblistą Herbertem Simonem. Po obronie doktoratu rozpocząłem pracę na Uniwersytecie Pittsburghskim, gdzie pracuję do dzisiaj. Kilka dobrych lat temu, z powodów osobistych, postanowiłem powrócić do Polski. Dlaczego wybrałem Białystok? Ponad 10 lat temu nawiązałem współpracę naukową z prof. Leonem Bobrowskim z Wydziału Informatyki PB, którego poznałem na konferencji zorganizowanej przez Instytut Podstaw Informatyki PAN. Na Politechnice poznałem moją przyszłą żonę i pokochałem zarówno ją, jak i Białystok. Z Politechniką związałem się formalnie w 2007 r., kiedy to rozpocząłem pracę na stanowisku profesora wizytującego.

Jakie są Pańskie zainteresowania naukowe?

Zajmuję się budową programów komputerowych, które wspomagają decyzje. Wspomaganie decyzji to wspólny obszar zainteresowań wielu dziedzin nauki takich jak: matematyka, statystyka, ekonomia, socjologia, zarządzanie, medycyna, no i oczywiście informatyka. Okazuje się, że decyzje podejmowane przez ludzi, szczególnie w warunkach niepewności, są nieracjonalne, we wszystkich dziedzinach, w których były badane. Nie mówię tutaj tylko o eksperymentach laboratoryjnych, ale również o decyzjach podejmowanych w świecie rzeczywistym. Wszystko, co jesteśmy w stanie zrobić, aby wspomóc decyzje ludzkie jest świetną inwestycją, przynoszącą wymierne korzyści. W informatyce istnieją dwa podejścia do wspomagania decyzji. Pierwsze, zwane podejściem deskryptywnym, polega na modelowaniu ekspertów, kodowaniu ich wiedzy w postaci reguł. Tzw. systemy eksperckie, jedno z udanych zastosowań sztucznej inteligencji, oparte są na tym podejściu. Niestety, razem z tymi regułami powielamy również typowe błędy, które ludzie popełniają w podejmowaniu decyzji. Moją pracę opieram na podejściu diametralnie innym, zwanym normatywnym, opartym na rachunku prawdopodobieństwa i teorii decyzji. Podejście to daje teoretyczną gwarancję optymalności. Rachunek prawdopodobieństwa pozwala na wykorzystanie danych w procesie wspomagania decyzji. Na podstawie danych zebranych np. w szpitalu, możemy nauczyć się modelu decyzyjnego i wybierać diagnozy oraz terapie, optymalne z punktu widzenia pacjentów szpitala. Model możemy wesprzeć lub oprzeć całkowicie na opinii eksperta. W moim laboratorium w Pittsburgh'u tworzymy oprogramowanie do modelowania decyzji, dostępne w sieci internetowej i używane w dydaktyce, badaniach, ale również w organizacjach rządowych i przemyśle, w zastosowaniach takich jak diagnostyka, prognozytyka, analiza danych, ocena projektów, itd.

Czy dzięki swojej wiedzy teoretycznej podejmuje Pan w życiu trafniejsze decyzje?

Myślę, że świadomość ludzkich ograniczeń, znajomość psychologii podejmowania decyzji oraz metodologii modelowania decyzji zdecydowanie polepszają moje własne decyzje. Wiem również od studentów, że jednym z trwałych efektów mojego wykładu Analiza decyzji i systemy wspomagania decyzji jest polepszenie ich własnych decyzji. Analiza decyzji jest sztuką zastosowania teorii decyzji w praktyce i oprócz metod ilościowych uczy też prostych metod jakościowych, do których nie jest potrzebny komputer. Nawet jeśli w kilka tygodni po sesji egzaminacyjnej studenci zapomną już szczegóły teorii, pozostają w ich pamięci te proste i skuteczne metody jakościowe.

Czy na podstawie swoich doświadczeń dydaktycznych potrafi Pan wskazać różnice pomiędzy studentami w Polsce i w Stanach Zjednoczonych?

Przed wszystkim trzeba powiedzieć, że nie różnią się pod względem inteligencji. Obserwuję natomiast wyraźne różnice w wychowaniu. W Stanach Zjednoczo-

nych w dzieciach, od małego, pielęgnuje się samo dowartościowanie. Ich osiągnięcia są kultywowane i spotykają się z pochwałami. Typowy student amerykański jest dowartościowany, wierzy w to, że może coś osiągnąć, wcześniej obiera cele życiowe i wie, do czego dążyć. Studenci na Politechnice Białostockiej to inteligentni młodzi ludzie, którym niczego nie brakuje w sensie zdolności, ale którzy często nie zdają sobie sprawy z własnego potencjału, z tego, że noszą buławę w plecaku. Brakuje im poczucia, że w trakcie studiów na Politechnice Białostockiej mogą osiągnąć wszystko to, co studenci na najlepszych uczelniach świata. Jest to pierwsza różnica. Druga różnica, to zauważalna obecność sporej grupy studentów (około 20-30 %), którzy są słabo zmotywowani do pracy. Ta grupa, nazwijmy ją ogon, przychodzi (lub też nie przychodzi) na zajęcia, żeby zaliczyć w sposób minimalny. Do zerówki podchodzą bez żadnego przygotowania. Na pierwszy egzamin podobnie. Na poprawkę zaglądają po raz pierwszy do książki, licząc być może na egzamin komisyjny. Wydaje się to być niesamowitym marnotrawstwem ich potencjału i czasu, a także marnotrawstwem czasu wykładowców. Nie zauważyłem tego na uczelniach amerykańskich.

Czy podobne różnice obserwuje Pan wśród swoich doktorantów?

Mam obecnie pięciu doktorantów na Uniwersytecie w Pittsburgh'u i dwie doktorantki na Politechnice. Podobnie, jak w wypadku studentów, nasi doktoranci nie ustępują w żadnym stopniu doktorantom amerykańskim. Ci ostatni jednak zaczynają wcześniej pracę naukową i poświęcają jej o wiele więcej czasu, często ponad 80 godzin tygodniowo. Pomaga im w tym, myślę, system, który tworzymy na uniwersytecie: opieka nad doktorantami, śledzenie ich postępów w pracy naukowej, egzaminy kwalifikacyjne, stypendia, nagrody, itp. W moim odczuciu, potwierdzonym rozmowami z kolegami na Politechnice, nasi doktoranci często czują się w pierwszych latach swojej pracy lekko zagubieni. Mają problemy ze znalezieniem tematu do pracy, z ukonkretnieniem tego, czym jest praca naukowca, planowaniem swojej kariery naukowej. W efekcie zdarza się, że po kilku latach zdają sobie nagle sprawę, że kończy im się kontrakt i powinni pokazać wyniki swojej pracy.

Dla słuchaczy studiów doktoranckich i młodych pracowników naukowych Politechniki Białostockiej ma Pan wyjątkową propozycję, seminarium pt. „Podstawowe narzędzia warsztatu naukowca”.

Podczas moich wizyt w Białymstoku łąpałem się na wyjaśnianiu doktorantom, czy też innym kolegom, mechanizmów działających w świecie nauki w Stanach Zjednoczonych i - można chyba powiedzieć - na świecie. Przy obecnej, silnej tendencji do globalizacji nauki obserwujemy unifikację tych standardów. Od wieków, wiedza o owych mechanizmach przekazywana jest według modelu „mistrz-czeladnik”. Wraz z przekazywaniem tajników swojej wiedzy, opiekun naukowy-mistrz wprowadza doktoranta-czeladnika w świat nauki, pokazując, najczęściej pośrednio, jak identyfikować problemy naukowe, projektować eksperymenty, pisać artykuły, ubiegać się o fundusze, przygotowywać prezentacje, planować karierę, itd. – czyli poruszać się w świecie nauki. Efekt końcowy, tzn. przygotowanie adepta do dalszej kariery, zależy od wiedzy opiekuna i jego zdolności do przekazania tej wiedzy. Na Uniwersytecie Pittsburgh'skim prowadzimy warsztaty dla doktorantów i młodych pracowników nauki, które tę wiedzę usystematyzowują. Opiekun ma później ułatwione zadanie, bowiem jedynie uzupełnia ją wypracowanymi przez siebie metodami. Nasze doświadczenia wskazują jednoznacznie, że takie zajęcia są dla młodych adeptów nauki bezcenne. Mój pobyt na stypendium Fulbright'a jest wspaniałą okazją, aby zapoczątkować takie spotkania również na Politechnice Białostockiej.

Czy nasi doktoranci są zainteresowani tego typu seminarium?

Z przyjemnością mogę stwierdzić, że mimo obciążenia innymi obowiązkami na uczelni, na seminarium przychodzi regularnie 15 osób - młodych pracowników białostockich szkół wyższych. Spotykamy się raz w tygodniu i omawiamy różne tematy. Materiały z ćwiczeń umieszczam na mojej stronie internetowej. Jednak biorąc pod uwagę liczbę doktorantów i doktorów przed habilitacją na Politechnice Białostockiej oraz ich potrzeby, czuję odrobinę zawodu z tego powodu, że tak niewiele osób zdecydowało się na udział w zajęciach. Na Politechnice Białostockiej pozostanę do końca roku akademickiego 2009/10. Seminarium, które prowadzę w tej chwili na Wydziale Informatyki chętnie powtórzę w przyszłości na innych wydziałach PB.

Jakie różnice widzi Pan pomiędzy pracą na Uniwersytecie Pittsburgh'skim i w Politechnice Białostockiej?

W pracy uczelni amerykańskich i polskich widzę istotne różnice. Najważniejszą jest chyba to, że system amerykański oparty jest na zaufaniu. Jeśli ten kredyt zaufania, którym obdarza się człowieka już na starcie, zostanie nadużyty, przekreśli to daną osobę na zawsze; znika ona z polityki, uczelni, wydziału, jest traktowana niepoważnie. Świadomość owych surowych konsekwencji społecznych działa odstraszająco. W Polsce, a obserwuję to zarówno w kraju jak i na uczelni, relacje personalne rozpoczynają się od braku zaufania. Do wszystkiego potrzebujemy trzech papierków, pięciu podpisów i dziesięciu pieczętek. To niesamowicie utrudnia życie. A ponieważ taki system jest głęboko niehumanistyczny, łamanie go, żeby uczynić życie znośnym, staje się naturalne i moralnie akceptowalne. Czyli mamy sytuację absurdalną: ludzie z gruntu uczciwi i godni zaufania, jakimi bez wątpliwości jest większość społeczeństwa, działają na granicy etyki i legalności, często wplątują się w sieć wzajemnych przysług. Wydaje mi się, że bierze się to z konstrukcji przepisów i regulaminów, a więc czegoś, co można dość łatwo zmienić. Zaskakuje mnie też to, że sprawy zupełnie trywialne, takie jak np. wydanie legitymacji służbowej pracownika czy zakup materiałów do pracy za drobną sumę, muszą być sygnowane przez najwyższe władze uczelni, które powinny zajmować się przecież sprawami naprawdę ważnymi. Widzę pod tym względem potrzebę głębokich reform systemu. Zauważam także zbytne upolitycznienie procesów decyzyjnych na Politechnice, przesadną, nadmierną koncentrację na tym kto, z kim, i dlaczego. Na to nie ma miejsca na uczelni i tego w USA nie spotykam. Mówiąc dosadnie, wszyscy jedziemy na tym samym wózku i na dłuższą metę każdy z nas poczuje konsekwencje dobrych czy też kiepskich decyzji. Stąd naszym obowiązkiem jest pilnować, aby kryteria decyzyjne były ściśle merytoryczne, i aby każda decyzja czyniła naszą uczelnię lepszą.

Uważam, że Politechnika ma niesamowity potencjał: ma zdolnych pracowników, dobrych studentów i szansę, by osiągnąć bardzo wiele. Ma również dobre warunki do rozwoju. Jednak musimy pamiętać o tym, że potencjał trzeba wykorzystać, ponieważ świat wokół nas nie stoi w miejscu. Musimy zadbać o to, żeby w procesie postępującej polaryzacji między uczelniami, wyraźnie stymulowanej przez kolejne rządy RP, znaleźć się tam, gdzie chcielibyśmy być, a nie tam, gdzie zepchną nas działania innych uczelni. Politechnika Białostocka może zostać uczelnią liczącą się zarówno w Polsce, jak i na świecie. Jak to można zrobić? To już materiał na dłuższą rozmowę...

rozmawiała **Monika Rokicka**

Tytuł doktora honoris causa Politechniki Śląskiej dla prof. Bolkowskiego

5 listopada 2009 r. w Centrum Kongresowym Politechniki Śląskiej w Gliwicach odbyła się uroczystość nadania tytułu doktora honoris causa pracownikowi naszej Uczelni – Profesorowi Stanisławowi Bolkowskiemu.

Senat Politechniki Śląskiej stosowną uchwałą uhonorował ogromny dorobek naukowy, dydaktyczny oraz organizacyjny prof. Bolkowskiego (szczególnie olbrzymi wkład w rozwój elektrotechniki teoretycznej). Nie bez znaczenia był też fakt, iż profesor Bolkowski współpracuje z Wydziałem Elektrycznym Politechniki Śląskiej już od ponad trzydziestu lat.

Profesor Stanisław Bolkowski urodził się 12 grudnia 1930 roku, w Równem, na Podkarpaciu. W 1956 roku ukończył studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej. Z warszawską uczelnią profesor Bolkowski związał się na ponad pół wieku: w 1965 roku uzyskał stopień doktora, w 1983 tytuł naukowy profesora, a w 1992 roku został powołany na stanowisko profesora zwyczajnego. Od 2002 roku profesor Bolkowski prowadzi wykłady i ćwiczenia z teorii obwodów na Wydziale Elektrycznym Politechniki Białostockiej. Studenci pierwszego roku WE cenią sobie osobisty kontakt z uznanym w środowisku naukowców – elektryków dydaktykiem, autorem licznych podręczników (m.in. podręcznik akademicki – „Teoria obwodów elektrycznych” i dla szkół średnich – „Podstawy Elektrotechniki”).

Nadanie tytułu doktora honoris causa Profesorowi Bolkowskiemu jest wyrazem uznania Jego wybitnego dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego i stanowi zasłużone wyróżnienie dla znakomitego nauczyciela akademickiego i wychowawcy wielu pokoleń inżynierów elektryków.

prof. nzw. dr hab. inż. **Jerzy Gołębiowski**
mgr inż. **Paweł Myszkowski**, WE

Grupa pracowników Wydziału Elektrycznego PB składa gratulacje prof. Bolkowskiemu

Profesorowi Stanisławowi Urbańskiemu w 30 rocznicę śmierci

Urodził się 20 lutego 1929 r. w Warszawie. W okresie okupacji uczęszczał na komplety tajnego nauczania. Studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej ukończył w 1952 r. Pierwszą pracę zawodową podjął, jeszcze jako student, w Biurze Projektowania Urządzeń Elektrycznych. Po studiach zatrudnił się w Instytucie Elektrotechniki w podwarszawskim Międzyzlesiu. W 1955 r. poproszono go o współpracę z Katedrą Napędów Elektrycznych Politechniki Warszawskiej. Prowadził tam zajęcia dydaktyczne ze studentami. Z ramienia Instytutu Elektrotechniki odbył roczny staż naukowy w Londyńskim Imperial College. Doktorat nauk technicznych uzyskał w roku 1965 w Instytucie Elektrotechniki. W latach 1966-68 odbył szereg zagranicznych podróży (Finlandia, Szwecja, Anglia, Związek Radziecki, Czechosłowacja) jako konsultant naukowy automatyki napędów elektrycznych.

12 stycznia 1968 r. Dziekan Wydziału Elektrycznego WSI w Białymstoku mgr inż. Jarosław Gierba zwrócił się do dr inż. Stanisława Urbańskiego z prośbą o poprowadzenie seminarium dyplomowego w wymiarze 4 godzin co drugi tydzień. Tak rozpoczęła się współpraca 39 letniego wówczas doktora z naszą uczelnią. Wzajemne kontakty układały się na tyle pomyślnie, że na prośbę Rektora WSI doc. dr inż. Włodzimierza Chomczyka Stanisław Urbański uzyskuje zgodę Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego na podjęcie pracy w WSI na lata akademickie 1969-70 i 1970-71 w wymiarze 1/2 etatu. Nowy pracownik dzieli teraz życie na to białostockie i na warszawskie. Namiastkę białostockiego domu organizuje sobie w akademiku WSI przy ulicy Krakowskiej.

W roku 1970, oprócz pracy dydaktycznej, pełni funkcję Kierownika Zespołu Maszyn i Napędów Elektrycznych Wydz. Elektrycznego WSI.

Od 1 stycznia 1971 Stanisław Urbański zatrudnia się w naszej uczelni na pełny etat i otrzymuje stanowisko docenta etatowego. Rektor doc. dr hab. inż. Tadeusz Beldowski czyni go swoim zastępcą d/s współpracy z przemysłem i upoważnia do zawierania umów i podejmowania decyzji finansowych w imieniu uczelni. Stanisław Urbański staje wówczas na czele Gospodarstw Pomocniczych WSI – biura zajmującego się wyłącznie umowami, zleceniami i finansowaniem prac badawczych, zawieranych między przemysłem a uczelnią.

W marcu 1973 zostaje przewodniczącym Uczelnianej Komisji d/s Wynalazczości i Ochrony Patentów.

W sierpniu 1973 rektor Tadeusz Beldowski powierza mu stanowisko Prorektora d/s Nauki i Współpracy z Gospodarką Narodową oraz czyni swoim pierwszym zastępcą.

W 1974 r. kieruje Zakładem Przetwarzania i Użytkowania Energii Elektrycznej WE PB.

Od 1 grudnia 1974 pełni funkcję przewodniczącego Komisji d/s Nagród i Odznaczeń PB. Jest to również okres opieki naukowej wobec dwóch doktorantów z Wydz. Elektrycznego PB.

W 1975 r. wydaje monografię „Napęd elektryczny i jego automatyzacja”, recenzowaną przez prof. Henryka Tunię – późniejszego Doktora Honoris Causa Politechniki Białostockiej.

24 października 1977 r. Prezes Rady Ministrów zatwierdza uchwałę Rady Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej o nadaniu Stanisławowi Urbańskiemu stopnia doktora habilitowanego w zakresie automatyki napędu elektrycznego. W tym samym roku Rektor PB występuje z wnioskiem o nadanie Stanisławowi Urbańskiemu tytułu profesora nadzwyczajnego.

2 lipca 1979 Przewodniczący Rady Państwa nadaje Stanisławowi Urbańskiemu tytuł profesora nadzwyczajnego, a Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki powołuje Go na stanowisko profesora nadzwyczajnego Politechniki Białostockiej.

prof. dr hab. inż. Stanisław Urbański
Prorektor Politechniki Białostockiej
ds. Nauki i Współpracy z Gospodarką Narodową,
Pierwszy Zastępca Rektora PB

W dżdżysty, jesienny wieczór 17 października 1979 r., ok. godz. 19-ej, na przechodzącego przez jezdnię ulicy Jurowieckiej Stanisława Urbańskiego najechał osobowy samochód. O życie Profesora walczyli najlepsi białostoccy lekarze. Niestety... Zmarł 23 października mając lat 50.

Dla Uczelni była to strata niepowetowana, śmiem twierdzić – szokująca. Senat i Rektor zamieścili w prasie nekrolog, w którym napisano m.in.: „Odszedł od nas człowiek wielkiego formatu, wybitny naukowiec, pedagog, przyjaciel młodzieży akademickiej, odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, Złotą i Srebrną Odznaką „Zasłużony Białostoczczyźnie”, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, medalem „Za Zasługi dla Obronności Kraju”. CZEŚĆ JEGO PAMIĘCI !

Stanisław Urbański podczas Inauguracji Roku Akademickiego przemawia w auli, która obecnie nosi Jego Imię.
4 października 1978 r., fot. P. Sawicki

Profesor Stanisław Urbański związał się z naszą Uczelnią na lat 11. Przez sześć pełnił funkcję Prorektora i Pierwszego Zastępcy Rektora Politechniki Białostockiej – prof. Tadeusza Bełdowskiego. Tandem Bełdowski – Urbański odegrał w naszym środowisku rolę niebagatelną. Każdy z nich był osobowością nietuzinkową, a współpracując – osiągnęli zdaje się wszystko, co było w owym czasie do wygrania. Odpowiedzialny za kontakty ze „światem” prof. Urbański nawiązał na początku lat 70. tak znaczącą współpracę z przemysłem, że o WSI zaczęto słyszeć i zaczęto o niej mówić. Zakłady przemysłowe zrozumiały, że istnieje w regionie uczelnia zdolna pomóc w rozwiązywaniu ich problemów technicznych. Dotychczasowi dydaktycy zostali wciągnięci w realne problemy świata maszyn. Asystenci uwierzyli w swoje możliwości projektowe. W laboratoriach pojawiła się specjalistyczna aparatura, sponsorowana przez przemysł. Przybyło doktoratów. Niebagatelną zachętą do współpracy były znaczące gratyfikacje finansowe. A przecież nic tak nie łączy, jak wspólnie zrobiony, dobry interes. O kontaktach z Europą niech świadczą delegacje uczelni wyższych, przybyłe na XXX lecie Politechniki w roku 1979, roku śmierci Profesora: Mińsk, Kowno, Gabrowo, Lublana, Zagrzeb, a nawet Hawana

Stanisław Urbański jest współtwórcą urbanistycznego rozwoju uczelni. To za Jego prorektorskiej kadencji udaje się przekonać Ministerstwo Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki o celowości sfinansowania budowy kampusu przy ul. Wiejskiej. Jest też niewątpliwym współtwórcą Jej naukowego rozwoju, doprowadzając do przemianowania Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Politechnikę Białostocką.

Co mówią o Stanisławie Urbańskim ci, którzy Go pamiętają? Wciąż słyszę: – uroczy, otwarty, wielka kultura osobista, szarmancki, wesoły, umiał słuchać, umiał

zjednywać, umiał być z ludźmi... Zamaszyście, w rozpiętej marynarce, maszerował korytarzem, na lewo i prawo rozsyłając pozdrowienia: – Dzień dobry paniom! Dzień dobry pani! Dzień dobry państwu! Stanisław Urbański nie należał do żadnej organizacji politycznej. Jako przełożony – nie użył swego autorytetu do łamania ludzkich charakterów. Był daleki od wyciągania konsekwencji wobec tych, którzy bagatelizowali pierwszomajowe pochody, rocznice Październikowej Rewolucji, czy zbiorowe czyny społeczne.

Był melomanem. Skompletował wielką kolekcję płyt z muzyką klasyczną. Nie palił, chociaż w tamtych czasach palili prawie wszyscy. Częstowany papierosem odpowiadał: – Nie palący, ale pijący. Prorektor zawsze miał w swoim gabinecie białą wódkę. Liczne kontakty wymagały najróżniejszych środków perswazji.

Kiedy, na kilka miesięcy przed śmiercią, postanowił zdać egzamin na swoje pierwsze prawo jazdy – uprzedzał znajomych: „Dziś nie wychodźcie do miasta! Dziś uczę się jeździć”. Uwielił ronda. „Na rondzie mam zawsze pierwszeństwo! Czuję się tam bezpiecznie.”

A co pamiętają Jego studenci? „Miał dar do jasnego tłumaczenia trudnych zagadnień”, „Był sprawiedliwy i daleki od małostkowego traktowania przedmiotu”, „Był zabiegany i wiecznie spoglądał na zegarek” „Pisał szybko i zamaszyście wielkimi kulfonami”, „Kończąc wykład przy zabazgranej tablicy, mawiał: Teraz już nic nie rozumiecie! Wygląda to jak bitwa murzynów w tunelu”.

Wszyscy, z którymi o Profesorze rozmawiałem, mówili o Nim ciepło i z szacunkiem. W roku 1980 Rektor Politechniki Białostockiej prof. Tadeusz Bełdowski, w imieniu Senatu i akademickiej społeczności uczelni, odsłonił tablicę pamiątkową, a najokazalszą wówczas aulę nazwał imieniem Profesora Stanisława Urbańskiego.

Dziękuję Wszystkim, którzy podzielili się ze mną wspomnieniami o Stanisławie Urbańskim.

Mirosław Bujanowski, WE
współpraca: dr inż. Wojciech Walendziuk

Odeszli w ostatnim roku ...

W lutym 2009 roku zmarł prof. zw. dr hab. inż. Wiesław Stachurski, nestor polskiej nauki z zakresu budownictwa betonowego. Prof. Wiesław Stachurski urodził się 26 czerwca 1926 r. na Kielecczyźnie. Studia na Politechnice Warszawskiej ukończył w 1951 r. Pracę doktorską pod kierunkiem prof. Nechaja obronił w 1960 r., a rozprawę habilitacyjną w roku 1975. Od lat 50-tych związany był z Politechniką Warszawską, jako wieloletni dziekan oraz wykładowca. Na początku lat 70-tych rozpoczął pracę w Politechnice Białostockiej, gdzie był zatrudniony na pełnym etacie jeszcze w 2007 roku. Pełnił też wiele funkcji w organizacjach naukowych i gremiach opiniotwórczych: był członkiem Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN w latach 1991-2002, przez 24 lata (od 1973 roku) Przewodniczącym Komitetu Nauki Oddziału Warszawskiego PZITB, członkiem Komitetu Redakcyjnego „Archiwum Inżynierii Lądowej” i przez ponad 15 lat - członkiem Centralnej Komisji ds. Stopni Naukowych (od 1997 r.). Należał do grona najwybitniejszych uczonych w dyscyplinie budownictwo w specjalności konstrukcje betonowe oraz teoria konstrukcji. Specjalizował się w zakresie konstrukcji cienkościennych, powłok zbiorników na ciecze i silosów. Prof. Wiesław Stachurski, wraz z doc. Jerzym Kobielaikiem, jest autorem pracy „Konstrukcje żelbetonowe”, dzieła wielokrotnie wznawianego i obecnego w bibliotekach domowych niemal wszystkich inżynierów budownictwa.

**pożegnania
pracowników
Politechniki
Białostockiej**

Był koordynatorem zespołu redakcyjnego i opiniodawczego 17-tomowej monografii „Budownictwo Betonowe”, współautorem kilku innych cennych pozycji wydanych w kraju i zagranicą, np. książki „Behälter, Bunker, Silos, Schonsterne, Fernseheturme”, za którą otrzymał nagrodę I stopnia Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w 1986 roku. Był także laureatem nagród za działalność naukową, odznaczeń Krzyża Kawalerskiego Orderu Odrodzenia Polski, Złotego Krzyża Zasługi. Wychował liczne grono inżynierów i doktorów, z których dwaj są obecnie profesorami Politechniki Białostockiej. Zapisał się we wdzięcznej pamięci kilku pokoleń specjalistów inżynierii lądowej i budownictwa, jako wybitny uczony i jednocześnie człowiek niezwykle skromny i gotowy pomagać innym.

31 maja 2009 roku zmarła Pani Natalia Dzienis, która rozpoczęła swoją pracę w Politechnice Białostockiej w grudniu 1975 r. Początkowo pracowała w jednostkach organizacyjnych podlegających bezpośrednio Rektorowi PB, a od 1.10.1990 r. przeszła do pracy na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska na stanowisko kierownika sekretariatu Instytutu Inżynierii i Ochrony Środowiska. Na tym stanowisku pracowała do emerytury, na którą przeszła 28 czerwca 2007 r. Pani Natalia Dzienis zajmowała się ogólnymi sprawami Instytutu, różnymi sprawami pracowników, doktorantów i studentów. Była osobą odpowiedzialną, kompetentną, a nade wszystko życzliwą i chętną do współpracy i pomocy. W pamięci pracowników Instytutu Inżynierii i Ochrony Środowiska na zawsze zapisała się jako wzór pracownika i przykład wyjątkowo pozytywnej osobowości.

prof. dr hab. **Henryk Banaszuk**

10 grudnia 2009 roku zmarł w wieku 91 lat dr inż. Eugeniusz Masłowski – nauczyciel tajnego nauczania, pracownik Wieczorowej Szkoły Inżynierskiej w Białymstoku. Stały pracownik Zakładu Mechaniki Budowli, a w latach 1964-1976 kierownik Katedry Mechaniki Budowli Politechniki Białostockiej.

23 stycznia 2010 roku w wieku 74 lat zmarł dr inż. Andrzej Michał Gładyszewski emerytowany pracownik naukowo-dydaktyczny Wydziału Elektrycznego Politechniki Białostockiej, prekursor miernictwa wielkości nieelektrycznych. Był organizatorem i kierownikiem pierwszej pracowni miernictwa elektrycznego Wyższej Szkoły Inżynierskiej oraz w latach 1981-82 i 1985-87 – kierownikiem Zakładu Elektrotechniki Teoretycznej i Metrologii Wydziału Elektrycznego. Przez wiele lat pełnił funkcję Społecznego Inspektora Pracy przy Wydziale Elektrycznym. W latach 1980-89 uczestniczył w przemianach społecznych. Był członkiem Związku Nauczycielstwa Polskiego. Odznaczono go Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem 30-lecia Politechniki Białostockiej, Złotą Odznaką Związku Nauczycielstwa Polskiego, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Srebrną Odznaką Zasłużony Białostoczyźnie... Niezapomniany dydaktyk i nauczyciel 37-miu roczników absolwentów Wydziału Elektrycznego. Legendarny kawalarz i gawędziarz, człowiek o szerokich zainteresowaniach humanistycznych, przemiły kolega o wielkim poczuciu humoru i niezachwianej wierze w drugiego człowieka.

wspomnienia o zmarłych na podstawie materiałów
dostarczonych przez wydziały Politechniki Białostockiej.

Po co i komu potrzebna jest jakość kształcenia?

Szykują się zmiany systemowe w szkolnictwie wyższym naszego kraju. Rada Ministrów przyjęła projekt „Założenia nowelizacji ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki” z dn. 30 października 2009 r. (www.bip.nauka.gov.pl).

Dokument ten „przekuwa” założenia Procesu Bolońskiego w działania, które pozwolą naszym uczelniom z „podniesionym czołem” wejść do Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego. Nie jest moim zamierzeniem omawianie tej nowej propozycji. Chciałbym jedynie zwrócić uwagę na intencję ustawodawcy, tj. uzależnienie wysokości finansowania uczelni od efektów pracy naukowej i dydaktycznej. Coraz większa część funduszy ma być rozdzielana w drodze konkursów, a zakres finansowania z budżetu będzie zależał docelowo od jakości uzyskiwanych efektów w zakresie kształcenia i wyników prac naukowych. Nowością jest podkreślenie wagi efektów pracy dydaktycznej i dążenie do ich oceniania w sposób obiektywny. Termin: jakość kształcenia pojawia się w tym dokumencie bardzo często, co świadczy o nadanej mu wysokiej randze.

Istotą reformy w zakresie dydaktyki jest m.in.:

- doprowadzenie do przełomu w jakości kształcenia w uczelniach poprzez wprowadzenie dodatkowego funduszu projakościowego na finansowanie najlepszych jednostek uczelni, pracowników naukowo-dydaktycznych, studentów i doktorantów;
- zintegrowanie programów nauczania z europejską przestrzenią szkolnictwa wyższego, a przez to zwiększenie mobilności studentów i pracowników naukowo-dydaktycznych;
- deregulację standaryzacji kształcenia i zwiększenie autonomii uczelni w zakresie określania kierunków studiów oraz treści programowych zgodnych z Krajowymi Ramami Kwalifikacji (KRK) wynikającymi z Deklaracji Bolońskiej;
- ściślejsze powiązanie uczelni z sektorem zewnętrznym i gospodarką poprzez włączenie praktyków do określania programów nauczania oraz do dydaktyki w uczelniach;
- większe umiędzynarodowienie uczelni poprzez włączenie naukowców zagranicznych i polskich pracujących za granicą do edukacji w kraju oraz szersze otwarcie uczelni na studentów zagranicznych;

Zapewnienie wysokiej jakości kształcenia jest głównym atrybutem Procesu Bolońskiego. W naszym kraju instytucją powołaną do oceny jakości kształcenia i akredytacji kierunku jest Państwowa Komisja Akredytacyjna. Niewiele osób wie, że od marca 2008 roku takiej oceny mogą dokonywać również eksperci zagraniczni. Wymóg wdrażania i utrzymania systemów zapewnienia jakości kształcenia został zawarty w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie standardów kształcenia dla poszczególnych kierunków. Rozporządzenie to określa w § 3 ust. 1., że Uczelnia jest zobowiązana do zapewnienia wysokiej jakości kształcenia. W tym celu tworzy wewnętrzny system zapewnienia jakości.

W projekcie założeń do nowelizacji ustawy zakłada się, że PKA wyłoni corocznie nie więcej niż 25 kierunków o najwyższej jakości kształcenia studentów spośród jednostek uczelni zarówno publicznych, jak i niepublicznych, w wybranych dziedzinach. Dodatkowe finansowanie jednostki oferującej taki wyróżniony kierunek będzie zapewnione na okres 3 lat, w wysokości 2 mln zł rocznie. Jeżeli założymy, że taki kierunek obsługuje 30 nauczycieli, to oznacza średnio dodatkowe około 1 tys. zł miesięcznie dla każdego z nich. Naturalną kolejną rzeczą jest dostosowanie kryteriów ocen PKA do tych zamierzeń.

Jakie więc będą te kryteria? Co należy zrobić, aby znaleźć się wśród tych „wybranych” i przez to dobrze finansowanych kierunków?

Po pierwsze: na uczelni powinien obowiązywać opracowany i wdrożony wewnętrzny system zapewniania jakości kształcenia. Niektóre elementy takiego systemu już u nas funkcjonują, np. opracowane zasady dyplomowania, ocena studencka przedmiotu i nauczyciela, dostępne plany studiów, przejrzysty system stypendialny, itd. Niestety, nie posiadamy jako uczelnia, m.in.

- udostępnionych sylabusów wszystkich przedmiotów,
- wdrożonych sposobów oceny obciążenia studentów pracą,
- arkusza ewaluacyjnego (pytań kontrolnych) będącego podstawą samooceny wydziału dotyczącej jakości kształcenia,
- systemu motywacji nauczyciela akademickiego w zakresie pracy dydaktycznej (potrzebne zmiany w arkuszu oceny),
- skutecznego systemu akredytacji wewnętrznej laboratoriów na wszystkich wydziałach uczelni,
- opracowanego systemu gromadzenia i analizowania danych nt. jakości kształcenia, (np. wyników ankiet, wydziałowych arkuszy ewaluacyjnych),
- sposobu upubliczniania informacji (jakościowych i ilościowych) dotyczących aspektów kształcenia,
- mechanizmów i procedur zapewniania jakości kształcenia.

Podstawą działań w tym kierunku, w ciągu najbliższych miesięcy, jest opracowany w poprzedniej kadencji władz uczelni projekt Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia. Warto dodać, że przedstawiciel zewnętrznej jednostki akredytującej będzie przede wszystkim sprawdzać działanie wewnętrznego (wydział/uczelnia) systemu zapewniania jakości kształcenia.

Po drugie: należy uruchomić kształcenie w językach obcych – to ważne kryterium jakości kształcenia przy kolejnej ocenie PKA. Nie da się tego zrobić od razu. Dobrą praktyką jest coroczne rozszerzanie oferty przedmiotów oferowanych np. w języku angielskim dla studentów Erasmusa i zamieszczenie jej wraz z sylabusem na stronie internetowej wydziału lub uczelni. To pozwoli na przygotowanie kadry jak i odpowiednich materiałów dydaktycznych. Planowane jest wprowadzenie od nowego roku akademickiego jednolitego w całej uczelni sposobu motywacji nauczycieli prowadzących takie przedmioty. W projekcie ustawy przewiduje się dodatkowe wsparcie finansowe z budżetu państwa dla tworzenia kierunków nauczanych w językach obcych. Wspomniane działania powinny przyciągnąć studentów zagranicznych na naszą uczelnię. Liczba studentów przyjeżdżających oraz naszych – wyjeżdżających na studia zagraniczne np. w ramach Erasmusa, jest najważniejszym wskaźnikiem umiędzynarodowienia uczelni. Aby zwiększyć zainteresowanie naszych studentów studiami za granicą, warto jest zaplanować takie przedmioty, na przynajmniej jednym z semestrów, które nie zawierałyby tzw. standardów kształcenia. Nie jest to trudne, ale wymaga właściwego rozumienia celu, jakim jest likwidacja jednej z formalnych przeszkód na drodze zwiększenia ilości studentów wyjeżdżających na zagraniczne uczelnie w programie Erasmus.

Po trzecie: wprowadzić system monitorowania losów absolwentów w okresie do 5 lat od zakończenia studiów. Utworzona w tym celu baza adresowa ułatwi utrzymanie ciągłego kontaktu z absolwentem, np. poprzez informowanie o ważnych wydarzeniach na wydziale/uczelni, zapraszanie na seminaria, obrony prac doktorskich, spotkania dyskusyjne oraz udział w ankietach. Powyższe działanie również będzie jednym z kryteriów oceny instytucjonalnej dokonywanej przez PKA.

Przytoczone wyżej wybrane uwagi zaledwie nakreślają obraz niektórych działań i zadań, jakie czekają nas w przyszłości. Dużo zależy od tego, jaki ostatecznie kształt przyjmie wspomniana ustawa po pracach komisji sejmowych. Jednak już teraz można powiedzieć, że nie da się uciec od Procesu Bolońskiego. Więcej, w perspektywie następnych kilku lat, zaangażowanie w realizację jego celów i uzyskane efekty będą decydowały o wysokości otrzymywanych budżetowych środków finansowych, a więc i o naszych zarobkach. Najbliższe miesiące przyniosą nam wszystkim trochę dodatkowej pracy. Mam nadzieję, że znajomość i zrozumienie celu pomoże w jej dobrym wykonaniu.

dr inż. **Jarosław Makal**

Pełnomocnik Rektora PB ds. Wdrażania Procesu Bolońskiego

Graficzny Białystok 2009

– podsumowanie trzeciej edycji

Po raz trzeci w Białymstoku mieliśmy wyjątkową możliwość bezpośredniego obcowania ze współczesną sztuką graficzną wysokiej próby. W 2009 roku, w ramach projektu „Graficzny Białystok”, zaprezentowano na ośmiu wystawach, w czterech przestrzeniach ekspozycyjnych, około 450 dzieł graficznych blisko dwustu artystów. „Graficzny Białystok” jest wyjątkowym przedsięwzięciem na mapie wydarzeń artystycznych naszego kraju. Prezentuje szerokie spektrum osiągnięć grafiki, głównie polskiej, ale coraz częściej z wyraźnymi akcentami międzynarodowymi.

Dzięki nawiązanej przez organizatorów współpracy i zawartemu porozumieniu, trzecia edycja „Graficznego Białegostoku” znalazła swoje miejsce w programie Międzynarodowego Triennale Grafiki – KRAKÓW 2009. Prezes SMTG profesor Witold Skulicz w introdukcji do katalogu krakowskiej imprezy napisał: „...olbrzymi program tegorocznego Triennale w Krakowie, bodajże największy ze wszystkich dotychczasowych edycji, obejmuje kilkadziesiąt wystaw organizowanych w miastach polskich od Zielonej Góry aż po daleki Białystok. (...) Białystok, postrzegany jest nadal jako daleki, ale dzięki temu i podobnym projektom artystycznym jest i będzie wszystkim nam bliższy.”

Białystok, jak dotąd, nijak z grafiką nie był kojarzony. Polska infrastruktura grafiki po drugiej wojnie światowej, jak napisał profesor Paweł Frąckiewicz w tekście „Transfer idei”, ulokowana została w obrębie odrodzonych i nowo powstałych uczelni artystycznych i stan ten utrzymuje się z niewielkimi wyjątkami do dzisiaj. Wszystkie ośrodki akademickie kształcące artystów-grafików znajdowały się na zachód od Wisły, na wschodzie kilkanaście lat temu wykwił Lublin, ostatnio Olsztyn. Białystok, przez wiele lat, pomimo funkcjonowania w mieście wielu uczelni, nie posiadał żadnej, która zajmowała by się sztukami pięknymi, zatem siłą rzeczy pozostał poza głównymi szlakami aktywności plastycznej, a graficznej na pewno. W 2007 roku powstał na Wydziale Architektury Politechniki Białostockiej kierunek grafika, który dał możliwość kształcenia studentów na studiach I stopnia. Pierwsza edycja „Graficznego Białegostoku” nieprzypadkowo zbiegła się zatem z powstaniem nowego kierunku plastycznego w mieście. Sam projekt był przejawem aktywności organizacyjnej pracowników obecnej Katedry Sztuki na WA PB. Ambitne założenie prezentacji kondycji polskiej grafiki współczesnej, sytuowanej od niedawna (a coraz śmielej) przez wielu krytyków i teoretyków w jednym rzędzie z grafiką japońską, trudno było zrealizować za pomocą jednej, nawet bardzo dużej, ekspozycji przeglądowej. Unikalna formuła projektu, która połączyła we współpracy kilka instytucji zajmujących się upowszechnianiem kultury w Białymstoku (Wydział Architektury Politechniki Białostockiej, Muzeum Podlaskie, Wojewódzki Ośrodek Animacji Kultury, Białostocki Ośrodek Kultury, Białostocki Teatr Lalek), pozwala stworzyć nową przestrzeń do ekspozycji sztuki. To już nie jest prezentacja taka jak inne, to megawystawa miejska, dająca publiczności możliwość uczestniczenia w całości przedsięwzięcia bądź tylko w jego wybranym fragmencie. Wykreowana i przyjęta dla projektu nazwa – „Graficzny Białystok” – wydaje się być w pełni uzasadniona i uprawniona.

Ekspozycje i działania podejmowane w ramach formuły „Graficznego Białegostoku” mają co roku różnorodny charakter, poczynając od wystaw zbiorowych, przeglądowych, poprzez prezentacje indywidualne artystów, aż do wystaw problemowych, koncertów, spotkań, warsztatów graficznych. Dla prezentowanych tu twórców, grafika stanowi fundament ich artystycznej i ludzkiej egzystencji, dając możliwości autorskiej, autonomicznej wypowiedzi na wiele tematów. Grafika artystyczna pilnuje swej spójności etycznej, stale wyznacza i poszerza granice swej estetycznej autonomii, wnosząc wciąż do dorobku sztuki dzieła artystyczne o wyrafinowanej formie i treści, stojące w opozycji do wszechobecnych, popularnych środków przekazu obrazowego.

fot. T.M. Kukawski

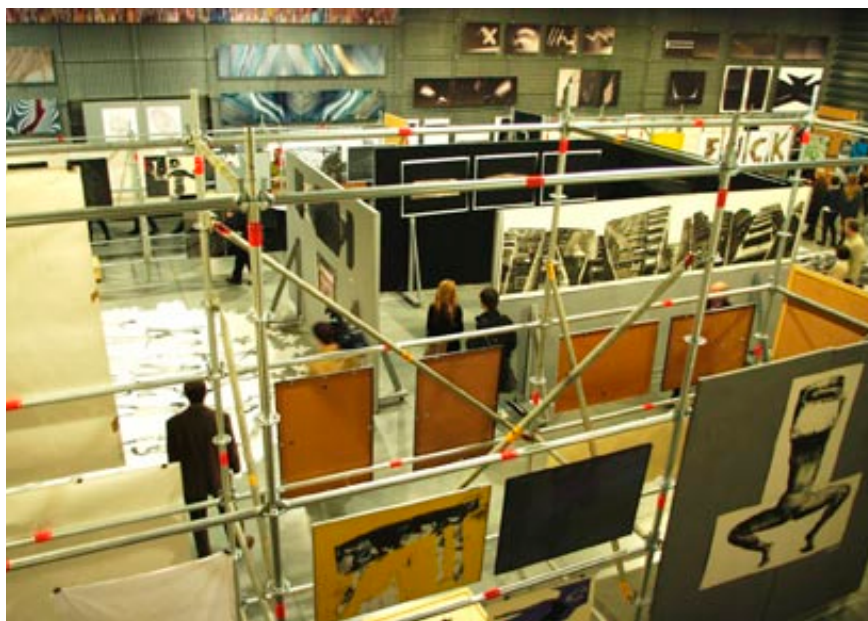
Wydział Architektury PB –
na powierzchni ponad 800 m²
zaaranżowano tu cztery prezentacje:

dwie ekspozycje zbiorowe

„6 BIENNALE GRAFIKI STUDENCKIEJ
– Poznań 2009” i „LAUREACI BIENNA-
LE GRAFIKI STUDENCKIEJ 1999-2009”

oraz dwie wystawy indywidualne:

„FOTOGRAFIKA” Zdzisława
Mackiewicza – wykładowcy
Wydziału Sztuk Pięknych
Uniwersytetu Mikołaja Kopernika
i „SARKOFAGI” Marty Pogorzelec –
młodej graficzki z Katowic,
laureatki Grand Prix 6 BGS

Pomysłodawcami projektu „Graficzny Białystok” i organizatorami jego dotychczasowych edycji są białostoccy artyści graficy, profesorowie WA PB – Andrzej Dworakowski i Tomasz M. Kukawski. Od samego początku, w pracę przy przedsięwzięciu zaangażowało się dwoje doskonałych grafików – Elżbieta Banecka i Andrzej Kalina. „Graficzny Białystok” powstaje przy pomocy finansowej Prezydenta Miasta Białegostoku oraz dzięki życzliwości dyrektorów instytucji partnerskich, przychylności władz uczelni, pomocy władz wydziału, zaangażowania pracowników galerii, w których są przygotowywane prezentacje.

prof. Tomasz M. Kukawski, WA

fot. T.M. Kukawski

Z archiwum zdjęć PB: 1. Wystawa książek • 2. Zajęcia w laboratorium chemii • 3. Wywiad dla studenckiego radia, lata 80. • 4. Pani Krystyna Przybysz (Zakład Nowych Technik Nauczania) podczas manewrów obrony cywilnej • 5. Chór Politechniki Białostockiej • 6. Studenci w laboratorium zabezpieczeń